

Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”

Aequo animo

Str. Gh. Lazăr Nr. 1 – 3
Sibiu 550165
Tel:(+40) 269 212 896
Fax:(+40) 269 215 352
cnglazar@gmail.com
www.cngl.eu

<https://www.cdiengl.ro>

Referenți:

prof. dr. Gabriel Octavian Negrea – director
prof. Gabriela Săndulescu – director adjunct
prof. Daniela Săcelean – C.P.P.E.S.E.

Echipa de redacție:

Alexia Neiciu, clasa a VIII-a A
Alexandra Bărbuș, clasa a VIII-a A
Antonia Muntean, clasa a VIII-a A
Mihai Lazăr, clasa a VIII-a B
Ana Maria Beca, clasa a VII-a A
Natalia Tudor, clasa a VII-a B
Elena Nectaria Benea, clasa a VI-a B
Anastasia Țepeș-Bobescu, clasa a VI-a B
Eliza Ungurean, clasa a VI-a A
Maia-Sofia Ostafi, clasa a V-a A
Eduard Andrei Niculescu, clasa a V-a B

Coordonator redacție:

Bibliotecar Marinela Rusu

Coordonatori:

prof. dr. Anamaria Coroian
prof. Alexandra Bega
prof. Gabriela Săndulescu

Lector de revistă

prof. dr. Anamaria Coroian

Ilustrator copertă:

prof. Raluca Filip

Caseta tehnică:

Laborant Monica Marin
Contabil Simona Solescu

Editura Bibliotecii ASTRA Sibiu

ISSN 3045 – 266X ISSN-L 2068 – 4258

---

*Laboratorul de idei.
Revista elevilor de gimnaziu din
Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”*

Nr. 30/2026

Editura Bibliotecii ASTRA Sibiu

ISSN 3045 – 266X ISSN-L 2068 – 4258

Cuprins

EDITORIAL Alexandra Bărbuș, VIII A

SECȚIUNEA ATELIER DE LECTURĂ ȘI SCRIERE CREATIVĂ

(Coordonatori secțiune: prof. dr. Anamaria Coroian, prof. dr. Daniela Pănăzan Lórinzi)

Dacă l-am întâlni pe Gheorghe Lazăr... ce i-am spune? _____	8
Portret olimpic. Elena Nectaria Benea _____	14
Magia cuvintelor. De la joc la creare de întâmplări _____	16
În lumea basmelor. De ce ne plac poveștile? _____	22
În lumea copilăriei _____	28
Scrisori de mai _____	32

SECȚIUNEA ARTE

(Coordonator secțiune: prof. Raluca Filip, prof. Gabriel Popescu)

ARTA ÎN SECOLUL AL XIX-LEA	
• Impresionismul și Claude Monet _____	38
• Arta imersivă. Monet. Mina Museum, Cluj Napoca _____	40
Acorduri muzicale: Mozart. Beethoven _____	42

SECȚIUNEA PROIECTE INTERNAȚIONALE

(Coordonatori secțiune: prof. Daniela Bunea, prof. Alexandra Bega)

Programme of the Transnational Meeting in Italy _____	46
Programul vizitei de proiect Erasmus+ Acreditare în Valencia, Spania _____	48
My Oxford Adventure _____	50
Proiectele eTwinning. Lăzăriștii pe harta Europei _____	53

SECȚIUNEA ȘTIINȚE

(Coordonatori secțiune: prof. Daniela Rotărescu, prof. Cătălin Dumitru, prof. Delia Șerb, prof. Marioara Vonica, prof. Steliana Mărginean, prof. Dana Crețeanu, informatician Gabriel Cojocar)

Transformă istoria în benzi desenate. „Torna, Torna, fratre!” _____	56
Povestea unui vizionar. Galileo Galilei _____	58
Povestea unui vizionar. Michelangelo Buonarroti _____	60
Tabăra de Matematică, Slobozia 2025 _____	62
Orașul meu - energie verde _____	63
Femei celebre care au schimbat istoria lumii. Katherine Johnson _____	64
Proiectul ȘTIAM. Viața în spațiu _____	66
Primii pași în robotică _____	68
Pământul este casa noastră _____	73

SECȚIUNEA CONCURSURI ȘI PROIECTE EDUCAȚIONALE

(Coordonatori secțiune: prof. Gabriela Săndulescu, prof. Daniela Săcelean, bibliotecar Marinela Rusu, prof. dr. Daniela Pânăzan Lorinczi, prof. Claudia Fugaru, prof. Raluca Filip, prof. Marioara Vonica, prof. dr. Anamaria Coroian, prof. Ramona Săftescu, prof. Gabriel Popescu, prof. Marinela Onițiu, prof. Alexandra Bega, prof. Arina Ormenișan, prof. Anca Munteanu)

Mesaj către viitorii liceeni. Urmați-vă pasiunile...	76
Olimpiada Sportului Școlar. Noua generație de șahiști	78
Minecraft. Invitație la cinema	80
Olimpicii noștri. Portrete	82
„ANII DRUMETIEI”. Experiențe outdoor	84
Impresii din Săptămâna Școala Altfel, 2025 -2026	86
Cum ne petrecem timpul liber?	88
Drumul de la joacă la performanță	90
Transylvanian Grand Prix 2025	90
Matematică... minut cu minut	92
Vis împlinit	93
Moșteniri din trecut	94
1 Decembrie - o lecție vie de istorie...	96
Ziua Culturii Naționale. Experiențe de lectură	97
The Rights of the Child	98
Guitar Meeting Sibiu 2025 - 700 de chitare, un singur sunet	100
The Chernobyl disaster	102
Unique types of accommodation from all around the world	104
CȘE Junior. În așteptarea lui Moș Crăciun	106
Bazarul de Crăciun CNGL	107
Crăciunul este bucurie...	108
Sărbători de poveste la Muzeul Brukenthal	109
„Shoe Boks” 2025 - Un proiect de suflet pentru comunitate	110
Olimpiada Interdisciplinară „Cultură și Spiritualitate Românească” 2025	112
Olimpicii noștri. Portrete	114
La pas prin Europa	116
Concursul regional „Odată... ca Niciodată”	119
Autorii revistei Laboratorul de idei, nr. 30	120

CDI-CNGL-SIBIU

EDITORIAL

Dragi cititori,

În fiecare dimineață, școala noastră este învăluită de zumzete cristaline, pași timizi și râsete gingașe. Sălile de clasă devin izvorul nesfârșit al ideilor nerăbdătoare să își ia zborul. Dincolo de sute de cărți, există un loc în care toate aceste gânduri poposesc: revista „Laboratorul de idei”.

Imaginați-vă această revistă ca... un stup de albine, emanând energie! Fiecare albinuță hărnicuță (sau cu alte cuvinte, elev) adună zilnic polen format din cunoștințe, întrebări și visuri, pe care mai apoi îl presară peste paginile acestei reviste. Fiecare articol reprezintă o părticică dintr-un fagure, creată cu răbdare și iubire. Unii elevi scriu poezii, alții compuneri, interviuri, recenzii de carte sau texte argumentative, toate formând în final o structură solidă și stabilă, precum cea a unui fagure.

Mierea nu este alta decât ecoul gândurilor elevilor. Este bine cunoscut faptul că mierea ascunde în ea esența florilor, lumina și parfumul lor. La fel, și gândurile variate reprezintă esența fiecărui elev care își lasă amprenta pe paginile revistei. Gândurile reflectă propria persoană și, mai ales, felul în care elevul respectiv percepe lumea. Această miere dulce se lipește de sufletele calde ale cititorilor, determinându-i să se gândească profund la propriile opinii asupra temelor abordate.

Totuși, acest „stup” nu s-ar fi format fără elementul-cheie: munca în echipă. Unindu-și forțele și dezbătând sute de idei, elevii iscusiți au reușit să clădească un adevărat refugiu pentru oamenii la fel de curioși și visători ca albinuțele noastre.

Fără alte introduceri, vă las să vă aventurați în „stupul de albine”, descoperind mierea creativității noastre. CĂLĂTORIE PLĂCUTĂ!

Alexandra Bărbuș,
clasa a VIII-a A

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”

Secțiunea Atelier de lectură și de scriere creativă

Grafică: Ioana Bercean

Dacă l-am întâlni pe Gheorghe Lazăr, ce i-am spune?

*Să ne cunoaștem trecutul. Să prețuim ceea ce înaintașii noștri au clădit cu
eforturi și cu multe sacrificii!*

Coordonator: prof. dr. Maria-Daniela Pănăzan Lőrinczi

10 octombrie 2026

Dragă frunză de tei,

Sunt foarte emoționată și nerăbdătoare! Urmează să facem o scurtă vizită în centrul Sibiului, însă de data aceasta, vizita va fi mai interesantă, fiindcă îl vom avea drept ghid pe însuși profesorul nostru de istorie! Poate că nu știai, dar principalul subiect despre care vom discuta astăzi va fi... Gheorghe Lazăr! Este o temă bine aleasă, eu nu cunosc multe despre acest domn destul de cunoscut.

Nici nu mi-am dat seama cum a trecut timpul, căci iată-ne ajunși în Piața Mare! Aici se poate observa statuia renumită a lui Gheorghe Lazăr. Ei bine, frunza mea de tei, îmi cer scuze, dar n-am mai putut scie! Ca vrăjită am rămas privind către bărbatul ce se îndrepta încrezător spre mine. Nu era nici domnitor, nici împărat, nici personaj din basme. Era chiar... Gheorghe Lazăr! Firește, crezând că ceea ce mi se întâmpla era ireal, am vrut să continui să merg. Brusc, m-am izbit de trupul solid care-mi apăruse dinainte, fapt împotriva așteptărilor mele! Stânjenită și foarte uimită, m-am retras puțin și, îmbujorată, mi-am cerut scuze.

Spre surprinderea mea, Gheorghe Lazăr s-a uitat puțin la mine, mi-a zâmbit, apoi m-a întrebat cu un glas nespus de cunoscut: Așa-i că nu știi nimic despre mine?

Întrebarea lui a fost sinceră și binevoitoare, dar mă simțeam rușinată: Nu, îmi pare foarte rău. Nu m-am documentat.

Răspunsul, spre mirarea mea, a fost următorul: Păi, nu ar fi o idee bună să te alături colegilor tăi? Astfel, poți afla mai multe, spuse el și-mi făcu cu ochiul.

Draga mea frunză, ce-a urmat nici n-o să crezi! Am avut dreptate în privința glasului cunoscut! Era cel al profesorului de istorie! Mi-am dat seama de-abia după ce, așa numitul „Gheorghe Lazăr” și-a scos masca de pe față! Am râs mult!

<https://www.alamy.com/stock-photo/gheorghe-lazar-monument.html?sortBy>

Profesorul de istorie m-a întrebat de ce am crezut în această glumă reușită, ce trebuia să facă parte din prezentare. Nu am știut să răspund! Ce s-a întâmplat mai departe a fost minunat, însă nimic din toate câte s-au petrecut în această zi nu s-a comparat cu întâlnirea mea!

Am scris aceste rânduri în momentul de liniște surprins printre cărțile bibliotecii Astra, fiindcă, vezi și tu, lecția noastră de istorie a fost prevăzută și cu o scurtă documentare din vechile romane aflate aici, scrise de și despre Gheorghe Lazăr, cu care eu m-am întâlnit.

Am să profit de ocazie, să te-nvăț și pe tine câte ceva despre dumnealui.

El s-a născut și a murit în Avrig, pe 5 iunie 1779, respectiv 17 septembrie 1823. A studiat teologia, filosofia și științele fizico-matematice la Universitatea din Viena. Mai târziu, s-a întors în Transilvania, mai precis la Sibiu, și a tradus în limba română o mulțime de lucrări cu caracter pedagogic.

Gheorghe Lazăr nu a fost doar un dascăl, ci și un român care ne reprezintă țara atât cu valorile sale culturale, cât și cu cele spirituale. Este important să știm și să recunoaștem faptul că el a fost un întemeietor al pedagogiei românești din secolul al XVIII-lea, un om cu valori inedite.

Așadar, micuța mea frunză de tei, sper să îți scriu lucruri bune și frumoase și mâine și sper ca această întâlnire să rămână în mintea și în inima mea!

(Anastasia Tepeș, VI B)

Din galeria de personalități a Colegiului nostru

„Răspândiți în cele patru zări, foștii elevi ai colegiului s-au mândrit întotdeauna cu statutul lor de lăzăriști. O stare de spirit care s-a creat sub mantia celui care ne-a dat numele în anul 1919, Gheorghe Lazăr.

Despre Gheorghe Lazăr s-au scris foarte multe. Numele lui este astăzi la îndemână pentru diverse ocazii și interese. Cu toate acestea, viața sa mai ascunde suficiente secrete, care probabil nu vor fi deslușite niciodată. Să-l însoțim la drum pe eroul nostru, în meteorica sa viață.”

(Cosmin-Crăciun Cruciat - „Istoria Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu de la origini până în anul 2017”, p. 46)

Drag prieten de călătorie,

Astăzi am avut o zi unică! Motivul pentru care îți destăinuiesc întâmplările petrecute este acela că m-am întâlnit cu nimeni altul decât cu Gheorghe Lazăr! Totul a început de dimineață, când am plecat spre CDI pentru a împrumuta o carte. Ajunsă în fața statuii fostului pedagog, nu mică mi-a fost mirarea să văd soclul gol! Nici urmă de bust. Însă, renunțând la cercetări, mi-am continuat drumul.

Ajunsă în fața bibliotecii, sunt întâmpinată de un domn leit cu sculptura din hol. Era Gheorghe Lazăr! Invitându-mă să iau loc, mi-a povestit despre studiile sale din Viena, de Petrache Poenaru, elevul său, și de cum a înființat învățământul în limba română din Țara Românească. Totul a luat sfârșit cu sfatul: „Dacă dorești să zbori, înalță-ți aripile, deoarece ele deja există.” Apoi, fără să îmi dau seama, a dispărut. Am fugit într-un suflet până la pedestal, iar chipul pedagogului era împietrit. „Probabil doar de trecerea anilor,” am concluzionat, deoarece știam că inima sa încă mai bate.

Totul a trecut ca un vis, dar am învățat că umbra unei personalități nu va dispărea niciodată.

(Elena Nectaria Benea, VI B)

Grafică Sophie Giura, clasa a VII-a A

Sibiu, 10 octombrie 2026

Ziua de astăzi a fost una care m-a făcut să mă simt parte din istorie. Mă plimbam pe străzile pietruite din Sibiu, pierdută în gânduri și admirând clădirile cu arhitectura lor aparte. În depărtare, am zărit un personaj care părea desprins din alte vremuri. Părea că este Gheorghe Lazăr, cel din lecțiile de istorie, dar nu eram sigură că el era. M-am mai apropiat puțin câte puțin și m-am convins: era chiar Gheorghe Lazăr. În acel moment, o mulțime de întrebări mi-au trecut prin minte: „Oare este cu adevărat domnia lui sau este doar o persoană mascată? Ce caută el aici, în Sibiu?”

Nu aveam curajul să mă duc la el și să încep o discuție, dar m-a văzut, chiar după statuia lui, din Piața Mare. În acel moment, a început să îmi povestească cum a fost viața lui, de la cele mai importante momente până la cele mai mărunte detalii. A fost o adevărată onoare să îi ascult povestea vieții lui, spusă chiar de el însuși, mai ales că denumirea școlii la care învăț conține numele lui. Ziua aceasta a fost plină de istorie, dobândind noi cunoștințe.

(Diana Pârvu, VI B)

07.09.2025

N-o să-ți vină să crezi ce mi s-a întâmplat azi! Totul a început când Doamna Dirigintă a rămas fără cretă. Adug faptul că era luat curentul, deci nu puteam folosi tabla electronică. Eram elevă de serviciu, deci m-am ridicat încet din bancă și am pornit către locul unde se află creta...

Văzându-mă pe hol am pornit în scurta aventură către portar ca să aduc obiectul magic. Am ajuns repede pe holul de la intrarea profesorilor și am privit în jur. Nu era mare lucru de văzut, doar niște elevi obosiți care trăgeau de timp mergând la baie. Am apucat vreo câteva crete prăfuite de lângă bustul lui Gheorghe Lazăr și voiam să mă întorc în clasă pentru a termina de citit când văd un pic de praf cum cade din tavan.

E ciudat, îmi spun. Poate nu... Dacă mă gândesc bine, ar trebui să-mi fac griji... acea parte a școlii e foarte veche. Stai un pic totuși... Nu e praf... E... tencuială! Când termin acest gând, văd bustul lui Gheorghe Lazăr lungindu-se, formând picioare de piatră tare. Mă frec la ochi uimită. Nu poate fi posibilă o asemenea faptă...

Deodată, Lazăr, acum format complet, poate de doi metri, se apleacă și mă privește. Uitându-mă mai bine la ochii lui, am realizat că, deși el era complet din rocă, ochii îi erau plini de viață. Acesta, zâmbind, a scris cu praf de cretă pe jos: „AM-VRUT-SĂ-VĂD-CUM-ARATĂ-UN-ELEV-ACUM”, apoi se retrage în forma lui de dinainte.

M-am întors în clasă zâmbind. Asta da întâlnire! **(Cezara Vulcan, VI B)**

„ ...ba eu ași zice că în loc să vă supărați să fiți dimpotrivă mândrii, pentru că tocmai pe mine m-a ales Dumnezeu, să fiu tălmăcitorul durerilor Neamului român aici între străini.” (fragment de scrisoare adresată părinților din Viena).
(„Rațiunea de a fi a eroului ardelean Gheorghe Lazăr” - Gabriel Ungureanu)

„... atinge una dintre paginile cărții, care nu și-a pierdut strălucirea...”

Soarele pătrundea pe fereastră, ca în orice zi la fel de obișnuită, ca altele. Însă, câteva ore mai târziu un șoc avea să mă învăluie.

Când am ajuns la școală, gălăgia răsuna, iar chicotele completau tabloul haotic. Gălăgia a fost întreruptă de pașii profesorului nostru... sau așa credeam. Cu o atitudine impunătoare, a intrat în sala de clasă un domn, într-un sacou negru ținând în mâini câteva caiete de matematică. Spre dezamăgirea mea, acesta este un profesor suplinitor de matematică, iar astăzi aveam să rezolvăm probleme de geometrie, în loc să aflăm despre lumea medievală. Printre nenumăratele lucruri ce nu mă atrag este matematica, datorită numerelor ce pot lua sute de valori și a problemelor care, la final, îmi dau rezultate inimaginabile.

Chiar la jumătatea orei, când numerele se învărteau deja pe tablă, domnul profesor deschide un caiet care, spre surprinderea mea, nu era de matematică, ci de istorie. O rază de lumină începe să iasă din carte, dezvăluind diverse nume istorice printre care și cel a lui Gheorghe Lazăr, fondatorul învățământului în limba română. În acel moment, bustul său, pe care l-am putut observa în propria mea școală, mi-a apărut în minte și am realizat că se aseamănă izbitor de bine cu profesorul nostru suplinitor.

<https://www.artemis.ro/personalitati/ratiunea-de-a-fi-a-eroului-ardelean-gheorghe-lazar>

Speranța a început să îmi apară în suflet, așa că am început să le șoptesc colegilor din apropiere marea mea descoperire. În nici măcar un minut, Gheorghe Lazăr ne-a spus tuturor să ne ridicăm în picioare, să ne luăm ghiozdanele și cu pași repezi să atingem una dintre paginile cărții care nu își pierduse strălucirea. Prima persoană am fost eu, plină de nedumerire, însă cu o mare dorință de cunoaștere. În clipa în care am atins pagina, un vârtej puternic mi-a cuprins corpul transpunându-l într-un loc unde se afla o mare și remarcabilă clădire albă, ce se numește „Universitatea Alexandru Ioan Cuza” din Iași, prima facultate din România. Repede, s-au alăturat și colegii mei care răsufiau adânc de uimire, la fel ca și mine. Gheorghe Lazăr ne-a condus în interior unde am putut asista la o oră de matematică, spre amuzamentul meu, la care nu am putut înțelege absolut nimic.

Paginile cărții ne-au purtat și la unul dintre cele mai bune licee din București, și anume Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”. Am avut impresia că nuanța simplă de alb a acestui liceu se aseamăna cu facultatea tocmai vizitată. Gheorghe Lazăr ne-a condus în interior, iar atunci am putut constata cât de mult seamănă această școală cu cea pe care o frecventez și poartă același nume.

Strălucirea aurie a reapărut din paginile cărții, însă acum destinația următoare era școala noastră. Un lucru pe care l-am realizat în această zi este cât de importantă este istoria pentru noi, deoarece așa putem să înțelegem originile noastre, dar și proveniența lucrurilor. Istoria este o parte din viața noastră, iar cel mai bun lucru pe care îl putem face este să o apreciem și să o dăruim mai departe.

(Eliza Ungurean, VI A)

„Visam cu ochii deschiși la căpcăuni, prințese și conduri de sticlă.”

Marti, 6 octombrie 2025

Astăzi am avut parte de o experiență extraordinară! Am început ziua obișnuit, o zi de marți ca oricare alta. M-am trezit târziu, am luat în grabă ghiozdanul și m-am grăbit să prind autobuzul, o rutină pe care am normalizat-o.

Am ajuns la școală cu zece minute înaintea de oră, ceea ce mi s-a părut ciudat, deoarece mereu întârziu. I-am dat uitare și am intrat în clasă. Eram obosită, pe jumătate încă în tărâmul viselor, arătând de parcă acum m-am trezit, nu că am venit așa la școală, ceea ce era cam adevărat.

Ora începuse. Visam cu ochii deschiși, la căpcăuni, prințese și conduri de sticlă, universul meu imaginar, până când îmi aud numele. Profesoara de matematică m-a pus să mă duc la tablă. Habar nu aveam ce să fac cu numerele acelea, așa că am desenat o zână și m-am dus la loc. Nu i-a plăcut așa zisa atitudine a mea.

Deodată, mă lovide un gând: motivul pentru care am ajuns mai repede era faptul că am uitat să îmi iau proiectul de la prietena mea de acasă, deoarece îl uitasem acolo. Am simțit un sentiment de frică și dezamăgire așternându-se peste mine. Acel proiect determina media mea finală. Eram așa de îngrijorată, că, fără să mă gândesc, am zbugit-o afară și am început să alerg. Acum realizez că nu a fost cea mai bună idee. Norocul meu, prietena mea locuiește foarte aproape de centrul Sibiului. Însă, aveam o problemă: ea era la școală, iar eu nu puteam intra în apartament. Am început să mă panichez, am căzut lângă statuia lui Gheorghe Lazăr și am început să plâng. Lacrimi străvezii, amare, au început să îmi curgă pe obraji. Nu sunt cea mai mare amatoare de istorie, [text tăiat] media finală!

Acel gând îngrozitor îmi provoca greață. Se simțea ca și un pumn în stomac. Știu că par puțin dramatică, dar adevărul este adevăr!

Chiar atunci, când crezusem că cerul va cădea, am zărit un om cu un aer diferit. Avea un palton negru și o mustață subțire. Avea părul puțin mai lung și, într-un moment de luminare, i-am spus „Gheorghe Lazăr”! Nu puteam să cred! Persoana care a pus bazele învățământului românesc, persoana după care s-a denumit școala la care merg, chiar în fața mea! Într-o stare un pic prea sinceră, i-am spus totul despre aventurile mele. El a ascultat atent, cu o concentrare nemaiîntâlnită! Apoi, cu o voce serioasă, intensă, dar și dulce, mângâietoare, m-a întrebat: „Nu l-ai postat pe Classroom?”. Am rămas pe loc, prea șocată de răspunsul său. Creierul meu încă procesa ce se întâmplase. O soluție atât de simplă și atât de ingenioasă!

Când am ieșit din transa provocată de replica sa, m-am întors să îi mulțumesc, dar cui? Gheorghe Lazăr nu mai era acolo! Ajunsă în clasă, am deschis aplicația Classroom și, ce să vezi!? Prietena mea l-a postat pentru mine, uitând să îmi spună!

Am luat zece, nu mi-am stricat media și l-am întâlnit pe Gheorghe Lazăr, în persoană! Asta da zi!

(Anastasia Jeder, VI A)

„ ... în anul școlar 1801-1802 îl găsim direct în clasa superioară de umanități (clasa a V-a) a Gimnaziului Regal Catolic de la Sibiu... aici învață în principal retorica și poetica și obține același calificativ: „prima classis”...”

(Cosmin-Crăciun Cruciat - „Istoria Colegiului Național „Gheorghe Lazăr”, p. 48)

„Cunoașterea în limba ta e libertate.”

Joi, 8 octombrie 2025

Nu o să-ți vină să crezi cu cine m-am întâlnit astăzi: cu Gheorghe Lazăr. Nu, nu am dormit astăzi, deci întâlnirea mea cu el este pe bune! Să-ți povestesc cum a fost. Eram pe holul principal al școlii care îi poartă numele, lângă statuia care îl înfățișează. Stăteam liniștită pe o scară și citeam, așteptând-o pe o doamnă profesoară. Din spate se aude o voce, nu prea cunoscută (deci nu era un profesor), mă întorc și văd un om înalt cu haine vechi.

Mă uit la statuie și văd că omul seamănă leit cu statuia. Era chiar Gheorghe Lazăr! Mă simțeam foarte onorată să mă întâlnesc cu omul care a făcut atâtea pentru ca noi să putem învăța în română. Încep să îi povestesc câte s-au schimbat, cum învățăm de pe calculatoare, table electronice mai mult decât din caiete și manuale, iar engleza, germana și puțină franceză sunt și ele limbi care se învață aici. Îi povestesc cum mulți copii dau examenul de admitere în clasa a V-a pentru a putea învăța aici, cel mai bun și minunat liceu din Sibiu. Îi spun și că revista școlii noastre câștigă mereu premiul I la toate concursurile, iar copiii ajung la multe olimpiade. Îl văd că se simte foarte mândru și îmi spune că i-a făcut plăcere să vorbească cu mine.

Dintr-odată, se vede o ceață, iar el dispare. Mă duc în clasă și le povestesc și colegelor mele despre această minunată întâlnire. Bineînțeles, nimeni nu mă crede... Lumea zice că am visat...

(Ștefania Toth, VI B)

12 februarie 2026

Astăzi mi s-a întâmplat ceva neobișnuit: l-am întâlnit pe Gheorghe Lazăr. Nu știu dacă am visat sau dacă a fost doar o clipă între realitate și vis, dar a părut real. L-am văzut, i-am vorbit, m-a ascultat.

L-am salutat cu emoție: „Domnule Lazăr, e o onoare să vă întâlnesc. Ați fost un deschizător de drumuri pentru educația în limba română”. M-a privit cu blândețe și mi-a spus: „Cunoașterea în limba ta e libertate.” L-am întrebat de ce a refuzat greaca și latina și mi-a răspuns că o națiune nu se trezește dacă visează în limba altora.

L-am mai întrebat, cu inima strânsă, ce ar spera să vadă dacă ar păși în România de astăzi. Mi-a răspuns cu o voce mai gravă: „Educația e ceea ce ne ține vii ca popor. Spune, se mai vorbește limba română în școli?”. I-am spus: „Da, este limba oficială. Se învață română peste tot. Liceul meu vă poartă numele cu mândrie.” Atunci mi-a zâmbit și mi-a spus că nu a muncit în zadar.

Și... s-a dus. Nu știu cum. Nu știu unde. Dar mi-a lăsat în suflet o lumină. Astăzi am vorbit cu istoria. Și m-a făcut să cred, din nou, în puterea educației.

(Eric Van Der Neut, VI B)

PORTRET OLIMPIC

ELENA NECTARIA BENEA

Coordonator:

prof. dr. Maria-Daniela Pănăzan Lórinzi

A fost, mai întâi, **Olimpiada Națională de Limba și Literatură Română**, a cărei fază națională s-a desfășurat la **Râmnicu-Vâlcea**. După punctajul aproape maxim obținut la etapa județeană, având speranțe mari, proba scrisă a fost o mică dezamăgire, fiindcă nici contestația, nici imposibilitatea vizualizării lucrării nu au putut limpezi nedumeririle. Un moment dificil, greu de gestionat, având în vedere talentul cu care este înzestrată. Desigur, la olimpiade, baremul este mai important decât talentul. Prima lecție învățată în viața de elevă de gimnaziu...

A doua etapă națională a avut loc la **Craiova**, Elena reprezentând Sibiul la nivel 1 (clasele V-VI), alături de Mădălina Țimonea, din clasa a VIII-a, la nivel 2 (clasele VII-VIII). O altfel de olimpiadă, centrată pe lecturile elevilor. Sau OLAV, așa cum o știu toți elevii – **Olimpiada Națională de Lectură ca Abilitate de Viață**. O altă experiență inedită, la care am avut bucuria de a le fi aproape celor două eleve lăzăriste, în calitate de profesor însoțitor. A fost, cu siguranță, un concurs foarte greu, copiii având valori foarte apropiate, aproape imposibil de departajat. Am rămas cu amintiri plăcute, cu momente deosebite trăite împreună, alături de aceste două fete minunate, Elena și Mădălina, alături de părinții lor, atât de sensibili și de preocupați de educația de înaltă calitate. Și ce ... dulce a fost tortul OLAV!

În anul școlar 2024-2025, un singur elev din gimnaziu (și din județul Sibiu) a reușit o performanță incredibilă: calificarea la patru olimpiade naționale. Se numește Elena-Nectaria Benea, din clasa a VI-a B. Talentul înnăscut, creativitatea și munca neobosită au fost „ingredientele” principale care au contribuit la o asemenea realizare școlară. La care adaug, fără nicio rezervă, contribuția esențială a familiei, care a susținut-o și care i-a fost alături în toate momentele de pregătire.

La **religie ortodoxă**, a treia etapă națională desfășurată la **Slobozia**, a adus o nouă experiență. Unică, a spus Elena după consumarea acesteia.

Olimpiada Interdisciplinară de Cultură și Spiritualitate Românească (LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ ȘI RELIGIE)

S-a desfășurat, pentru gimnaziu, la **Suceava**, în perioada 21-25 mai 2025. Această olimpiadă, despre care am scris și în presa din Sibiu, este o șansă pentru tinerii iubitori de literatură și cu serioase preocupări de spiritualitate. Etapa națională constă într-o probă scrisă, având un subiect de literatură română și un subiect de religie, precum și o probă orală, la care elevii trebuie să se pregătească pentru a-și exprima opinia despre legătura dintre un text cu mesaj cultural-religios și un text multimodal (icoană, afiș, pictură etc.), argumentele aduse fiind susținute de experiența culturală. De data aceasta, toate forțele s-au concentrat pe rezultatul care nu a întârziat să apară: locul 10 pe țară și Mențiune a Ministerului Educației.

Eforturi mari, foarte multă muncă, obiective atinse, visuri de copil care se pot împlini.

PERIPLUL OLIMPIC S-A ÎNCHEIAT FRUMOS, AȘA CUM ELENA A MERITAT. PE UMERII EI AU FOST ÎNSĂ POVERI MARI. UN COPIL DIN CLASA A V-A LA PATRU NAȚIONALE? DA. UN COPIL ALES, CU SUFLET PUR, PLIN DE DRAGOSTE, EMPATIC, ALTRUIST. POVEȘTEA CONTINUĂ ȘI ÎN ACEST AN ȘCOLAR... NOI FILE SE VOR ADĂUGA... SUCCES TUTUROR ELEVILOR OLIMPICI!

PROF. MARIA-DANIELA PĂNĂZAN LORINCZI

Ce a spus Elena la finalul celor patru experiențe? Iată!

Elena-Nectaria Benea, clasa a V-a B, participantă la patru Olimpiade Naționale (OLLR – Olimpiada de Limba și Literatură Română, OLAV – Olimpiada de Lectură ca Abilitate de Viață, Religie și CSR – Cultură și Spiritualitate Românească):

„Munca, dorința și nădejdea au reprezentat cheia care a deschis ușa spre o șansă deosebită, și anume participarea la etapa națională a patru olimpiade. Fiecare a avut, în felul său, o tolbă plină de învățătură pentru viață, de la puterea de a înainta, până la bucuria rezultatului. Deși au fost și coborâșuri, mereu am observat în față o nouă culme de cucerit. Astfel, am căpătat noi camarazi de carte și noi nuanțe cu care să privesc lumea. La Olimpiada de Cultură și Spiritualitate Românească, desfășurată la Suceava, desigurile muncii și potecile speranței s-au oprit, la capăt de drum, în fața unei mențiuni. Emoția și recunoștința (venite la pachet) m-au determinat să simt că astfel pot răsplăti grija și îndrumarea celorlalți, dar și speranța că pot sădi în suflet sămânța unei noi oportunități, deoarece pământul este deja arat. Din lunga mea călătorie în țară și în limba română, am realizat că în spatele unui munte se află mereu un colț de bucurie.”

Atelier de lectură și de scriere creativă

Magia cuvintelor

Coordonator:
prof. dr. Anamaria Coroian

De la joc la creare de întâmplări

Ce putem face cu jocul „Dixit”? Ne putem juca în familie, ar spune cei mai mulți, sau putem crea baze pentru texte narative, ar răspunde elevii din clasele a V-a. Pentru ca „muntele narativ” să poată fi vizualizat și aplicat cât mai concret, elevii au extras cartonașe, apoi au generat întâmplări pornind de la povestea sau mesajul transmis de cartonaș. O parte dintre compuneri le puteți citi în rândurile care urmează.

(prof. Anamaria Cristina Coroian)

Macul alb

Luca Gancea, clasa a V-a A

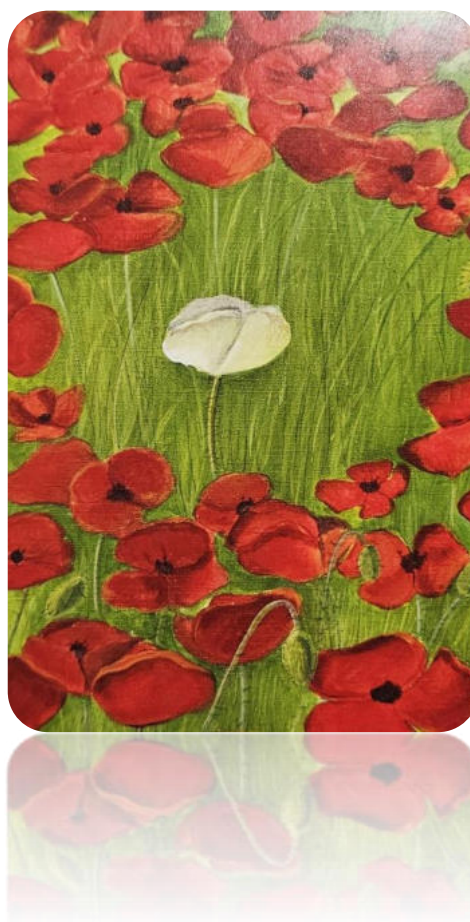
Într-o zi de primăvară, când razele soarelui încălzeau pământul, pe o pajiște înmiresmată cu aromele florilor de primăvară, a apărut un mac alb foarte frumos și drăgălaș. El a crescut repede și multe păsări îi admirau chipul gingaș. Pe lângă el, au mai crescut și alți maci, dar aceștia erau roșii. Ei se credeau foarte frumoși și minunați. Într-o zi, macii roșii au început să își bată joc de macul alb.

-Ești urât! spuseră în cor macii roșii.

-Nu sunt urât! le răspunsese macul alb.

În fiecare zi, macii roșii râdeau de macul alb.

Într-o zi, niște copii auziseră insultele macilor roșii. Aceștia s-au gândit să îi distrugă pe macii roșii care se credeau superiori. Atunci, macul alb i-a rugat să îi lase în pace, pentru că la răutate nu putem răspunde cu aceeași monedă. Macii roșii și-au dat seama de greșeala lor și i-au mulțumit florii albe, pe care până atunci au denigrat-o. Apoi, aceștia și-au mai dat seama că ele, cuvintele, la fel ca și faptele, pot lăsa urme nevăzute, de aceea este important să ne purtăm cu empatie și să îi acceptăm pe ceilalți așa cum sunt... chiar dacă sunt diferiți de noi.

Motto:

„A înțeles puterea poveștilor. Abilitatea magică a acestora de a vindeca fragmentele rănite ale persoanei care le citește.” - Kate Morton, „Grădina uitată”

Joaca cu focul **Emma Sofia Solomon, clasa a V-a A**

Era o zi frumoasă de toamnă. Iernaticul vânt dădea târcoale prin cartier, împrăștiind miresme de toamnă. O plapumă de frunze ruginii a împodobit casele și străzile din Brighton, un oraș din Anglia, care se află pe malul mării.

Retrasă în colțul străzii, librăria Foyles găzduia mii de cuvinte fermecate și expresii frumoase. Așezat comod pe un fotoliu, Peter citea din cartea lui preferată: „Dragonul cu inimă de ciocolată”. Dintr-odată, paginile firave ale cărții au luat foc. Speriat, Peter a aruncat cartea repede, până în cealaltă parte a camerei. Focul a cuprins în scurt timp toată încăperea. Flăcările erau mari de doi metri. Fumul i-a încetoșat vederea lui Peter, iar din senin auzi o voce răgușită șoptindu-i ceva... „Focul, un dans tăcut de flăcări aurii și roșii, dar totuși, atât de periculos...” Speriat, Peter își pierdu echilibrul și căzu pe spate.

Când se ridică din nou în picioare, Peter realizează un lucru care îl făcu să se cutremure: se afla în mijlocul unei păduri întunecate care, după părerea lui, semăna foarte mult cu Pădurea Interzisă din cartea Harry Potter. Focul dispăruse. Nu era niciun semn de viață în preajmă. Copacii înalți și sumbri îl făceau pe Peter să se simtă ca cea mai mică creatură din lume. El avea în permanență senzația că este urmărit. Dintr-odată, o umbră trecu prin fața lunii, însoțită de un răget puternic. În fața lui, apărură o creatură imensă, care arăta ca un dragon. Flăcări roșiatice au ieșit din gura lui. Acum era sigur că era un dragon. Neștiind ce să facă, Peter luă un băț subțire și îl aruncă spre dragon. După un moment de tăcere, se auzi un răget puternic. „Dragonul acesta sigur nu are o inimă de ciocolată, ca în carte...” se gândi Peter în sinea lui.

- Să știi că nu e bine să te joci cu focul, băiete! Îi întrerupse dragonul gândurile lui Peter.

- Scuzați-mă, nu am vrut să vă înfurii, nici măcar nu știu unde mă aflu! se bâlbâi Peter.

- Îți spun eu unde te afli: în pădurea mea și știu un lucru clar: nu ai ce căuta aici!

Peter, speriat, o luă la fugă, dar dragonul bătrân se luă după el. Se înălță pe cer, apoi îl prinse pe Peter de umeri și îl trânti la pământ.

- Nu mă face să îți spun încă o dată! spuse el arătându-și colții.

În momentul următor, Peter a luat probabil cea mai proastă decizie: l-a provocat din nou pe dragon, aruncând cu o piatră în el. Dragonul, înfuriat din cale-afară, l-a apucat pe Peter și l-a dus în zbor la o înălțime imensă. Pe urmă, i-a dat drumul cu un rânjet pe față. În cădere, Peter și-a văzut viața trecându-i prin fața ochilor. „Oare acesta e sfârșitul?” se întrebă el. Chiar atunci, s-a izbit de apa agitată, iar imaginea a devenit neclară.

Când și-a deschis ochii, se afla din nou în fotoliul confortabil din librărie. Cartea era intactă, la fel și încăperea... „De acum încolo, chiar nu o să mă mai joc cu focul...” spuse el râzând în sinea lui.

Taina sperietorii vii **Anastasia Bucșa, clasa a V-a B**

Era odată într-un sătuc mic o bătrânică. Ea avea o grădină de legume cu roșii mari și coapte, castraveți gustoși, salată, ceapă și multe alte legume delicioase. Ciorile nu încetau să mănânce din legume, iar bătrânică le găsea mereu uscate și ciugulite, așa că bătrâna a construit o sperietoare de ciori. Era umplută cu paie și avea cusuți niște ochi și un zâmbet mare. Pe cap purta o pălărie frumoasă cumpărată de la târg și era îmbrăcată cu o salopetă verde.

Sperietoarea funcționa! Nicio cioară nu mai venea, dar, din nefericire, curând bătrâna s-a îmbolnăvit și nu mai putea avea grijă de răsaduri, așa că ele s-au ofilit din nou și chiar dacă ciorile nu mai ciuguleau legumele, ele rămâneau fără apă. De milă, o zână bună i-a dat viață sperietorii ca să poată avea ea grijă de răsadurile din grădină. Bătrânică s-a bucurat enorm când a aflat că acum munca ei era pe mâini bune. În scurt timp s-a însănătoșit, iar sperietoarea a ajuns cunoscută în tot satul pentru că a fost de ajutor.

Totul era frumos și liniștit, legumele creșteau din nou, iar sperietoarea și bătrâna munceau vesele în grădină, când dintr-odată au intrat în curte trei bărbați îmbrăcați în negru cu ochelari de soare și cu pălării. Păreau nervoși. Fețele lor erau așa serioase de ziceai că niciodată nu schițaseră vreun zâmbet. Unul dintre ei, care părea să fie șeful celorlalți doi, spuse:

-Doamnă, avem de vorbit cu dumneavoastră, dacă se poate.

-Se poate.

-Avem o propunere pe care nu o puteți refuza.

-Ziceți.

-Vrem să ne vindeți sperietoarea. Vă dăm pe ea un milion de dolari.

Deși era o sumă imensă cu care bătrâna ar fi putut trăi toată viața ei și încă 30 de ani, spuse:

-Nu voi vinde sperietoarea nimănui!

Cei trei s-au înfuriat:

-Nu vom pleca de aici până nu ne veți vinde sperietoarea!!!

-Nici nu mă gândesc. Plecați!

Dar nu voiau și pace. Chiar atunci, sperietoarea a sărit de după un colț țipând, iar cei trei, neștiind cine a făcut asta, au fugit mâncând pământul și nu s-au mai întors niciodată.

Astfel, bătrâna și sperietoarea au trăit fericiți pentru totdeauna.

Singurătatea **Teodora Greavu, clasa a V-a A**

Singurătatea este o figură stranie, întunecată, mută, care te pândeste din întuneric ca un tigru în așteptarea prăzii. De fiecare dată te prinde nepregătit și se năpustește pentru a-ți schimba soarta și a îndepărta pe toată lumea din jurul tău și rămâi singur ca o sperietoare de ciori în mijlocul lanului auriu.

Așa s-a întâmplat și cu mine. Am întâlnit Singurătatea într-o zi cu ghinion de miercuri, pe când citeam o carte în parc. Lângă mine, pe bancă, s-a așezat o tânără înaltă, serioasă, uscățivă și, cred eu, puțin trufașă, căci nu îmi aruncase nicio privire de când s-a așezat și până când se pregătea să plece. Însă chiar când era să plece, m-a întrebat:

-Tu ai prieteni?

-Da, i-am răspuns, destul de mirată de această întrebare.

-Ține asta... și mi-a întins o amuletă misterioasă de jad, apoi plecă.

-Dar ce este? am întrebat-o. Dar probabil nu m-a auzit, fiindcă nu am auzit niciun răspuns din partea ei.

Se vede că amuleta m-a afectat foarte mult de când mi-a pus-o în mână, căci am început să simt un fel de neliniște care îmi îngheță sufletul. Nici nu știu cum am ajuns acasă. La fiecare pas mă uitam înapoi. Mi se părea că tot timpul mă urmăreau creaturi care îmi provocau panică.

M-am simțit puțin mai ușurată doar când am ajuns acasă. Stăteam singură într-o garsonieră la periferia orașului, într-un cartier destul de straniu noaptea. În starea în care mă aflam am avut ideea să îmi sun cea mai bună prietenă. Nu mi-a răspuns... îmi blocase numărul.

Noaptea aceea a fost una de groază. Nu am închis un ochi. Mă tot gândeam de la ce îmi putea veni această stare neașteptată. La un moment dat, m-am gândit la amuleta de jad. Credeam că de la ea mi se trăgea tot acest șir de incidente, însă nu știam cum să o distrug. Mi-a venit ideea să o arunc pe geam (locuiam la etajul 7). Zis și făcut, doar că a doua zi am găsit-o pe noptieră...

Abia de atunci am început să resimt efectele Singurătății. Prietenii se distanțaseră de mine și, oricât încercam, nu puteam să îmi fac alții noi.

Dar într-o seară s-a petrecut ceva ce avea să mă scoată din starea de depresie în care intrasem din cauza izolării. Am găsit la ușa garsonierei mele un coș în care scâncea ceva. În primă fază m-am speriat și apoi l-am împuns ușor cu vârful pantofului. Din coș și-a ițit capul un mic pui de pisică, alb ca zăpada, cu ochi albaștri și adânci care parcă mă implorau să iau cu mine acest puișor înghețat.

Două minute mai târziu, am intrat în apartament cu noul meu amic și am găsit amuleta spartă pe podea...

Povestea omului de hârtie **Darius Bancu, clasa a V-a B**

A fost odată un tâmplar iscusit. El a confecționat mese ani întregi, dar într-o zi s-a plictisit. Voia să creeze ceva special și unic. Imediat îi veni o idee: va crea un om de hârtie.

Nu a fost ușor, a fost necesar un an de trudă, dar în final l-a terminat.

Apoi, s-a întâmplat un miracol. O lumină puternică a lovit omul de hârtie și i-a dat viață.

Era un om de hârtie înalt, picioarele îi fluturau în vânt, inima lui bătea și era foarte jucăuș. După această întâmplare, tâmplarul se simțea fericit și împlinit. L-a crescut cu grijă și l-a ajutat. Viața omului de hârtie a decurs perfect, până când a început școala.

Omului de hârtie nu i-a plăcut, în primul rând pentru că trebuia să se ducă singur la școală. Dar asta nu era tot. De cum l-au văzut colegii lui, au râs de el, spunându-i că e doar o hârtie amărâtă. Omul de hârtie s-a plâns tatălui său, dar el nu îl putea ajuta. Tot trebuia să meargă la școală.

Într-o zi, acesta se duse la școală, dar, când a ajuns, a constatat că și-a uitat ghiozdanul. Profesorii îl certară și omul de hârtie plecă și mai mohorât acasă. Colac peste pupăză, se întâmplă ceva și mai groaznic: veni furtuna. Foi de hârtie mici au început să zboare din el, iar când vru să se adăpostească sub copaci, ei fluturară și îl lăsară fără apărare. Și chiar când crezu că e sfârșitul, văzu o lanternă. Era chiar colegul lui cel mai popular din clasă, Josh, care ținea o umbrelă în cealaltă mână. După ce îl duse la loc sigur, omul de hârtie îl întrebă:

- De ce ai făcut asta? Credeam că și tu mă urăști!

- Pentru că este o faptă bună și orice faptă bună ne face să fim împliniți sufletește. Mai mult de atât, înainte de a fi popular, și eu am fost respins... și știu cum este și cum te simți...

- Îți mulțumesc foarte mult!

- Cu plăcere! Ai dori să fim prieteni de acum încolo?

- Desigur!

De atunci, cei doi au devenit cei mai buni prieteni, iar când ceilalți au aflat că cel mai popular copil din clasă l-a ajutat pe omul de hârtie, au devenit politicoși cu el.

În final, omul de hârtie a ajuns din batjocura tuturor, respectat și apreciat de toată lumea... și a trăit fericit până la adânci bătrâneți.

O umbră neobișnuită Miruna Medeșan, clasa a V-a A

Globul de sticlă Ioana Stoica, clasa a V-a B

Umbrele sunt felurite. Ele sunt de diferite forme, unele sunt prietenoase, iar altele nu. În această poveste este vorba despre o umbră prietenoasă în formă de lup. Această umbră voia să se împrietenească cu doi frați mai săraci din sat, care nu aveau niciun prieten. Umbra voia să-i ajute să ducă o viață mai bună, dar aceștia se speriau întotdeauna de umbra cu colți și gheare ascuțite.

La început, umbra se ascundea fiindcă știa că ar putea să îi sperie pe copii. Ea observa ce le place celor doi frați să facă și încerca să îi ajute.

Într-o noapte, când își făcu puțin curaj, umbra intră în modesta căsuță a copiilor. La lumina unei lumânări pe jumătate topită, ea îndrăzni să-și părăsească ascunzătoarea și să se mute pe peretele din spatele lor. La început, aceștia nu observară umbra, dar văzură că se mișcă ceva. Fetița întoarse capul și înlemni, având impresia că un lup adevărat se afla în cameră. Pentru că nu-și mai auzi sora, care era de obicei vorbăreț, băiatul se întoarse și el să vadă ce se întâmplase. Speriat, băiatul a fugit în camera alăturată, urmat de sora lui. Umbra a realizat că nu era suficient să încerce să-i ajute, trebuia să le câștige întâi încrederea.

În acea săptămână, copiii au mai văzut de câteva ori umbra cu colți ascuțiți, dar nu s-au mai speriat atât de tare.

- Eu nu cred că această umbră încearcă să ne sperie, a spus fetița.

- Da, sigur! De unde știi că nu încearcă să ne păcălească? a întrebat băiatul.

- Simt asta. Poate că are nevoie de un prieten sau încearcă să ne ajute. Uite, ne arată ceva! Hai să mergem!

- Nu, așteaptă!

Dar fetița era deja în drum spre umbră. Băiatul porni pe urmele ei. Nu avea încredere în umbră, dar nu-și putea părăsi sora.

- Uite ce a găsit umbra! Un ornament draguț să ne înveselească micuța noastră casă.

Băiatul a realizat că nu te poți lua după aparențe, acțiunile și sufletul contează. Aici, umbra cu forma înfiorătoare de lup ascunde un suflet prietenos, la care nu te-ai fi așteptat.

Într-o dimineață însorită, Finn s-a trezit într-o lume nouă. Acolo, oriunde se uita, vedea numai bucurie. Uneori mai vedea cum copiii plâneau după bomboane. Totuși, în acel loc se află și casa sa, care părea mult mai colorată și mai plină decât celelalte. În jurul ei erau foarte multe flori multicolore și copaci exotici.

Îndată ce Finn și-a văzut cel mai bun prieten, ziua lui s-a înseninat și mai tare. Ei s-au jucat de toate, până când prietenul a trebuit să plece. Dintr-odată, un domn sinistru a trecut pe lângă el. Finn a decis să-l urmărească. Acesta l-a observat, așa că s-a oprit din mers. Domnul a spus:

-Băieți! Nu ți-aș recomanda să ieși din glob... Este foarte diferit în lumea reală! Apropo, mă numesc Piele de Mătase și nu ai de ce să te temi de mine.

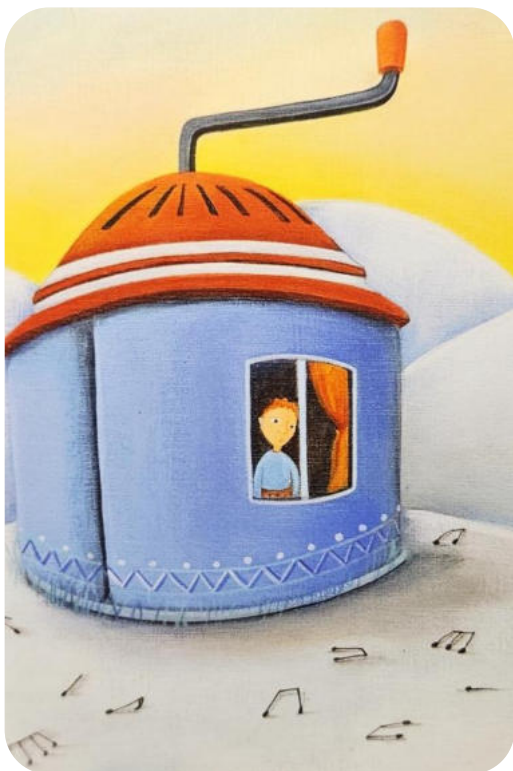
-Ce glob? Suntem într-un glob? întrebă Finn nedumerit.

-Da, așa că trebuie să plec, altfel voi întârzia la muncă! Dacă vrei să vezi unde se termină globul, vino cu mine!

-Bine... Sper că nu mă duceți undeva diferit de ceea ce știu eu!

Apoi, cei doi au ajuns la marginea globului. Acolo, domnul Piele de Mătase a ieșit și s-a transformat într-un vierme de mătase. Finn, văzând toate acestea, și-a dorit și el să iasă din glob. A încercat să găsească pe cineva care să-i spună cum poate ieși, dar nu a reușit, până când o domnișoară foarte frumoasă a apărut lângă el. Aceasta nici nu a trebuit să se prezinte deoarece Finn o cunoștea deja. Era chiar Prințesa Elara! Aceasta i-a spus că cei doi se află pe luna Elara, numită după dânsa. Domnișoara aceasta a început să bolborosească niște cuvinte parcă destul de cunoscute de Finn... și... vâj! Băiatul a ajuns pe partea cealaltă a globului sau, mai exact, pe planeta Pământ. Stătea în camera lui, dar părea mult mai plictisitoare. Apoi, o vede pe mama sa, care i-a amintit că astăzi e prima lui zi de școală din clasa a cincea.

În cele din urmă, Finn a realizat că toată această călătorie prin glob a fost de fapt copilăria lui întortocheată datorită propriei imaginații și că nu se va mai putea întoarce acolo niciodată, întrucât acum devenea adolescent...

Tim trăia într-o țară uitată de lume, un loc care nu apărea pe nicio hartă, numită Țara Nimicului. Aceasta era formată din doar două orașe mici cât două cartiere. Totul acolo era plictisitor, lipsit de frumusețe și banal. Nimic nu era vesel, un cuvânt care probabil fusese demult scos din vocabularul locuitorilor săi. Singurul lucru interesant era casa lui Tim, o uriașă cutie muzicală, care nu avea muzică, ce-i drept. Din vârful acoperișului ieșea o manivelă înțepenită de vreme, iar ferestrele înguste scupau fum și cenușă în loc de vreo notă.

Nici Tim nu era conform standardele locuitorilor. El era vesel, subțirel, roșcat și unic, iar ceilalți copii îl evitau ca pe ciumă.

„Imaginația este mai importantă decât cunoașterea; cunoașterea este limitată, imaginația înconjoară lumea.”
Albert Einstein

Țara Nimicului sau cum poți schimba percepția celor din jur **Mara Gogan, clasa a V-a B**

Într-o zi, Tim se uită pe fereastră, amărât. Ca în fiecare zi, a fost dat la o parte de ceilalți. În ciuda lacrimilor care îi curgeau șiroi, zări niște simboluri ciudate picând direct din cer, așa că fugi repede afară.

-Ajutor! se văitau semnele. Fumul acela ne-a slăbit!

-Ce sunteți voi? întrebă băiatul, curios. Sunteți acele litere despre care am învățat la școală?

-Nu, noi suntem Notele Muzicale! Noi ajutăm la compunerea muzicii, dar atmosfera de aici ne-a izbit de pământ!

-Și cum vă pot ajuta?

-Adu-i aminte poporului ce e muzica.

Tim a strâns notele și le-a adus la ciudata mașinărie din pod. Arăta ca o masă neagră, dar avea clape albe și negre și, pe deasupra, pedale la nivelul picioarelor. Alături era un fel de cutie ciudată cu multe corzi și un băț cu găuri. De mult timp, acestea fuseseră nefolositoare. „Ce se va întâmpla?” se întrebă băiatul. Notele muzicale icniră de entuziasm și intrară în aparate. Apoi, se auzi un sunet minunat, o bucurie pentru urechile celor ce ascultau.

Oamenii au ieșit pe străzi imediat. Păsările își recăpătau glasurile de mult pierdut și începeau să inventeze triluri, natura dansa, iar manivela din vârful casei se învârtea de zor. Țara Nimicului în sfârșit reînviase și începea să prindă culoare.

Pentru ingeniozitatea și curajul său, lui Tim i se ridică o statuie la intersecția celor două orașe care alcătuiesc țara. Și oare cine a devenit un muzician renumit? Vă las pe voi să ghiciți: este vesel, subțirel, roșcat, unic și are o casă în formă de cutie muzicală și este iubit de cei din jur...

ÎN LUMEA BASMELOR. DE CE NE PLAC POVEȘTILE?

Coordonator: prof. dr. Maria-Daniela Pănzan Lórincki

Ce poate fi mai frumos, la 11-12 ani, decât să te lași purtat de visuri în lumea basmelor și să citești cu drag povești? Te întâlnești cu eroi, râzi, plângi alături de ei, te întristezi, suferi, strigi, crezi în șansa lor, iar finalul, bineînțeles, este întotdeauna fericit.

Am citit întotdeauna cu plăcere basmele românești, dar acum ne-au surprins câteva care ne-au uns la suflet. Cine a auzit de „Povestea ceasului cu inimă” de Vladimir Colin? Dar de „Cioplitorul din cetatea albă”, tot de Vladimir Colin? Sau de „Omul de piatră”? Sau de „Viteazul cu mâna de aur”?

„Povestea ceasului cu inimă”, de Vladimir Colin, repovestită și recreată de Elena Benea, Ștefania Toth, Anastasia Tepeș, Diana Pârvu

– clasa a VI-a B

Într-o zi, plimbându-se printr-o pădure de la marginea orașului, văzu un ceas aruncat la rădăcina unui stejar. Dar ce ceas? O minune de ceas! Era mare cât un băiat sau o fetiță de patru ani, avea limbile de aur și cifrele din pietre scumpe. [...] Îl privi din față, îl privi din spate, apoi trase cu urechea. Dar ceasul nu făcea tic-tac.

– E stricat, de bună seamă, își spuse meșterul. Am să-l iau eu, am să-l dreg și-o să vestesc în tot orașul, ca acela care l-a pierdut să și-l poată lua.

[...] Cum a ajuns acasă, ceasornicarul s-a pus pe treabă, a desfăcut cutia ceasului și a văzut că ceasul nu făcea tic-tac numai pentru că nu avea pitic. Nu știți? Păi sigur, pe vremea aceea, în fiecare ceas locuia câte un pitic. El era cel care mișca roțile dințate și bătea cu un ciocănel, făcând tic-tac, tic-tic-tac... ehei, nu oricine era în stare să-l vadă! Nu-l puteau vedea decât cei care făcuseră nouăzeci și nouă de fapte bune – și încă și aceia îl vedeau cu mare, cu nespun de mare greutate. Dacă era atât de mic!... [...]

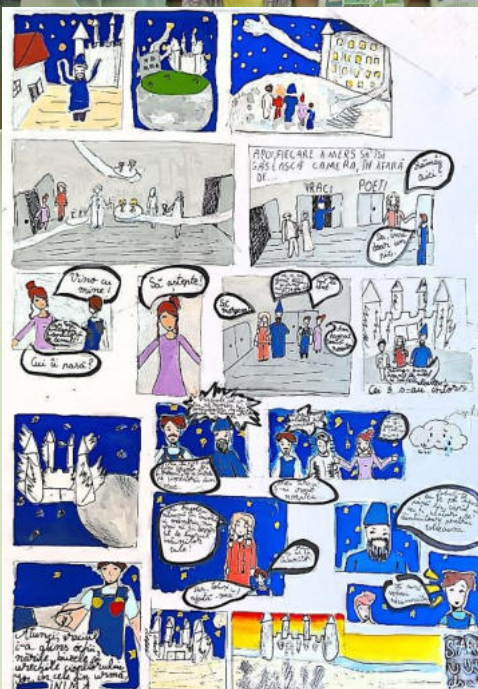
Meșterul văzu, așadar, că ceasul cel minunat nu merge pentru că n-are pitic...

„A fost odată - vai, tare-i mult de-atunci! - a fost odată o cetate mai mândră decât toate, o cetate albă cu ziduri albe, o cetate însořită, ridicată la malul mării.” (Cioplitorul din Cetatea Albă de Vladimir Colin)

A fost odată – vai, tare-i mult de-atunci! – a fost odată o cetate mai mândră decât toate, o cetate albă cu ziduri albe, o cetate însořită, ridicată la malul mării. A fost odată o cetate... Şi nu s-a pomenit de-atunci una să-i semene, că zidurile cele albe ale cetăţii albe erau, din loc în loc, împodobite cu câte o aripă albă, tot atât de albă ca aripa lebedei albe. Cătu-i anul de lung, aripile cele albe fâlfâiau pe ziduri ca nişte năframe, fâlfâiau rar şi parcă ostenite, întocmai cum flutură năframele albe în clipa despărţirii. Corăbierii le vedeau din largul mării şi mult se minunau când pânzele corăbiilor începeau să fluture şi ele pe catarge, răspunzând parcă de departe bătăii din aripi a cetăţii-nsořite! Şi venea apoi o noapte, o noapte de sidef şi catifele-albastre, când aripile cele albe prindeau a fâlfâi cu putere. Nici un străin de cetate nu mai putea rămâne între ziduri, şi porţile cele albe se-nchideau atunci, scârţâind. Căci întreaga cetate, cu uliţi, şi case, şi oameni, întreaga cetate se-nălţa îndată binişor, plutea peste marea verzuie şi nimeni, nimeni nu ştia încotro o purtau sutele de aripi albe, nimeni nu bănuia ce se petrece în orele nopţii de sidef şi catifele-albastre, de la asfinţit, când cetatea se ridica în slavă, şi până-n zori, când se-ntorcea pe malul mării. Iar aripile urmau să fâlfâie un an de zile, rar şi fără putere, ca şi cum n-ar fi izbutit să uite de osteneala îndelungatei călătorii... Şi-n cetatea-nsořită se afla o piaţă mare, iar în piaţa cea mare se ridicau trei chipuri cioplite în piatră albă, prin faţa cărora treceai şi te minunai...

Cioplitorul din cetatea cea albă, de Vladimir Colin

- readusă în atenţia voastră de Sonia Milea,
Vladiana Ciuru, Roxana Albu şi Emma Danciu
– clasa a VI-a B

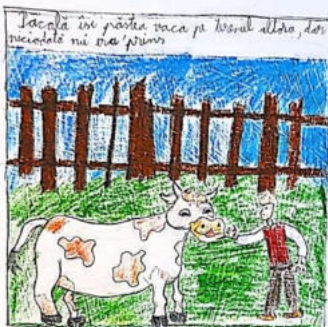

Ei bine, noi, cei care iubim basmele, ghidaţi de doamna profesoară de română, le-am citit şi... ne-am gândit să vi le oferim şi vouă, cititori fideli ai revistei şcolii, împreună cu câteva fragmente din ele, ca să vă invităm la lectură. Nu o să regretaţi! Sunt unice, originale, altfel decât cele arhicunoscute!

Vă aduc „Pielea năzdrăvană”, special pentru voi: Tudor Anisie, Christian Roman, Albert Scurtu și Iulian Mitea

Cu „Omul de piatră” spre o lectură de neuitat: Tudor Tomoiagă, Lucian Lăncrăjan, Robert Hribal, Eric van der Neut, Luca Mailat

Snoava este o narațiune în proză, populară sau cultă, de dimensiuni reduse, cu caracter anecdotic, în care epicul se împletește cu satiricul. Sinteză a snoavei populare românești, «Năzdrăvăniile lui Păcală» reprezintă o construcție epică armonioasă și plină de haz. În centrul întâmplărilor se afla Păcală, eroul snoavelor românești (rudă cu Nastratin Hogeia din folclorul oriental). El este întruchiparea omului cinstit, deși lipsit de mijloace materiale, plin de inteligență și optimism, care prin faptele sale își manifestă disprețul față de cei răi, zgârciți, hapsâni. Aparenta nerozie are darul de a atrage adversarii, în final aceștia primind «după faptă și răsplată». Atitudinea sa este o modalitate de împlinire a menirii pe care o are: erou justițiar. (Iosif Nădejde).

Au fost o dată un împărat și o împărăteasă, amândoi tineri și frumoși, dar nu făceau copii. Într-o zi veni la împăratul un arap buzat și-i zise: - Să trăiești lumnate împărate! Am auzit că împărăteasa nu face copii și am adus buruieni pe care, cum le-o bea, rămâne grea.

Împăratul luă buruienile de la arap și porunci să i se dea un cal împărătesc și un rând de haine de aur ce-ți lua vederile de frumusețe, apoi chemă pe împărăteasă și-i dăte buruienile să le fiarbă și să le bea. Împărăteasa chemă pe bucătăreasă și-i dăte buruienile să le fiarbă, fără să-i spuie de ce treabă sunt. Bucătăreasa, neștiind puterea lor, gustă dintr-însele și apoi le duse împărătesei să le bea. Nu trecu mult timp la mijloc și rămase grea împărăteasa. Iară când veni vremea, născură amândouă câte un coconăș, mai frumos decât tot ce este frumos pe lumea aceasta, și le puse nume: unuia Dafin și altuia Afin.

„Viteazul cu mâna de aur” este un basm pe care îl veți adora!

Veți fi încântați să descoperiți eroi nemuritori, care ne arată că lumea poate fi mai bună! Vă invită la lectură: Maria Resiga, Amelie Tămaș, Ioana Calborean, Ștefana Șuiu și Cezara Vulcan.

- clasa a VI-a B

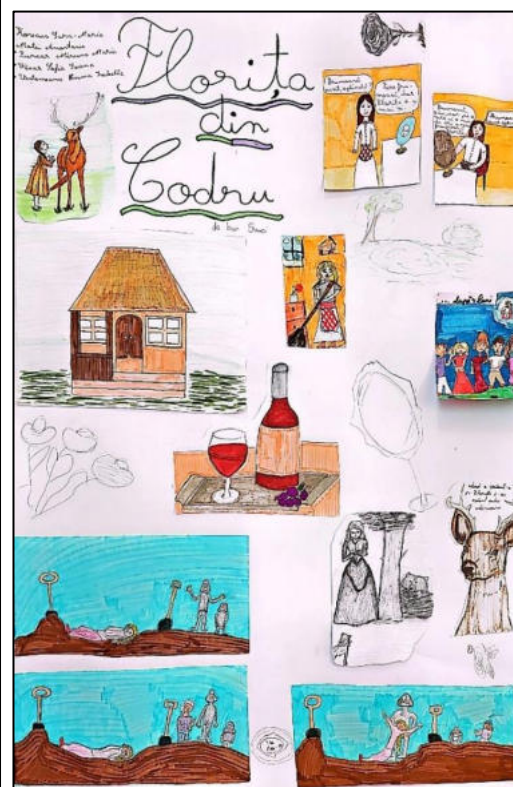
ZÂNĂ ZORILOR – o poveste fascinantă, de sute de ani.
 Reinterpretată pentru voi, cititori fideli ai „Laboratorului de idei”, de către: **Eliza Ungurean, Marco Bianchi, Irina Opișan, Anastasia Jeder și Cristina Teleanu** – clasa a VI-a A

În mijlocul codrilor, lângă drumul pe unde trece împăratul cu fiul său și cu voinicii săi, se află o crâșmă. Crâșmărița avea o față vitregă, Florița, pe care crâșmarul a găsit-o în pădure... Multă lume, chiar și împăratul, venea la crâșmă deoarece vinul era cel mai bun, crâșmărița era cea mai frumoasă crâșmăriță din țară, iar Florița era cea mai frumoasă față din lume.

Vestea că trece împăratul pe la crâșmă a pus-o pe jar pe crâșmăriță și a început pregătirile, dar când a întrebat oglinda dacă este frumoasă, aceasta i-a răspuns că „de o sută și de o mie de ori e însă mai frumoasă Florița”. Supărată, crâșmărița a dat poruncă aspră ca Florița să muncească din greu. Împăratul a venit, a gustat o picătură de vin, a grăit o vorbă cu crâșmărița cea frumoasă și a plecat. Totul se repetă de trei ori. A treia oară, după ce împăratul și feciorul de împărat au plecat, crâșmărița a chemat-o pe Baba Boanța, o vrăjitoare vestită, foarte bătrână, s-o ducă în codru pe Florița și să o lase oarbă acolo. Baba Boanța îi duce crâșmăriței ochi de căprioară și Florița rămâne singură în pădure.

După multe zile și multe nopți de rătăcire prin pădure, a văzut o casă, unde un om ghebos gătea mâncare pentru doisprezece hoți de codru. Hoții sunt nemulțumiți de ghebos, dar, după ce Florița le gătește bucate foarte gustoase, o primesc în casa lor. Crâșmărița iar se uită în oglindă, iarși o întreabă, iar căutătoarea iarși îi răspunde că mai frumoasă este Florița. O trimite de trei ori pe Baba Boanța la casa hoților ca s-o omoare pe Florița... Ea îi adoarme pe hoți și intră în vorbă cu Florița și-i spune că mama ei „cea bună” i-a trimis un cadou. Prima dată îi dă un inel de aur, apoi o rochie de mătase, iar ultima dată Boanța i-a împletit firul morții în păr...

Urmarea? O veți descoperi, negreșit, citind....

Florita din codru – o poveste nemuritoare, reinventată de **Sara Kovacs, Anastasia Matei, Miruna Purcar, Emma Veștemeanu, Sofia Văcar** – clasa a VI-a A

„VITEAZUL CU MÂNA DE AUR” DE G. DEM. TEODORESCU

CEZARA VULCAN

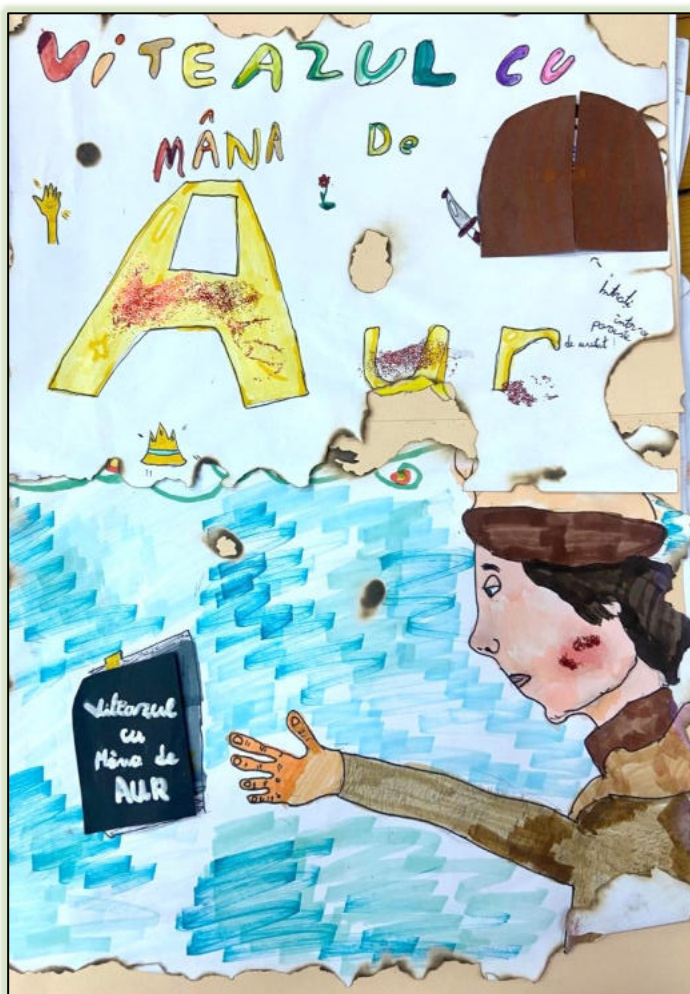
AMELIE TĂMAȘ

MARIA RESIGA

ȘTEFANA ȘUIU

IOANA CALBOREAN

„Dar abia făcuseră câțiva pași, pe marginea pârâiașului ce șerpuia-n vecinătate, când deodată se pomeniră că vine un nor cu fulgere și tunete. Până să se adăpostească de ploaie, un vârtej luă fata, se făcu nevăzut și o duse la casa zmeului, întoarsă cu gura spre prăpăstii.”

Scenariu:

O dată ca niciodată, într-o mare împărăție, trăia o fată care nu avea voie să iasă din palat deoarece era amenințată de un zmeu.

Fata nu ascultă, trece dincolo de ziduri și este răpită de zmeu.

Împăratul dă sfoară în țară că fiica lui a dispărut și doi feciori curajoși se hotărăsc să o salveze.

Tot mergând ei așa, au dat peste un câmp cu maci unde lucra o babă cu fiicele ei. Aceasta le oferă ajutor, dar băieții refuză.

Apropiindu-se de un munte, au fost cuprinși de un val de ger cumplit, care i-a transformat în stană de piatră.

Mama feciorilor merge tristă la biserică, unde un preot o anunță că va avea un alt copil.

Copilul se naște și se transformă într-un tânăr puternic care pornește în căutarea fraților săi.

Băiatul își alege un cal vrednic pe care îl hrănește cu jăratec, apoi pornește ca vântul la drum.

Ajunge la lanul cu maci.

Bătrâna îl avertizează de pericol, dar tânărul refuză să se întoarcă din drum.

Femeia îi dă să bea niște poțiuni pentru a-l ajuta să treacă peste gerul și canicula care îl așteptau.

Cele două poțiuni îl protejează pe băiat.

Se întâlnește cu zmeul și îl învinge.

Salvează prințesa și pornesc împreună spre casă.

Îi găsește pe frații lui, îi depietrifică.

Ajunși acasă, tânărul este supus unui test.

Răspunde corect la întrebări, se căsătorește cu fata de împărat și trăiesc fericiți până la adânci bătrâneți!

„Să știți că noi am învățat multe lucruri din ele. Iar cel mai important lucru este acela că,
 citindu-le, VREM SĂ SALVĂM LUMEA! Vrem să o facem mai bună, mai frumoasă! Lectură cu
 folos, dragi colegi, iubitori de povești!”

ÎN LUMEA COPILĂRIEI

Coordonator: prof. dr. Anamaria Coroian

.... Și drept vorbind, acesta-i adevărul.

Ce-i pasă copilului când mama și tata se gândesc la neajunsurile vieții, la ce poate să le aducă ziua de mâne sau că-i frământă alte gânduri pline de îngrijire. Copilul, încălecat pe bățul său, gândește că se află călare pe un cal din cei mai strașnici, pe care aleargă cu voie bună, și-l bate cu biciul, și-l strunește cu tot dinadinsul, și răcnește la el din toată inima, de-ți ie auzul; și de cade jos, crede că l-a trântit calul, și pe băț își descarcă mânia în toată puterea cuvântului...

Așa eram eu la vârsta cea fericită, și așa cred că au fost toți copiii, de când îi lumea asta și pământul, măcar să zică cine ce-a zice."

(„Amintiri din copilărie” Ion Creangă)

Miruna Medeșan, clasa a V-a A

Copilăria, floare rară de argint!
Fără nicio grijă alergam peste câmpii.
Soarele era un prieten, norii, albe corăbii.
Noaptea, mii de stele se arătau
Pe cerul închis la culoare, fără soare.
Povești șoptite de părinți răsună lin, lângă ureche
Până când ne aflăm în visul fără pereche.
Copilăria, rază aurie,
Amintiri păstrate și prețuite cu grijă,
În sufletul de copil.

Maia-Sofia Ostafi, clasa a V-a A

Copilărie,
ferică primăvară,
Ce dar minunat!
Răsărit de soare
ce încearcă să ghicească devenirea.
Timp efemer,
ca o ploaie de vară.
Adiere caldă,
blânde brațe părintești.

Andreea Novac, clasa a V-a B

Copilăria e cea mai tare,
Plină de bucurie și visare.
Printre flori pe o cărare
Zburdăm în lumea mare
Ca o rază de soare
Plină de alinare.

Cu prietenii aproape
La bine și la greu,
Cu râsete mereu
Alergăm pe-afară,
De dimineață până seară.

Acum că am crescut mai mare,
Copilăria rămâne o visare
Cu basme nemuritoare
În suflet mereu purtate
Cu drag, fără să fie uitate.

Marwan Ali, clasa a V-a A

*Totul a început acum 12 ani ...
Era o zi înzăpezită.
Toți erau fericiți de apariția mea.
Mare fericire, mare fericire !*

*La un an mergeam,
Chiar alergau toți după mine.
Jucăriile erau peste tot.
Îmi plăcea mult să mă joc.*

*Dansam, uitându-mă la televizor,
Stăteam lângă măsuța mea
Ore întregi și mă jucam.
Era frumos, frumos de tot!*

*La grădiniță am ajuns,
Nu îmi plăcea singur să stau,
Așteptam și așteptam,
Să vină mama să mă ia!*

*Timpul a trecut repede,
Clasa pregătitoare am început.
Frumoasa doamnă învățătoare
Ne-a îndrumat fiecare pas.*

*Iacă, am ajuns la 12 ani
Să învăț la școala dorită!
Nu a fost ușor, dar a meritat,
Sunt fericit că sunt aici!*

Ștefan Zgripcea, clasa a V-a B

*Copilăria mea e joacă și soare
Cu mingi, biciclete și multă culoare
Alerg pe-afară de dimineață din zori...
Cu râsete multe și fără fiori.*

*Ne murdărim toți fără supărare,
Că joaca-i mai bună decât orice serbare.
Uităm de teme și de caiet.
Trăim fiecare clipă simplu și drept.*

*Seara, bunica ne cheamă la masă,
Dar noi mai vrem joacă în fața casei.
Copilăria e visul cel mai frumos
Pe care-l păstrez în suflet, tăcut și voios.*

Dorin Dobra-Olteanu, clasa a V-a B

*O, copilărie!
Ești ca o poezie!
O poezie care merită citită,
O poezie care merită grăită,
O poezie care trebuie trăită.
Sfârșitul să-i fie amânat,
În bucurie întruchipat
Și în zâmbete vesele păstrat.
O, copilărie!
Ești ca o armonie!*

ÎN LUMEA COPILĂRIEI

Andrei Crăciun, clasa a V-a B

O întâmplare neobișnuită la școală

Într-o dimineață de toamnă, aparent obișnuită, când clopoțelul abia anunțase începutul orei de biologie, întreaga clasă a fost surprinsă de un foșnet ciudat venit dinspre fereastră.

Lumina palidă a soarelui se strecura printre perdelele albe și o umbră se mișca dintr-un loc în altul. Doamna profesoară s-a apropiat de fereastră, iar noi ne-am adunat în jurul dumneaei, încercând să înțelegem ce se întâmplă.

Pe pervaz era un porumbel cu penele ca sideful, cu piciorușele subțiri, pe care abia se ținea, și cu un cioc mic în care aducea un bilețel pe care erau desenate stelute colorate.

— De unde ai apărut, micuțule? a întrebat doamna profesoară cu blândețe.

— Cred că ne-a adus un mesaj, a spus Maria.

— Să vedem ce scrie, a adăugat Mihai.

— Sper că bilețelul este pentru noi și nu a greșit adresa, zise Felicia.

Când doamna profesoară a deschis bilețelul, am constatat că era o invitație la un concurs de cultură generală, inițiat de către colegii din clasa a V-a A, dar trimisă într-un mod cu totul neașteptat.

În final, ne-am gândit și noi cum am putea să răspundem într-un fel neobișnuit provocării colegilor noștri.

Anastasia Diaconu, clasa a V-a A

Ama Maghiar, clasa a V-a B

Copilăria e un „a fost odată”.

Describe lumea curată

Fără griji, fără probleme...

De distracție e vreme.

În ea, prietenii te-nsoțesc,

Chiar dacă mai greșesc,

Tot lor le mulțumesc.

Deși-am crescut,

Tot copil sunt.

Mă joc, mai râd

Și de-acest lucru

Mândră sunt.

Ce e copilăria?

Copilăria e cel mai frumos cadou,

Pe care nu-l vom avea din nou.

Ea are un zâmbet senin și e perfectă,

Are-n palme praf de cretă.

Copilăria fuge desculță când plouă

Și fiecare zi e-o aventură nouă.

Timpul se oprește atunci când e Soare.

Negru, alb și gri sunt și ele o culoare.

Aveam buzunarele pline cu vise

Și mâinile murdare de joacă,

Iar seara adormeam ușor

Sub povești spuse în șoaptă,

Copilăria nu știa ce-i dorul

Pentru că totul era „acum”!

Un zâmbet, o jucărie, o clipă

Care părea că nu se mai termină.

Sursă imagini:

<https://www.google.com/search?q=clip+art+copilarie+povesti&oq>

Talida Neagu, clasa a V-a B

*Copilăria-i joc și soare
Cu prieteni și culoare,
Cu mingi ce zboară peste gard
Și alergat când este cald.
Noi avem teme, nu uităm,
Dar după aceea ne jucăm!
Desenăm pe asfalt
Cu cretă colorată.
Mica noastră lume
Este minunată!
Dragă copilărie,
Nu te vom uita niciodată!*

David Munteanu, clasa a V-a B

*Copilăria este prețioasă,
Copilăria este frumoasă,
Bucurie și speranță
Câteodată și stresantă.*

*Multe jocuri lângă bloc,
Copiii se ajută reciproc.
La fotbal, când dau prima pasă,
Mama strigă „Hai la masă!”*

*Râsete, zâmbete, amintire.
Pe chipul copiilor observi fericire.
Aceste momente mi-aduc bucurie,
Asta este Copilăria!*

Iustin Gheorghe, clasa a V-a A

*Copilăria e joc și bucurie,
Cu mingi colorate pe maidan,
Cu râs curat și multă energie
Și vise scrise în suflet de puștan.
Cu prieteni ce râd pe același glas,
Cu timp ce zboară parcă-ntr-un ceas,
Cu jocuri simple fără nici un stres
Și zile pline de mare interes.
Copilăria e-un vis frumos, curat,
Ce-n inimă rămâne neuitat.*

Eduard Oltean, clasa a V-a B

*O, copilărie trecătoare,
Plăpândă ca o floare,
Apărată cu multă rigoare,
Mai frumoasă ca o nemuritoare.*

*O, ce-aș da, ce-aș da,
Despre tine mai multe a afla.
O, aș vrea, aș vrea
Numai pentru mine a te păstra.*

*În inima mea,
Rădăcini a-ți sădi,
Nu te avânta,
De la mine nu pleca!
Viața fără copilărie,
Ca planta fără soare,
Încearcă să dea roade,
Încercare fără valoare.*

SCRISORI DE MAI

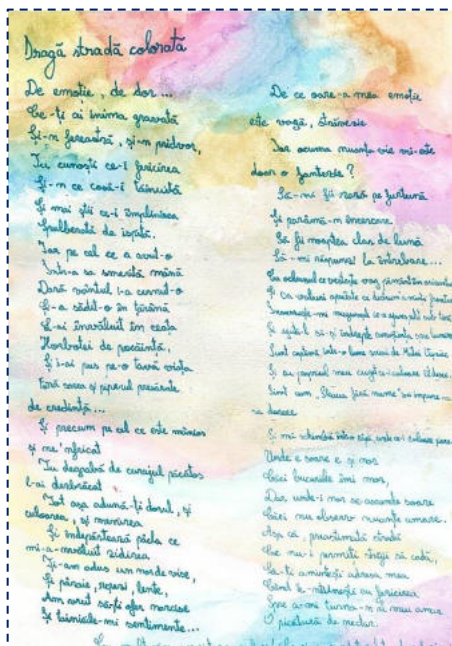
Coordonator:
prof. dr. Maria-Daniela Pănăzan Lőrinczi

Concursul de creație artistică „Scrisori de mai” este organizat de Palatul Copiilor Bistrița (director, prof. dr. Diana Morar, prof. Silvia-Ionela Nușfelean), în colaborare cu Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Cluj (președinte, Irina Petraș) și Biblioteca Județeană „George Coșbuc”, Bistrița-Năsăud (director, Ioan Pinteș), Fundația „Ana Blandiana-Romulus Rusan” (fondator, Ana Blandiana), Inspectoratul Școlar Județean Bistrița-Năsăud (inspector școlar pentru educație permanentă, prof. Violeta Rogozan).

Ajuns deja la zece ediții, concursul valorifică potențialul creator al copiilor înzestrați cu talent, cu imaginație și cu dragoste de lectură și de pictură. An de an, ca profesor coordonator, am participat cu elevi de gimnaziu, lăzăriști, și ne-am bucurat de roadele bune ale realizărilor acestui concurs.

În 2025, tematica a fost generoasă: elevii din ciclul gimnazial au fost invitați să adreseze o „Scrisoare unei străzi cu sentimente”, inspirați de poezia „O stradă cu sentimente”, din volumul „Întâmplări de pe strada mea” de Ana Blandiana. Cu entuziasm și bucurie, elevii au compus texte inedite inspirate din acest poem, studiat la clasă, și am contribuit la palmaresul bogat al concursului. Cei temerari s-au numit: Elena-Nectaria Benea, Anastasia Tepeș-Bobescu, Lucian Lăncrăjan, Tudor Tomoiagă (clasa a VI-a B) și Alexia Neiciu (clasa a VIII-a A). Felicitări tuturor copiilor!

„Strada mea e ca toate străzile de pe pământ: Casele sunt așezate una după alta în rând, Unele mai frumoase, Altele mai urâte (Că te și miri!), Unele mai grase, Altele mai subțiri; Unele mai murdare, Altele mai curățele Și împodobite cu câte și câte înfloriri și modele.”

Dragă stradă colorată,

De emoție, de dor...

Ce-ți ai inima gravată

Și-n fereastră, și-n pridvor,

Tu cunoști ce-i fericirea

Și-n ce casă-i tănuită.

Și mai știi ce-i împlinirea

Spulberată de ispită.

Iar pe cel ce a avut-o

Într-a sa smerită mână,

Dară vântul i-a cerut-o

Și-a sădit-o în țărână.

L-ai învăluit în ceață

Horbotei de pocăință

Și i-ai pus pe-o tavă viața

Fără sarea și piperul presărate de credință...

Și precum pe cel ce este mânos și ne'nfricat

Tu degrabă de curajul păcătos l-ai

dezbrăcat,

Tot așa adună-ți dorul, și culoarea, și

menirea

Și îndepărtează pâcla ce mi-a-nvăluit

zidirea.

**„Ca oceanul ce vestește vag pământ în orizonturi
Și ca valuri apretate ce destrami a minții fronturi
Înverzește-mi mugurașul ce-a ajuns pitit sub tină
Și ajută-l să-și îndrepte conștiința spre lumină.”**

Ți-am adus un nor de visuri

Și pâraie, repezi, lente,

Am vrut să-ți ofer narcise

Și tainicile-mi sentimente...

De ce oare-a mea emoție este vagă, străvezie,

Dar acum nuanța vie mi-este doar o fantezie?

Să-mi fii rază pe furtună

Și parâmă-n încercare,

Să fii noaptea clar de lună,

Să-mi răspunzi la întrebare...

Ca oceanul ce vestește vag pământ în

orizonturi

Și ca valuri apretate ce destrami a minții

fronturi

Înverzește-mi mugurașul ce-a ajuns pitit sub

tină

Și ajută-l să-și îndrepte conștiința spre lumină.

Sunt captivă într-o lume scrisă de Matei Vișniec

Și cu propriul meu cuget ce-i culoare îl dosesc

Simt cum „Steaua fără nume” mai impune să

dureze

Și mă schimbă într-o râpă unde ce-i culoare

piere.

Unde e soare e și nor,

Căci bucuriile îmi mor,

Dar unde-i nor se-ascunde soare

Căci nu observ nuanțe amare.

Așa că, preastimată stradă

Ce nu-i permiți străjii să cadă,

Să-ți amintești adresa mea

Când te-ntâlnești cu fericirea

Spre a-mi turna-n al meu amar

O picătură de nectar.

Cu mulțumire, un pictor cu valori,

Ce și-a pierdut paleta de culori.

Elena-Nectaria Benea, Anastasia Țepeș-Bobescu,

Lucian Lăncrăjan și Tudor Tomoiagă clasa a VI-a B

~ Dragă prietenă, ~

Sper ca această scrisoare de mai să te găsească într-o pace sufletească și cu zâmbetul pe buze. Nu am mai vorbit de mult timp, poate că nu am vorbit niciodată, dar simt că te cunosc de o veșnicie... Îmi amintești de o veche prietenă din copilărie cu care vorbeam zilnic și, totuși, pe care nu am cunoscut-o vreodată. Ești ca o amintire vagă, un vis care pare realitate.

Poate tu îți amintești de mine, fetița cu ochii căprui și bucle de scortîșoară care era toată ziua pe strada copilăriei, care râdea de câte ori avea ocazia, fetița al cărei zâmbet nu îi pierdea niciodată de pe buzele roz ca bujorii. Fetița cu talie subțire și rochițe de vară cu flori brodate. Fetița care locuia în casa cu cea mai mare și mai frumoasă grădină, fetița cu flori de salcâm în păr.

Trebuie să recunosc, de când m-am mutat de pe strada copilăriei, îmi amintesc zi de zi de toate momentele frumoase petrecute acolo, alături de familia mea. Parcă aici, în noul meu oraș, nimic nu mai este la fel. Toate chipurile îmi sunt străine, nu mai găsesc cofetăria mea preferată, nu este nimeni cu mine care să mă îndrume prin oraș. Este un sentiment ciudat... când eram mică credem că voi rămâne pe strada copilăriei pentru totdeauna, însă destinul are alte planuri.

Ieri, într-o zi însoțită de mai, am decis să ies la o plimbare ca să explorez împrejurimile. Nu aveam nicio direcție, mă lăsam purtată de mirosul atât de dulce al salcâmlor înfloriți. Mireasma lor era atât de puternică, însă, parcă, tot atât de îndepărtată, iar în jurul meu nu vedeam niciun salcâm. Până la urmă, după ce am tot urmat dăra invizibilă de parfum, am ajuns în capătul unei străzi superbe, cu salcâmi înfloriți de o parte și de alta a străzii. Încântată de minunăția descoperită, am început să mă plimb pe stradă. Mă uitam atentă la fiecare casă... toate erau îngrijite și aveau curți imense, pline cu fel de fel de flori exotice. Mi-aș fi dorit foarte mult să pot locui și eu pe acea stradă parcă ieșită dintr-un basm. Apoi, am ajuns în fața unei case care parcă ieșea în evidență. Totuși, nu-mi puteam da seama de ce... Culoarea sa era simplă și curată, arhitectura era frumoasă, dar nu avea nimic mai deosebit față de restul caselor de pe stradă. Avea ceva... aparte. Și uite așa, stăteam eu nemșcată în fața unei case străine, pe care puteam să jur că o mai văzusem undeva.

M-am așezat neliniștită pe bordura trotuarului, cu spatele la casă. Mă simțeam ciudat, aveam un sentiment de nostalgie și neliniște. Imaginea casei nu-mi dădea pace. Nu diferă cu nimic față de restul străzii și totuși mă oprisem în fața ei. Stând pe trotuar, m-am uitat mai atentă la stradă. Era extrem de frumoasă... dar atât. Nu puteam înțelege ce m-a atras la casa aceea, o simplă casă de pe o stradă cu case frumoase. Și am stat acolo, draga mea prietenă, pe bordura trotuarului până la apusul soarelui de mai. O rafală de vânt purta mireasma salcâmlor spre mine, petalele lor cădeau lin de pe crengile aplecate. O florică de salcâm mi-a căzut în păr, același păr cu bucle de scortîșoară. Mi-am dat-o jos și am mirosit-o. Apusul din fața mea era absolut superb... culori de roz, galben și albastru deschis îmbrăcau cerul.

M-am uitat pentru o ultimă oară la casa misterioasă, înainte să mă ridic... dar de data aceea, mi-am dat seama de ceva. Poate că era doar o casă oarecare dintr-un oraș necunoscut, dar avea ceva special... Semăna cu casa în care am copilărit. Semănau ca două gemene. Grădina, ferestrele, obloanele, totul era la fel! Și dintr-o dată, toată strada arăta exact la fel cu strada copilăriei mele, cea mai frumoasă stradă pe care o văzusem vreodată. Chiar acolo, sub ochii mei, sub culorile pastelate ale apusului, mă puteam vedea pe mine când eram mică și alergam. Purta o rochiță de vară cu flori brodate și aveam o floare de salcâm în păr. Apoi, din casă iese mama mea, care mă ia pe sus, spunându-mi să-mi iau ceva pe mine, dar, ca de obicei, eu refuz. Cu cretă, desenez un șotron pe care îl parcurg de câteva ori. Mai desenez și o floare de salcâm, puțin disproporționată și strâmbă, dar care semăna cu floarea din părul meu. După ceva timp, mama mă strigă la masa de cină, iar eu dispar în casa maiestruoasă.

„...de când m-am mutat de pe strada copilăriei, îmi amintesc zi de zi de toate momentele frumoase petrecute acolo, alături de familia mea.”

Cu lacrimi în ochi, mă ridic de pe trotuar și simt cum mă cuprinde nostalgia, un sentiment atât de puternic și de trist. Rând pe rând, ca un film, în mintea mea sunt derulate toate momentele minunate de pe strada copilăriei. Toate casele de pe strada cu salcâmi seamănă cu cele ale vecinilor noștri. Curțile înflorite seamănă leit cu cele de odinioară. Toate amintirile îmi creează un sentiment de tristețe, dar și de bucurie, o senzație dulce-amăruie. Îmi dau seama ce copilărie deosebită am avut... eram tare mândră de fiecare zi petrecută pe strada copilăriei.

Casa copilăriei mele era cea mai veselă de pe stradă. Era mereu zâmbitoare și râdea mai des ca celelalte case. Una dintre prietenele mele, Betty, locuia în casa de lângă, care se înțelegea foarte bine cu căsuța mea. Câteodată chiar mai bârfeau celelalte străzi care erau în renovare. Peste drum de noi, erau doi bătrâni. Erau foarte drăgălași, iar câteodată ne mai invitau la un ceai la ei. Casa lor era la fel de primitoare și de calduroasă... Avea glicină pe o parte și le ajuta pe celelalte case la nevoie. Unele case de pe stradă erau mai gălăgioase, mai vorbitoare, altele mai liniștite, mai bătrâne și mai tinere. Dar eu le iubeam pe toate! Fiecare avea ceva diferit și acest lucru îmi plăcea foarte mult.

Anumite sentimente pe care le-am trăit în copilăria mea nu am crezut că le voi mai putea retrăi vreodată, cum ar fi: siguranța pe care o simțeam alături de familia mea, relaxarea continuă, fără griji, exasperarea atunci când mă certam cu un prieten, isteria, când nu mai aveam voie să ies la joacă, nerăbdarea de a descoperi ceva nou în fiecare zi. Mi se păreau prea specifice vârstei, pentru a le mai simți acum. Însă, fără să știu, de când am pus piciorul pe acea stradă, le-am retrăit din nou, m-au făcut să mă simt exact ca atunci când eram mică... Parcă strada ar fi avut sentimente pe care mi le-a transmis.

În fiecare zi, în drum spre noua mea cofetărie preferată, treceam pe „Strada cu Salcâmi” și îmi admiram, literalmente, copilăria. Într-una dintre plimbările mele, am observat un afiș ciudat lipit de gardul gemenei casei mele din copilărie: de vânzare. Inima mi-a sărit din piept... am sunat imediat proprietarul și am depus o ofertă. Și uite așa, draga mea prietenă, acum locuiesc în (aproape) casa copilăriei mele pe (aproape) strada copilăriei mele.

Dragă stradă cu sentimente, vreau să îți mulțumesc pentru copilăria inedită pe care mi-ai dat-o și pentru toate sentimentele pe care mi le-ai transmis. Îți mulțumesc că m-ai ajutat să mă acomodez cu noul oraș, că m-ai îndrumat, în subconștientul meu. Se pare că totuși, chiar dacă destinul nu a vrut să rămân pe strada copilăriei mele, acesta a avut un plan mai măreț, care, dacă sunt sinceră, este cel mai frumos.

Cred că ți-ai trimis sora geamană să-mi dea o mână de ajutor aici, departe de locul căruia, cândva, îi spuneam acasă. Acum, aici, acasă, într-un oraș care nu-mi mai este străin, îmi cresc fetița. Fetița mea are bucle de scorțoasă și ochi căprui, ca ai unei căprioare. Cel mai mult îi place să poarte rochițe de vară, cu flori brodate; chiar dacă mereu îi spun să mai ia ceva pe ea, nu ascultă. Mai mereu are și o floare de salcâm în păr. Este zâmbitoare și râde de fiecare dată când are ocazia.

În această lume, am fost despărțite, dar nu total. Mereu ai fost și vei fi o parte din mine, parte care nu se va schimba niciodată. Se poate spune că ne-am reunit, într-un fel sau altul. Poate că nu fizic, dar amintirile și retrăirile sentimentelor din copilărie ne-au readus împreună. Poate într-o altă lume, într-un univers paralel ne vom reîntâlni, vreodată. Poate că nu ne vom mai recunoaște, dar mireasma salcânilor își va face jocul. Poate că am fost făcute una pentru cealaltă, poate că nu vom mai fi separate. Sau poate că, într-o altă lume, nu ne-am întâlnit niciodată. Dar acest lucru nu înseamnă decât că încă nu ne-am găsit drumul una spre cealaltă, dar că ne vom revedea în curând. Noi două am fost dintotdeauna legate una de cealaltă cu o ață invizibilă, care doar acum a devenit aurie și strălucitoare.

Dragă stradă cu sentimente, Sper ca această scrisoare de mai să te găsească într-o pace sufletească și cu zâmbetul pe buze.

Îmbrățișări calde, Alexia

(Alexia Neiciu, clasa a VIII-a A)

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”

Secțiunea

Arte

Grafică: Emma Solomon, clasa a V-a A

ARTA ÎN SECOLUL AL XIX-LEA

Impresionismul și Claude Monet

Coordonator: prof. Raluca Filip

Impresionismul este un curent artistic apărut în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, în Franța. Artiștii impresioniști au dorit să surprindă impresia de moment, lumina, culoarea și atmosfera, nu detaliile exacte ale realității. Ei pictau adesea în aer liber și foloseau tușe rapide și culori vii.

Unul dintre cei mai importanți reprezentanți ai impresionismului este Claude Monet. El este considerat chiar fondatorul acestui curent, datorită tabloului său „Impresie, răsărit de soare”, de la care provine și numele impresionismului. Monet era fascinat de modul în care lumina schimbă culorile naturii în funcție de oră, anotimp sau vreme.

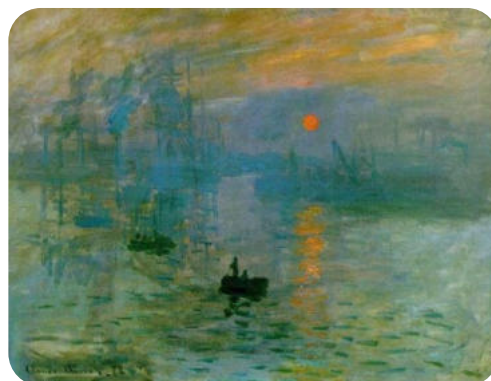
Printre cele mai cunoscute lucrări ale sale se numără seriile cu nuferi, catedrala din Rouen și grădina sa din Giverny. În aceste picturi, Monet nu urmărea perfecțiunea formelor, ci emoția și frumusețea clipelor.

Impresionismul și operele lui Claude Monet au schimbat modul în care este privită arta, demonstrând că pictura poate exprima sentimente, lumină și mișcare, nu doar realitatea exactă.

Impresionismul și Claude Monet

Claude Monet (Franța, 1840 - 1926)

- ✓ S-a născut la Paris, dar mare parte din viața a petrecut-o în Normandia;
- ✓ A învățat tehnicile de redare a imaginilor din natură sub îndrumarea lui Eugene Boudin. Ani mai târziu, pictorul avea să descrie perioada respectivă în felul următor: "... în sfârșit, ochii mi s-au deschis și am înțeles cu adevărat natura. Am învățat în același timp s-o iubesc" .
- ✓ Claude Monet și Auguste Renoir sunt considerați de criticii de artă „părinți fondatori ai mișcării impresioniste”;
- ✓ A făcut parte pentru scurt timp din armata franceză stabilită în Alger, dar s-a retras și și-a consacrat întreaga viață picturii;
- ✓ Tematica lucrărilor: natura și arhitectura (Catedrala Rouen, Malurile Senei);
- ✓ **Impresion, solei levant** este considerată pictura reprezentativă a acestui curent artistic și a fost expusă la prima expoziție impresionistă organizată în 1874 la Musée d'Orsay, Paris.

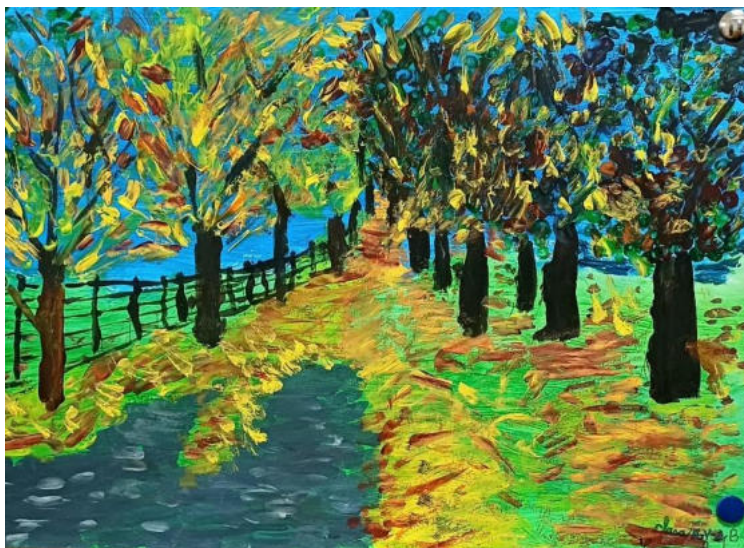
Claude Monet - Impression, soleil levant (1872) - Musée Marmottan, Paris

Claude Monet - Impression, nénuphars (1875) - Musée Orangerie, Paris

„Toată lumea discută despre arta mea și se preface că înțelege, de parcă ar trebui să înțelegi atunci când trebuie pur și simplu să iubești.”

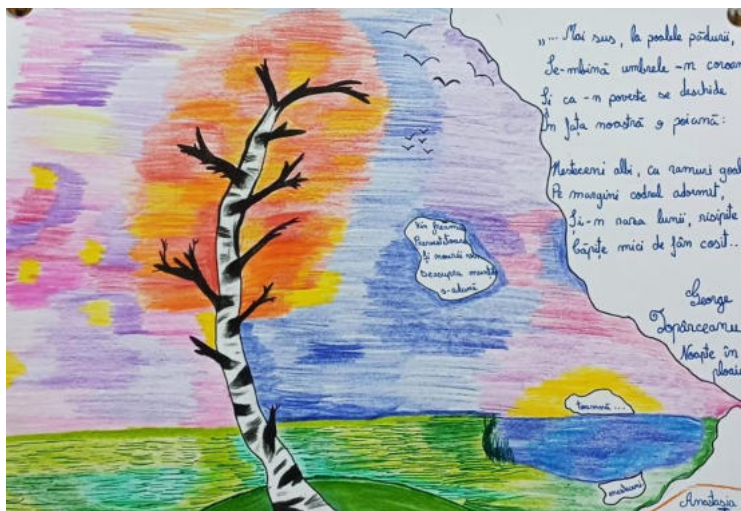
(Claude Monet)

Andrei Crăciun, clasa a V-a B

Amelie Tămaș, clasa a VI-a B

Anastasia Tepeș Bobescu, clasa a VI-a B

Picturi inspirate de Monet

Surse de informare:

Nicolescu Vasile – **Monet**. București, Editura Meridiane, 1976

<http://autori.citatepedia.ro/de.php?a=Claude+Monet>

https://ro.wikipedia.org/wiki/Claude_Monet

Seleție și prezentare: Cezara Vulcan, clasa a VI-a B

2026, CENTENARUL MONET

ANUL 2026 ESTE DEDICAT CELEBRĂRII PICTORULUI CLAUDE MONET. SUB TITLUL „MONET 2026: UN SECOL DE IMPRESIONISM” VOR AVEA LOC ÎN FRANȚA (PARIS ȘI NORMANDIA) NUMEROASE EVENIMENTE CARE INCLUD:

- ✓ EXPOZIȚII ORGANIZATE LA MUSÉE D'ORSAY ȘI MUSÉE MARMOTTAN MONET DIN PARIS;
- ✓ ITINERARIILE CULTURALE ÎN NORMANDIA (GIVERNY, ROUEN, LE HAVRE), LOCURILE CARE I-AU SERVIT DREPT INSPIRAȚIE;
- ✓ FESTIVALUL „NORMANDY IMPRESSIONIST 2026”, AXAT PE REINVENTAREA GRĂDINILOR SALE DE LA GIVERNY.

ARTA IMERSIVĂ

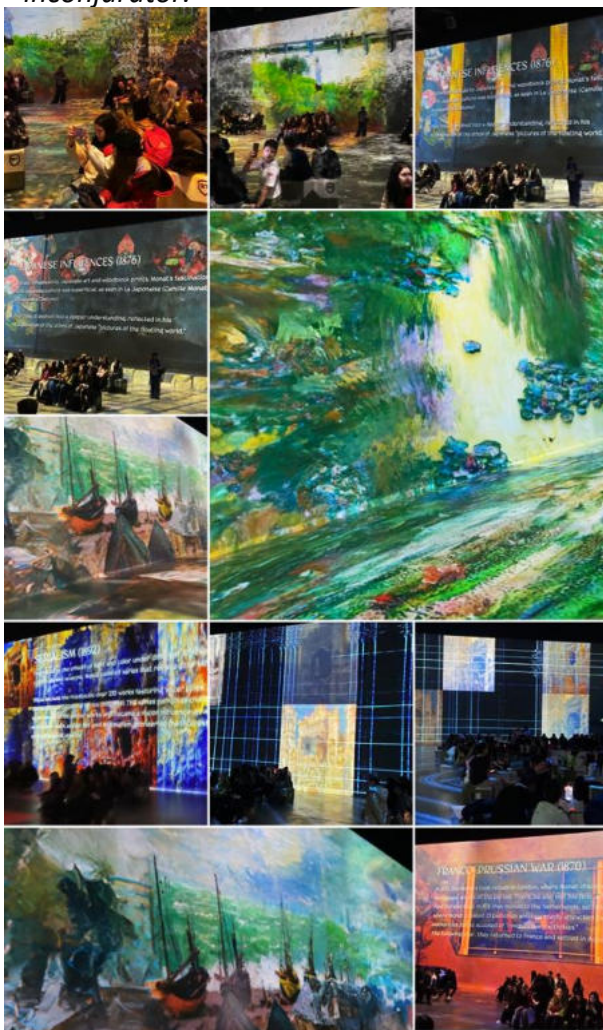
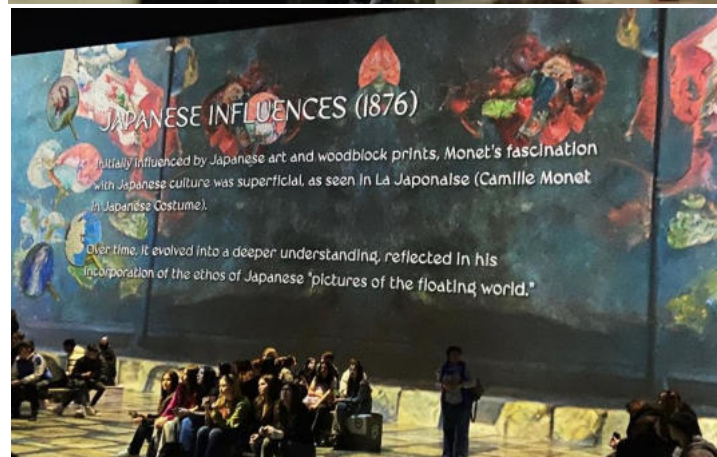
Claude Monet

Coordonator: prof. Raluca Filip

Anul 2026 marchează „Centenarul Claude Monet” prin evenimente culturale organizate în întreaga lume. O formă inedită, interactivă și cu impact emoțional puternic asupra publicului o reprezintă proiecțiile digitale.

Evenimente organizate la nivel internațional:

- **Claude Monet: The Immersive Experience (Milano):** Deschisă la Spazio Ventura până pe 4 aprilie 2026, oferă o perspectivă 360° asupra universului artistului;
- **Claude Monet: Questioning Nature (Tokyo):** Expoziția de la Muzeul Artizon explorează relația complexă dintre artist și mediul înconjurător.

Arta imersivă și Claude Monet în România:

Mina Museum of Immersive New Art propune iubitorilor de artă din orașe precum Cluj Napoca, Sibiu, Iași sau București o serie de proiecții care au ca subiect arta lui Claude Monet.

Elevii de gimnaziu și de liceu din colegiul nostru au avut ocazia de a explora operele renumitului pictor, Claude Monet, fondatorul mișcării impresioniste în Europa, prin intermediul artei imersive în proiecții din Sibiu și Cluj-Napoca.

- **Monet: The Immersive Show (Cluj-Napoca).** Este prima expoziție de acest tip dedicată artistului în România. Spectacolul oferă o incursiune senzorială în peste 160 de lucrări proiectate digital.
- **Monet & Da Vinci – The Immersive Show (Sibiu):** organizată în perioada noiembrie 2025-februarie 2026 în spațiul generos din Piața Mică, Sibiu.

Tematica proiecțiilor vizionate:

1. „Claude Monet. Impresionismul”: „Femeia în rochie verde”, „Femei în grădină”, „Grădina din Sainte-Adresse”, „Bain a la Grenouillere” „Ultraviolet”, „Impresie – răsărit de soare”, „Regates a Argenteuil”, „Coquelicots” „Pont a Argenteuil”.
2. Gravura japoneză. Monet a fost un pasionat colecționar al gravurii japoneze. Unul dintre tablourile inspirate de arta japoneză este „La japonaise”, o pictură în ulei pe pânză, realizată în anul 1876.

Experiența mea la MINA Museum Cluj-Napoca

Am vizitat MINA Museum din Cluj-Napoca, un muzeu de artă imersivă unde pictura prinde viață prin lumină, culori și muzică. Spre deosebire de un muzeu obișnuit, aici nu privești tablourile de la distanță, ci te afli chiar în interiorul lor. Proiecțiile uriașe pe pereți, podea și tavan creează o atmosferă specială, care te face să simți emoția artei. Lucrările inspirate din mari artiști, precum Claude Monet, sunt animate și îți oferă o nouă perspectivă asupra impresionismului. Culoarele și jocurile de lumină schimbă complet modul în care percepi pictura.

Vizita la MINA Museum a fost o experiență diferită și captivantă, care mi-a arătat că arta poate fi trăită, nu doar privită.

(Selecție și prezentare: **Ingrid Zvorișteanu, clasa a VI-a A**)

<https://www.google.com/search?q=Evenimente+organizate+la+nivel+intern%C8%9Bional%3A+%E2%80%A2+Claude+Monet>

ACORDURI MUZICALE

Wolfgang Amadeus Mozart

Coordonator: prof. Gabriel Popescu

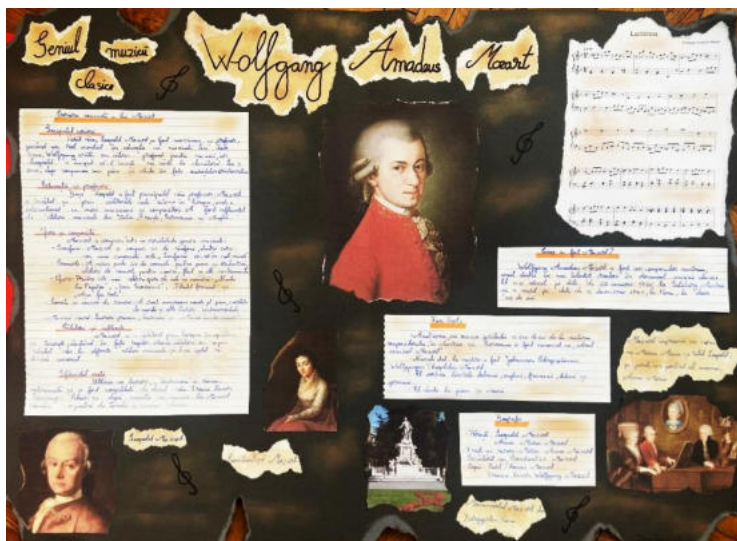
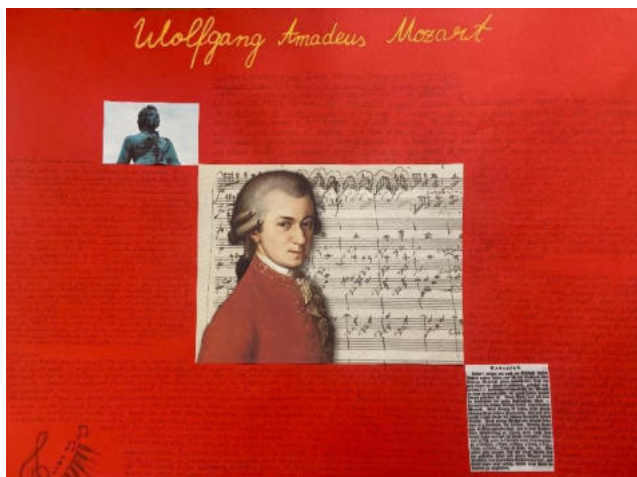
SCURTĂ BIOGRAFIE

Wolfgang Amadeus Mozart a fost un compozitor austriac, unul dintre cei mai talentați creatori în domeniul muzicii clasice. El s-a născut pe data de 27 ianuarie 1766 în Salzburg, Austria și cunoștea, pe lângă germană, limbile italiană, engleză, franceză și latină.

Tatăl său era dirijorul adjunct al Orchestrei Curții episcopale din Salzburg și un bun pedagog muzical. El l-a înscris pe Mozart la doar patru ani la primele lecții de clavecin deoarece Wolfgang manifesta un interes profund pentru muzică. La cinci ani compozitorul executa deja concerte la vioară în fața audiențelor aristocratice. Prima apariție a avut loc la Munchen, unde cântă în fața prințului elector de Bavaria. La șase ani, cânta în fața reginei Maria Tereza.

Mozart a fost autorul a 41 de simfonii, dintre care sunt de menționat Simfonia nr. 36 Linz, nr. 40 și nr. 41 Jupiter.

Pârvu Diana, Tămaș Amelie, Șuiu Ștefania, clasa a VI-a B

Evenimente recente: În octombrie 2025, Filarmonica de Stat din Sibiu a organizat în parteneriat cu Coro dell'Opera di Parma evenimentul cultural intitulat „SIBIU OPERA FESTIVAL 2025”. Artiștii sibieni și italieni au pus în scenă „Don Giovanni”, o operă în două acte și zece tablouri, cu muzica scrisă de Wolfgang Amadeus Mozart.

					M	
1.					O	
2.					Z	
Rebus:					A	
1.Compoziție orchestrală în mai multe părți					R	
2.Arta sunetelor organizate					T	

„Muzica e o revelație mai înaltă decât toată înțelepciunea și filosofia la un loc.”
(Beethoven)

Ludwig van Beethoven

Ce obiect e?

Când auzul mi-a slăbit, n-am stat pe gânduri,

Am folosit un obiect, să aud sunete-n rânduri,

O simțeam în dinți, legată de pian.

Despre ce simfonie este vorba?

Am nouă surori faimoase,

Ultima e cea mai cu moț,

E imnul Europei de azi

Și aduce bucurie la toți.

„Muzica... o revelație”

Muzica este ca o pasăre care zboară printre nori, liberă, rupând legăturile cu pământul, zburând lipsită de griji către lumi nemaivăzute. Muzica este o cântare magică, care te poartă în lumi fermecătoare în care imaginația ta zburdă neîngrădită și fără griji. Ea îți face sufletul să trăiască din nou, ca un pui nou-născut care vede pentru întâia oară lumea superbă de dinafară.

(Ioana Calborean, clasa a VI-a B)

Surse de informare:

1. <https://www.google.com/search?q=citate+despre+muzica>
2. https://ro.wikipedia.org/wiki/Ludwig_van_Beethoven
3. <https://www.filarmonicasibiu.ro/ro/events/don-giovanni-sibiu-opera-festival-2025>

Știi că...

- ✓ Beethoven s-a născut în decembrie 1770, la Bonn, Germania, însă data exactă nu este cunoscută; a fost botezat în 17 decembrie 1770;
- ✓ a murit la 26 martie 1827, la doar 56 de ani, în timpul unui furtuni;
- ✓ în anul 1783, sub tutela dirijorului Neefe, a publicat prima sa lucrare, un set de variații la tastatură;
- ✓ este una dintre cele mai venerate figuri din istoria muzicii occidentale;
- ✓ la 17 ani, în timpul primei vizite la Viena, Beethoven a cântat pentru Mozart.
- ✓ lucrările sale se numără printre cele mai interpretate și acoperă tranziția de la perioada clasică la epoca romantică;
- ✓ lista compozițiilor sale este formată din 722 de lucrări scrise pe parcursul a 45 de ani;
- ✓ a lăsat în urmă: 9 simfonii, 32 de sonate pentru pian, 16 cvartete pentru coarde, opera Fidelio, 5 concerte pentru pian și orchestră și Missa Solemnis;
- ✓ una dintre compozițiile sale celebre, Lettre a Elise, este și o declarație de dragoste, dar Elise era, de fapt, Therese Malfatti;
- ✓ după ce și-a pierdut auzul, a continuat să compună unele dintre cele mai frumoase lucrări din repertoriul său.

Danciu Emma, Milea Sonia, Ciuru Vladiana,
Albu Roxana, clasa a VI-a B

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”

Secțiunea

Proiecte internaționale

Grafică: Nadia Beleş

Programme of the Transnational Meeting in Castelfidardo, Italy (12-16 mai 2025)

Circus as means to learn positive

Elevi cu vârste curpinse între 10 și 12 ani din 4 țări europene – Finlanda, Spania, Italia și România – au participat în anii școlari 2023-2024 și 2024-2025 la proiectul Erasmus+ intitulat CIRCUS, care a avut drept scop principal dezvoltarea abilității de a învăța punând accent pe valori pozitive cum ar fi: creativitatea, cooperarea, compasiunea, uimirea, cooperarea, bunătatea, perseverența, curajul, reziliența, auto-reglarea și onestitatea. În perioada 12-16 mai 2025, șase eleve din clasa a VI-a B au participat la vizita de proiect din orașul italian Castelfidardo.

Coordonator: prof. Daniela Bunea

Luni, 12 mai

În prima zi petrecută la Castelfidardo, am vizitat primăria orașului. Era o clădire înaltă care cuprindea trei etaje. Portretele de pe pereți ne priveau atente cum urcăm pe scările de o culoare bej precum culoarea pielii din timpul iernii geroase. La etajul trei ne-a întâmpinat primarul orașului. Într-o engleză cu un puternic ton italianesc, ne-a explicat simbolurile fin pictate de pe stema orașului. Apoi, un băiat din școala parteneră a interpretat câteva melodii inventate de compozitori italieni, în stil american și melodii ale unor compozitori francezi, în stil italian.

Muzeul de acordeoane a fost următoarea destinație. Acest muzeu nu era ca toate celelalte deoarece se afla sub pământ. Acest lucru m-a fascinat fiindcă nu am mai văzut asemenea muzeu. Erau mai multe camere, fiecare cu câte două sau trei vitrine în care se aflau acordeoanele. Un ghid ne-a îndrumat în fiecare cameră și ne-a povestit despre istoria tuturor acordeoanelor – de la cele mai vechi la cele mai recente.

După ce am pășit afară din muzeu, ne-am îndreptat direct spre mare. Am fost încântați de frumusețea ei. Valuri ușoare se izbeau de pietricelele netede de pe plajă, aruncând cu spumă peste tot. Am intrat cu toții în apa destul de călduță pentru acest anotimp. De asemenea, am realizat că adâncimea ei era impresionantă.

În final, am revenit la școală unde am mâncat paste cu sos de roșii și parmezan. A trebuit să împărțim și cu spaniolii, ceea ce nu ne-a prea plăcut, deoarece porțiile nu erau foarte mari, dar tot a rămas parmezan. (Silvana Cârștoc)

Marți, 13 mai

Am început ziua prin a lua micul dejun, apoi ne-am pregătit să plecăm la școală. Această zi am petrecut-o făcând o mulțime de activități alături de ceilalți elevi, schimbând impresii și împărțind informații despre tradițiile reprezentative pentru țara noastră. Fiecare grup a realizat o prezentare a țării din care provenea și, la final, am dansat pe coregrafia pregătită de acasă. (Antonia Herciu, Ema Hancaș)

Miercuri, 14 mai

Miercuri dimineața, am vizitat orașul Castelfidardo. Am început prin a vizita fântâna „Il basco della musica”, după aceea am intrat prin „Poarta vittoria” în vechea cetate unde am participat la un târg de cărți și proiecte făcute de copiii italieni. La întoarcere am ieșit din cetate prin „Poarta Bersaglieri” și am savurat o înghețată la gelateria orașului. Am luat prânzul la biserica din oraș -mâncare cu specific italianesc făcută de mămicile copiilor implicați în proiect. După amiază am vizitat stațiunea Porto Recanati și am înnotat în Marea Adriatică. (Nicole Dordea, Daria Burdușel)

Joi, 15 mai

De dimineață am văzut o bandă desenată făcută de un autor local despre acordeon. După aceea am avut la dispoziție două ore pentru a pregăti propria noastră bandă desenată. Am luat prânzul la școala primară „Mazinni” unde ne-am pus în practică ideile în legătură cu banda desenată. Noi am decis să facem o bandă desenată amuzantă despre ia românească. Am început prin a schița desenele, urmând scrierea poveștii, ca mai apoi să le punem pe toate laolaltă. După ce am terminat banda desenată ne-am îndreptat spre cazare. (Nicole Dordea, Daria Burdușel)

Vineri, 16 mai

În cea de-a cincea și ultima zi petrecută în Castelfidardo, am fost într-o excursie cu trei destinații principale: Ancona, Sirolo și Numana. Plecând de la școala gazdă, am ajuns în centrul provinciei Ancona, ale cărei clădiri le-am admirat de la geamul autocarului. Apoi am pornit pe jos într-o plimbare alături de ghidul nostru. Acesta ne oferea informații despre fiecare dintre impresionantele monumente pe lângă care pășeam: de la biserici cu vechi mozaicuri expuse și statui ale precedentilor conducători, la impresionante arcuri cu coloane aflate la marginea mării. O singură privire către impozantele construcții era suficientă pentru a ne transporta cu totul în perioade antice. Am fost foarte plăcut surprinsă de bogăția culturală deținută de Ancona, în special de statuile decorate cu detalii atât de delicate încât păreau reale.

La scurt timp după aceea, am ajuns la Sirolo, un loc parcă desprins dintr-un vis tropical. Priveliștea înfățișa o imensă întindere de apă, mărginită de coline și munți acoperiți de verdeață. Briza se simțea până acolo, sus, unde ne aflam, iar marea părea atât de lină încât părea pictată. Spun că „părea”, pentru că doar când am ajuns în Numana am putut vedea cu adevărat furia mării. Plaja era plină de spumă, iar valurile nu încetau din a se sparge violent unul într-altul. Mă bucur că am avut ocazia să admir plaja de aproape, în special primăvara, și cu atât mai mult într-o zi în care peisajul te făcea să te simți cu totul eliberat de orice presiune.

Toată excursia în sine a fost de neuitat, la fel ca și această călătorie în Italia. O ultimă zi, o ultimă aventură. (Daria Săvoiu)

The Enchanted Romanian Girls

Programul vizitei de proiect Erasmus+ Acreditare în Valencia, Spania (12-16 mai 2025)

Școala noastră a fost reprezentată de elevii Natalia Tudor, Alexandra Joarză, Luana Ionuș și Cristian Arghir, însoțiți de prof. Daniela Rotărescu și prof. Daniela Bunea.

Vizita face parte din programul de activități pe care colegiul nostru le derulează în cadrul Acreditării Erasmus+ 2021-2027. Obiectivele principale generoase ale acestui proiect sunt atinse în fiecare an școlar și cu ajutorul unor mobilități de grup cu participanți entuziaști, cum a fost aceasta. Astfel de incursiuni educaționale înseamnă de fapt expunere excelentă la unele dintre cele mai noi trenduri din domeniul educației școlare, care s-au transpus deja în variate infuzii de inovație și creativitate didactică la nivelul colegiului. Respectăm și în acest mod cu conștiințiozitate standardele de calitate Erasmus: incluziune și diversitate; sustenabilitate și responsabilitatea față de mediu; educația digitală; participarea activă la rețeaua organizațiilor Erasmus.

Coordonator: prof. Daniela Bunea

Pornim la drum

În data de 30 martie la ora 6.10 ne-am început călătoria spre Valencia. Pentru a ajunge la destinație a trebuit să călătorim cu două avioane, unul Sibiu-Munchen și celălalt Munchen-Valencia. Între timp, noi, copiii, am început să ne cunoaștem mai bine deoarece grupul nostru era format din elevi din clase diferite. Ne-am împrietenit rapid. La ora 11, ora Spaniei, am ajuns cu bine în Valencia.

Activitățile noastre au fost foarte diferite. Două lucruri mi-au atras atenția în mod deosebit. Primul a fost parcul aflat în apropierea locului de cazare, pe care l-am vizitat în prima zi. Acest parc, cu mulți ani în urmă, nu era un parc sau o zonă de agrement, ci un râu ce a fost acoperit fiindcă a inundat Valencia, chiar de mai multe ori. Locul are o istorie interesantă. Al doilea loc pe care l-am vizitat a fost Oceanograful, unde am rămas plăcut surprinsă de animalele marine și de faptul că oamenii erau foarte organizați. Acolo am vizionat un spectacol cu delfini care a fost impresionant. După părerea mea, cele mai frumoase animale de acolo au fost focile și rechini. (Alexandra)

Monumente și locuri reprezentative pentru Valencia:

Parcul Gulliver: aici se află statuia unui personaj faimos - Gulliver din „Aventurile lui Gulliver” de Jonathan Swift -, înconjurată de o mulțime de topogane și scări impresionante.

Bursa de mătase: industria mătăsii a avut o importanță capitală în Valencia între secolele al XV-lea și al XVIII-lea. Destinația spațiului a fost de la început una comercială, aceea de a găzdui operațiunile specifice tranzacțiilor între comercianți. Acum e un loc minunat de vizitat, remarcându-se prin camerele imense și modelele interesante.

Catedrala din Valencia: construită între anii 1252 și 1482, găzduiește pocalul din care Iisus a băut la Cina Cea de Taină. Având un stil gotic și o pictură imensă, catedrala din Valencia conține și o mulțime de comori artistice și religioase.

Catedrala Sfântul Nicolas: este una dintre primele biserici creștine ridicate în oraș după recucerirea acestuia de Jaume I în 1238. Acum este cunoscută și sub numele de Capela Sixtină a Valenciei. (Cristian)

Vizita la școala din Gandia, un oraș aflat în apropierea Valenciei

Am fost întâmpinați de profesori și de copiii cu care urma să ne petrecem toată ziua. Aceștia au fost foarte interesați de venirea noastră și ne-au adresat multe întrebări, de la culoarea preferată la structura anului nostru școlar. Au făcut chiar și un joc în care ei ne adresau niște întrebări la care a trebuit să răspundem, iar mai apoi invers, puneam noi întrebările. La ora de engleză, cu ajutorul unor indicii, le-am explorat școala și am descoperit cum arătau clasele lor. La ora de muzică am cântat alături de ei, apoi, când copiii aveau o pauză mai lungă, am vizitat țărmul aflat în apropierea școlii. Acolo am făcut poze și am admirat frumusețea mării, înconjurați de cântecul nemaipomenit al apei. Când am revenit la școală, am luat prânzul: o supă gustoasă de la cantina școlii alături de niște chiftele cu salată de varză și morcovi, iar ca desert ni s-a oferit un măr. După ce am făcut o poză cu sigla școlii și copiii, am plecat cu trenul înapoi în Valencia. (Natalia)

Impresii

În școala lor am întâlnit copii foarte diferiți, unii erau prietenoși, iar alții nu erau încântați să își facă prieteni noi. M-am împrietenit cu o fată de origine asiatică, care vorbea foarte bine engleza. Am fost plăcut surprinsă de faptul că copiii nu o tratau diferit, nu exista nici un fel de răutate între ea și colegii săi. A fost foarte deschisă cu noi, ne-a ajutat să descoperim mai multe despre școală și cât de diferită este aceasta față de școala noastră. Clădirea era mai mică decât a noastră, dar avea o cantină unde elevii puteau lua masa și un studio de muzică, în care fiecare copil putea să învețe să cânte la ce instrument dorea. Mi-a atras atenția aspectul claselor, băncile fiind așezate în mai multe cercuri astfel încât puteam comunica mai bine. (Natalia)

My Oxford Adventure

Ana Sofia Greavu, VIII B

(Coord.: Alexandra Bega, teacher of English)

Oxford is a beautiful city famous for its stunning architecture, rich history and, of course, for its top-of-the-line university. So, naturally, I was really excited when I finally got the chance to visit this magical place. The opportunity presented itself to me in the form of a summer camp, gifted to me by a travel agency—how come? Well, it's a bit of a long story, but I'll stick only to the essential details; after all, this article is meant to be about the trip itself.

In a literal sense, my adventure started when I first set foot on British soil, but really, it all started the day I participated in the school stage of the National English Olympiad. That day, I had woken up with a mild case of the flu, and I almost didn't make it to school. But I was persuaded at the last minute and, battling a runny nose and a sore throat, I took the exam. Somewhat to my surprise, I got a high score and advanced to the next phase, then to the next, and the next, until, before I had fully realized what was happening, I was in Tulcea for the national phase. Needless to say, I was nervous, though maybe not as nervous as I had been for the previous exams—I had managed to get to the nationals, and that was enough for me. But when the results finally came, I found that I had gotten a high score this time, too—the highest. The camp was my prize. And so, I returned to Sibiu, lugging diplomas and acclaim behind me. I was happy to be home, but most of all I was looking forward to leaving it again, this time for Oxford.

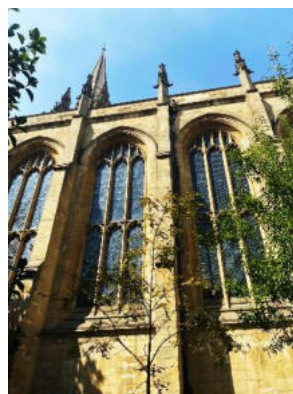
I didn't have to wait long—the days rolled by, one by one, the cool spring days making way for torrid summer ones, the months passing with them. Along came May, then June, then July, until presently August came into sight and it was time to start worrying. For I admit, I had been having doubts about this whole trip—it was so far away, I didn't know any of the other kids, and it would be the first time I would travel alone. To put it bluntly, I had never done this sort of thing before, and I was beginning to feel scared. But soon, I had no choice but to stop with all that foolishness and start packing and preparing. Before I knew it, the fateful day had come—and there I was, in an airport in Bucharest, standing alone in the middle of a very extroverted bunch of kids. They apparently all knew each other, for some reason, and I would later find out that the vast majority were either from the same school or somehow related, with very few exceptions. I was convinced that my social situation was hopeless and would stay that way for the duration of the week. With that cheerful thought in mind, I set off for Britain and hoped for the best.

After nearly three uneventful hours, we arrived at London Heathrow airport, were piled into an unusually clean minibus, and driven all the way to Oxford. We were staying on the campus of a university called Oxford Brookes, but first we were shown the actual university, an artistically modern building with giant windows. We ate a packed lunch, got the bright green lanyards by which we were identifiable, and were taken on a tour of the building.

What first struck me was the friendliness of the staff, the supervisors, and everyone in general. They seemed eager to help, genuinely nice, and interested in our feedback, and, most of all, really good at their jobs. That never changed for the duration of the trip. After the tour was over, we made the walk back to our accommodation, running along the downhill path framed by weeping willows. We got there after about ten minutes, were given our keys, and shown to our rooms. We were staying in these little three-story brown brick buildings with curtains at the windows, and our rooms were simply furnished but very clean. I closed the door behind me, flopped on the bed, and fell into a deep sleep. I still held on to my doubts.

The next morning, I woke up at 7:00 and was downstairs by 7:30. Breakfast was between 8:00 and 9:00, so we had to wake up early and hustle to get there in time. Breakfast over (the food was better than you would imagine), we took a test that would determine which level we would fit into. Classes started at 9:00 every weekday and lasted two hours, with a break, and they focused on communication and interaction. We were asked to give presentations, work in teams, and take the occasional note. Once, we even staged our own interpretations of acts from Shakespeare's works (I played Mercutio in *Romeo and Juliet* and died honorably and rather dramatically). Our teams were always shuffled around so that we got the chance to interact with as many people as possible, and in this way, I got to work with, and even befriend, kids from Germany, Slovakia, Ukraine, France, and Georgia.

But the afternoon and evening activities were the real highlights of the day: nothing compares to a really well-organized dance-off. In the afternoon, we were taken on the first of several trips to Oxford, where we went souvenir shopping and took many photos. After dinner came the aforementioned dance-off, then we headed off yet

again to our accommodation. This evening, everybody's spirits were much higher than on the previous one. Mine especially, because, after only a day and a half at Oxford, I already felt as if I belonged completely to the place—I absolutely loved it there, and by some miracle, I had already made a few friends. My spirits would stay up the whole week.

In the next four days, we all settled into a routine made interesting by the many activities prepared for us. Every day, we would go to morning classes, do our afternoon and evening activities, then stay up in the common room until curfew, chatting and playing cards. We had karaoke night, did arts and crafts, played sports on the beautiful field next to the university, and had a treasure hunt. The highlights of the trip were probably the many visits we paid to perhaps lesser-known places, such as Magdalen College (pronounced, for some reason unknown even to the locals, Maudlin) or Blenheim Palace, and I'll never forget the time we went punting along the flower-laden banks of the Thames.

But really, the true highlight of my experience at Oxford was our trip to London. It was the first rainy day we had had since we arrived in the UK (until then we had experienced surprisingly pleasant weather), so we really got the all-round British experience. We were already used to the drill: we boarded the familiar minibus, single-file, and took our seats. This time around, the small vehicle seemed to buzz with anticipation as it never had before, and from the moment we first entered the city, everybody had their phones ready and their noses pressed against the glass. People pointed at every double-decker bus they saw and took countless photos, even through the grimy windows of the bus. By the time we pulled up in front of Big Ben, everyone was nearly hysterical and talking in posh English accents. We all felt very British. We stopped in front of Big Ben for about twenty minutes—not nearly enough for taking all the photos we intended to take—then made our way to Tower Bridge. We took in the view silently, still holding up our phones, of course, and then walked over to the London Eye and went on the famous half-hour ride. What we had seen from Tower Bridge was nothing compared to this. The whole of London, it seemed, lay before our eyes, there to be admired, though slightly gray on account of the weather. That over, we went on to Buckingham Palace and stood watching the red-suited King's Guard. Even under the far-too-big bearskins that covered their eyes, we were sure they were watching us. That didn't stop us from staring, though, and we poked our noses between the gilded lattice of the gates, just like every nosy tourist ought to do. After a short break, we headed in the direction of the National Gallery. Once we got there, we didn't get to stay long, only about half an hour, so we were all slightly disappointed, but that disappointment was soon forgotten when we were allowed to roam free and shop for souvenirs. Needless to say, we all came back with bagfuls of stuff—some for relatives and friends, but most of it for ourselves. After that, after almost three hours in London, we had to board our famous minibus once again and bid farewell to the city.

Despite our reluctance to leave, when we arrived back in Oxford, we were all smiling, rosy-cheeked, and, of course, lugging our tons of souvenirs behind us.

Sunday, our last day, was spent packing and saying goodbyes, followed by a graduation ceremony during which we received our diplomas, and the obligatory karaoke night. That evening, curfew was extended, and we spent time in the common rooms, somewhat melancholic that we would soon be leaving this wonderful place which we felt we had come to know so well. But perhaps the most gut-wrenching part was saying goodbye to all the friends we had made. We promised up and down that we would keep in touch and, strangely enough, we have kept that promise until now.

That night, we went to bed early, as we would have to wake up at 3:00 that morning (or rather, that night). At 3:00 we were promptly downstairs, our eyes half-closed, barely dragging our suitcases behind us. We got to the airport, got through security, and slept soundly in the gate seats. Two hours later, we were on the plane, and two hours after that, we were home. We walked proudly, like a tired but resilient marching band, into the arms of our loving families. Then came the real goodbyes. Tearful in varying degrees, we hugged each other, swore we would call, hugged one last time, then let go.

I thought I would leave Oxford a more cultured and worldly version of myself, but I never would have guessed that I would gain much more than that. A week doesn't seem like a long period of time, but during my week in Oxford, I visited places I never thought I would visit, made friends I still keep in touch with, and experienced British culture firsthand for the first time in my life. Most importantly, I'm sure I will never forget the memories I made there. And I wouldn't have it any other way.

Proiectele eTwinning

Lăzăriștii pe harta Europei

(Alexandra Bega, teacher of English)

Știați că? Certificatul European de Calitate se acordă doar proiectelor care au primit deja certificatul național în cel puțin două țări partenere? Este „Liga Campionilor” în eTwinning, iar lăzăriștii noștri au ajuns acolo!

Participarea la proiectul „Kidtopia” a fost una din cele mai interesante experiențe din anul școlar 2024-2025. Dacă la început cetățenia europeană suna ca un termen complicat din manuale, totul s-a schimbat când am primit provocarea de a ne crea propriul nostru stat.

Mi-a plăcut enorm să fiu „fondator” și să decid, împreună cu echipa mea, cum va arăta lumea noastră ideală. Procesul a fost foarte creativ: am creat de la zero un steag reprezentativ și am compus un imn care să ne dea energie; am scris o constituție și am inventat o monedă proprie. A fost un exercițiu genial de gândire critică să vedem ce valori contează pentru noi.

De asemenea, am lucrat la un e-book și am compus poeme acrostice, ceea ce m-a ajutat să mă exprim mult mai ușor și să învăț să folosesc tool-uri digitale noi. Acest proiect m-a învățat că vocea mea contează și că democrația înseamnă, de fapt, colaborare și empatie. „Kidtopia” nu a fost doar despre învățat, ci despre construit viitorul așa cum ni-l dorim noi. Mulțumesc profesorilor noștri pentru că ne-au fost mentori în această aventură!

<https://dotstorming.com/w/6641b58ab6b78dd7fd0d64fd>

Knowledge and dreams unite us all.
Imagination fuels the path we call.
Daring hearts explore the way.
Together we shine every day.
Opportunities grow like a tree.
Passion and joy set us free.
Innovation builds our land.
Aspiration guides our hand.

Respect and justice light our way.
Equality stands, come what may.
Power of kindness, strong and true.
Unity in all we do.
Brilliant minds shape the sky.
Love and learning help us fly.
In a world where dreams exist.
Courage keeps our hope persist.

Mihai Lazăr,
clasa a VIII-a B

„Kidtopia” project

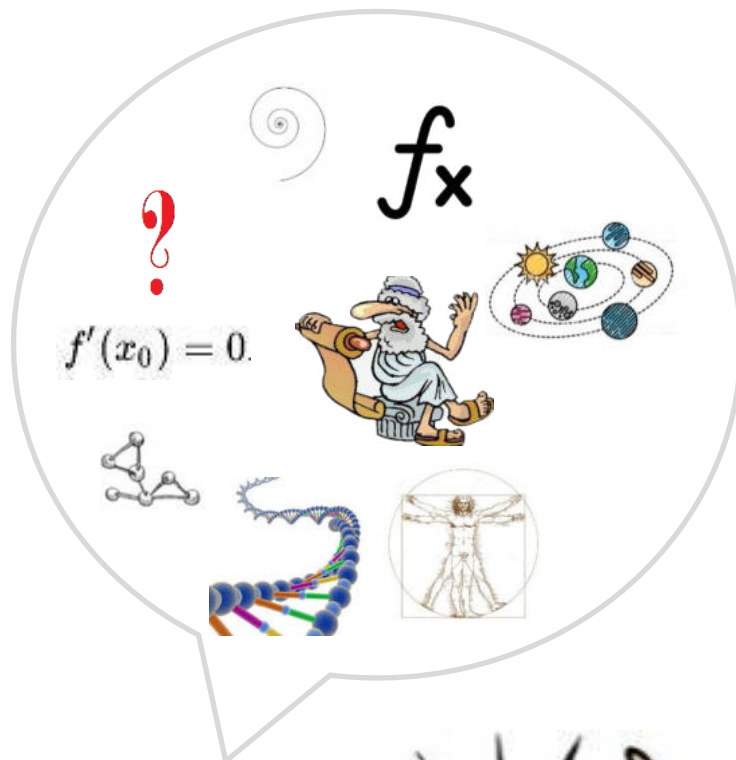
Comunitatea eTwinning a devenit deja o prezență constantă și vibrantă în viața Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu, oferind elevilor și profesorilor noștri un cadru european de colaborare și inovare digitală. După succesul proiectului „Kidtopia”, desfășurat alături de elevii clasei a VII-a B, unde accentul a fost pus pe creativitate și comunicare interculturală, anul acesta ridicăm ștacheta și explorăm noi frontiere ale cunoașterii.

Proiectul clasei a VII-a B, „Kidtopia”, derulat în anul școlar 2024-2025, a demonstrat ce se întâmplă atunci când creativitatea întâlnește rigoarea academică. Rezultatul? Obținerea Certificatului European de Calitate (European Quality Label). „Kidtopia” a fost mai mult decât o revistă sau un ebook; a fost un laborator în care elevii au învățat să colaboreze, să utilizeze instrumente digitale complexe și să comunice într-o engleză autentică, transformând învățarea într-un produs de valoare recunoscut la Bruxelles.

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”

Secțiunea

Științe

$$E = mc^2$$

Transformă Istoria în benzi desenate

Povestea „TORNA, TORNA, FRATRE!”

Textele istorice pot părea uneori dificile, încărcate de nume, date și evenimente greu de imaginat, dar pot fi surse perfecte pentru a crea **benzi desenate** captivante. O pagină de cronică se poate transforma într-o secvență de acțiune, iar o enigmă veche de secole devine un cliffhanger!

Un exemplu excelent este fragmentul din cronică lui **Teofanes Confesor** (un istoric bizantin din secolul al VIII-lea), care relatează o campanie militară a bizantinilor împotriva avarilor, la sfârșitul secolului al VI-lea.

În mijlocul acestei relatări despre lupte, apare o expresie misterioasă, devenită celebră: „**Torna, torna, fratre!**” care înseamnă „Întoarce-te, întoarce-te, fratre!”.

Teofanes povestește că această expresie a fost strigată de un soldat către un altul, avertizându-l că de pe spinarea unui animal de povară a căzut un bagaj. Strigătul s-a transformat într-o panică generală, iar armata romană (bizantină) dar și cea avară s-au retras în dezordine. „Și a fost lucru vrednic de văzut cum avarii și romanii fugeau unii de alții, fără să fie urmăriți de nimeni.”

Pentru istorici, această expresie a stârnit multe discuții. Era un ordin militar? O vorbă rostită de un soldat speriat către un camarad? Era poate un simplu îndemn în limba vorbită atunci în zonă? Așadar, de la un simplu strigăt de avertisment, Teofanes Confesor ne-a lăsat nu doar o notă istorică, ci și un scenariu complet de bandă desenată despre comunicare, panică și, posibil, o dovadă lingvistică.

¹Teofanes Confesor, Chronographia

Este anul 587. Generalul bizantin Comentilos conduce o expediție împotriva avarilor în Balcani.

Dar o întâmplare ciudată schimbă soarta bătăliei...

Exercitiu de pregătire de atac la schimbul gărzilor de noapte.

Ostașii aud strigătul și cred că este un semn de alarmă...

În proiectul nostru, elevii au „tradus” episodul lui Teofanes în imagini: soldați dezorientați, comandanți alarmându-se fără motiv și personaje care își vorbesc pe un ton firesc, declanșând fără să știe o întregă învălmășeală.

Banda desenată devine astfel o punte între trecut și prezent, ajutându-i pe elevi să înțeleagă mai ușor sursele istorice, să le interpreteze critic, dar și să le vadă cu un strop de imaginație. Pentru că istoria nu este doar în cărți — ea prinde viață atunci când o reimaginăm.

Prof. Daniela Rotărescu

Neînțelegerile sunt și au fost întotdeauna comune, chiar și în armată, o întâmplare care se aseamănă cu cea cunoscută drept „Torna, torna, fratre!”, fiind următoarea:

Incidentul „Ma, Ma, Ma!” – O neînțelegere fatală în timpul războiului chino-japonez (1938)

În anul 1938, în timpul celui de-Al Doilea Război Chino-Japonez, o garnizoană chineză aflată în stare de alertă permanentă a trecut printr-un episod tragic generat de o simplă confuzie lingvistică. Într-o noapte, un soldat chinez a strigat numele unui camarad al său, „Ma”, un nume de familie comun în China. Din cauza oboselei, a tensiunii ridicate și a condițiilor acustice dificile, alți soldați au auzit însă cuvântul „Mazi”, care în dialectul local era similar ca sunet, dar avea un sens complet diferit: „cavalerie inamică”.

Neînțelegerea a fost imediat interpretată ca o alertă de atac, ceea ce a determinat deschiderea focului fără verificări suplimentare. Incidentul a dus la pierderi în rândul propriilor trupe și a creat o panică generală în garnizoană, în ciuda faptului că nu exista nicio forță inamică în apropiere.

Acest episod ilustrează cât de ușor pot apărea consecințe grave în contexte tensionate, atunci când comunicarea este afectată de stres, oboseală și diferențe de dialect. Incidentul „Ma, Ma, Ma!” rămâne un exemplu bine documentat al modului în care o interpretare greșită a unui singur cuvânt poate declanșa o reacție disproporționată, chiar și în cadrul unei armate aflate în apărare.

<https://www.youtube.com/watch?v=xacdDrylrek>

Neacșu Emilia, Rusu Ecaterina,

clasa a VIII-a B

Bandă desenată realizată de:
Negoescu Andreea, Daina Natalia, Damira
Dinu și Iulia Trâmbișas clasa a VIII-a B

Povestea unui vizionar

GALILEO GALILEI

Lumea în care trăim a ascuns mereu secrete pentru oameni, dar curiozitatea unor savanți de excepție, printre care s-a numărat și Galileo Galilei, a explicat, încă din Evul mediu, unele dintre marile taine ale astronomiei și ale fizicii. Vă invităm la o călătorie în timp, printre stele, alături de elevii clasei a VI-a B!

(prof. coordonator Cătălin Dumitru)

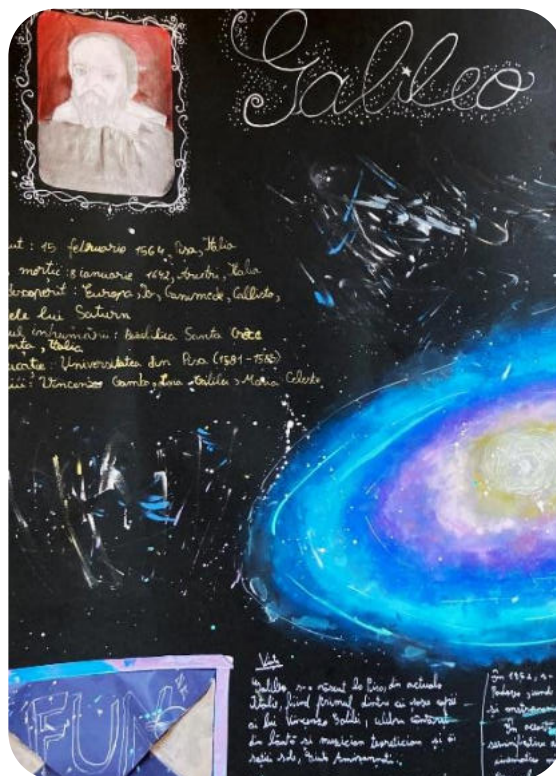
Galilei

Galileo Galilei (1564-1642) a fost un om de știință de origine italiană. Datorită descoperirilor științifice pe care le-a făcut, Albert Einstein l-a numit „părintele astronomiei și al fizicii moderne”.

Câteva exemple: a îmbunătățit puterea telescopului inventat de H. Lippershey și a reușit să facă numeroase observații astronomice: cei patru mari sateliții ai lui Jupiter, planetele Venus, Neptun și Saturn, petele solare și fazele lunii; a făcut legătura dintre marea și mișcarea Pământului etc.

ȘTIAI CĂ..?

- A intrat în conflict cu Biserica Catolică deoarece susținea că Pământul se învâрте în jurul Soarelui;
- A fost exmatriculat temporar din universitate, nu din cauza inteligenței sau a ideilor noi pe care le susținea, ci din cauza dificultăților financiare;
- Degetul mijlociu al mâinii drepte a fost expus la Muzeul Galileo din Florența, Italia;
- Sonda spațială lansată de NASA în anul 1989 poartă numele ilustrului savant - Galileo;
- Vederea lui s-a deteriorat spre finalul vieții și a ajuns aproape orb.

Ghidul astronomului amator:

Pentru a observa mai bine stelele și constelațiile ai nevoie de o minimă pregătire. Caută un loc întunecat, cu vedere liberă în direcția sud, până la orizont. Pregătește un binoclu, o lanternă și o hartă stelară. Instalează-te comod în locul ales - nu uita să iei o pătură groasă - și începe aventura.

Nu uita: te orientezi folosind punctele cardinale. Reține locul în care se află soarele în timpul zilei de la răsărit până la apus SAU te orientezi după Steaua Polară. Este singura stea de pe cer care nu își schimbă poziția.

Descoperă lumea fascinantă a Universului

Surse de informare:

<https://oll.libertyfund.org/people/galileo-galilei>
Aderin-Pocock, Maggie (consultant de specialitate)-
Planetele: București, Editura Litera, 2019
Schittenhelm, Klaus – **Stele și constelații pe înțelesul tuturor**:
Oradea, Editura Casa, 2017

Legendă – Constelația Săgetător

În mitologia greacă, Săgetătorul era un centaur – o ființă jumătate om și jumătate cal. Povestea spune că Hercule l-a ajutat pe fiul lui Chiron, regele centaurilor. Drept recunoștință, Chiron a plasat un centaur cu arc și săgeată pe bolta cerească. Acesta avea misiunea de a-l proteja pe Hercule de Scorpion.

Într-o dimineață însorită de vară, am plecat la Observatorul Astronomic Vasile Urseanu din București într-o excursie cu clasa, iar acolo s-a întâmplat ceva neimaginabil.

Totul a început ca o zi oarecare, soarele strălucea și toată lumea era încântată pentru ziua ce va urma. În autocar stăteam lângă Sonia, prietena mea. Drumul a durat aproximativ cinci ore timp în care am ascultat muzică, am cântat cu restul clasei și am jucat cărți.

Când am ajuns la destinație, se făcuse ora zece seara. Am fost ultima care s-a uitat la stele prin telescop și atunci a avut loc ceva cu adevărat bizar. Stelele au început să se învârtă în jurul meu și mai apoi totul s-a întunecat.

M-am trezit într-o încăpere slab luminată de câteva lumânări. Lângă mine erau Emma, Vlăduța și Sonia, prietenele mele.

-Ce se întâmplă?! a întrebat Emma.

-N-am nicio idee, răspunde Sonia. Hai să ieșim de aici.

Ieșim într-un hol care părea antic. Intrăm în prima cameră pe care o vedem și 35 de capete se întorc să se uite la noi.

-Ciao! Sunteți noile eleve?

-Ăăăă, da...

Ne așezăm cuminți în bănci și pentru următoarele două ore îl ascultăm pe nimeni altul decât pe Galileo Galilei vorbind despre cum a descoperit cei patru sateliți ai lui Jupiter.

-Bun, ne vom vedea mâine la aceeași oră, spune Galileo încheindu-și lecția.

Cum ne vom întoarce la loc în viitor? E întrebarea pe care ne-o punem toate...

(Danciu Emma, Milea Sonia,
Albu Roxana și Ciuru Vladiana, clasa a VI-a B)

Povestea unui vizionar

MICHELANGELO

BUONARROTI

Cine a fost Michelangelo?

Călătoria lui Michelangelo Buonarroti a început în martie 1475, într-o comună apropiată de centrul Italiei. Grija lui Michelangelo avea să o poarte o doică care era familiarizată cu piatrăria. Aceasta i-a insuflat micului băiat pasiunea pentru sculptură. A descoperit arta picturii cu ajutorul lui Francesco Granacci, care îi era prieten și a devenit ucenicul lui Domenico Ghirlandaio, în 1488, la Florența. Un an mai târziu, a început să studieze și tainele sculpturii.

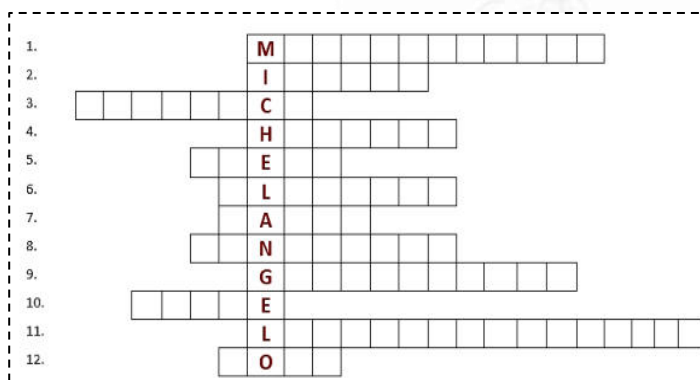
Michelangelo a realizat de-a lungul vieții sale sculpturi renumite, cum ar fi David (1501-1504) sau Pieta (1498-1499). Totodată, Michelangelo a devenit cunoscut și în domeniul picturii, iar creațiile artistice, cum ar fi Facerea lui Adam, realizată în Capela Sixtină și Judecata de Apoi au ajuns foarte cunoscute. Călătoria sa a luat sfârșit în 18 februarie 1564, dar a rămas în conștiința umană ca unul dintre cei mai reprezentativi oameni din perioada Renașterii.

„Ceru-a fost bun cu tine, raza-i vie
topindu-ți-o-n priviri, dar nu cu mine:
din veșnicul ocol, lumini divine
mi-a dat să văd, dar zbor spre-nalt doar ție!

O, pasăre ce poți privi-n tărie pe Febo,
frumusețea să-i vezi bine,
ți-i dat și zboru-n culmi diamantine,
din care eu mă prăbușesc, vai mie!”
(Michelangelo Buonarroti)

Grafică:

Anastasia Jeder, clasa a VI-a A

1. Pictură care înfățișează familia lui Iisus.
2. În ce țară s-a născut Michelangelo?
3. Care a fost religia lui?
4. Ce personaj biblic a sculptat Michelangelo?
5. Sculptura care o înfățișează pe Maria ținându-l pe Iisus în brațe se numește...
6. Michelangelo s-a născut în orașul...
7. Statuie celebră care se află astăzi în centrul Florenței ...
8. Michelangelo este un reprezentant al curentului artistic numit ...
9. Michelangelo a fost ucenic în atelierul pictorului florentin ...
10. Personaj biblic care i-a ajutat pe evrei să scape din Egipt (pictură).
11. Primele modele folosite de artist se află în grădinile lui...
12. Unde se află Capela Sixtină?

Surse de informare:

Neret, Gilles – **Michelangelo**: Köln, Taschen GmbH, 2003
(<https://poetii-nostri.ro/michelangelo-100-poezie>)
<https://curatorial.ro/arta/cum-i-a-pictat-michelangelo>
[https://www.google.com/search?q=michelangelo+desene+origi
nale&sca_](https://www.google.com/search?q=michelangelo+desene+origine&sca_)

Era o zi frumoasă de iarnă. Steluțe albe de zăpadă dansau încet și lin către pământ. Eliza, Cristina și Anastasia lucrau la proiectul de la istorie despre Michelangelo. Erau nedumerite, nu aveau nici cea mai mică idee despre cine era acesta sau de ce a rămas în conștiința lumii.

Cu decizia să deschidă manualul de istorie, poate acolo vor găsi câteva informații despre el. Înainte să deschidă cartea, o rază scilpitoare de lumină s-a așezat peste camera. Fetele, orbite, s-au ascuns. Peste câteva secunde, s-au ridicat și au realizat că nu mai erau în casă. O piață mare străjuită de clădiri impresionante se întindea în jurul lor.

- Cred că am ajuns la Roma! a exclamat Eliza. Dacă îmi aduc bine aminte ce am înuțat anul acesta la istorie, clădirea din față ar trebui să fie Capela Sixtină!

- Da, cred că ai dreptate, a confirmat Cristina.

- Uite, soldați, ascundeți-vă, repede! a strigat Anastasia.

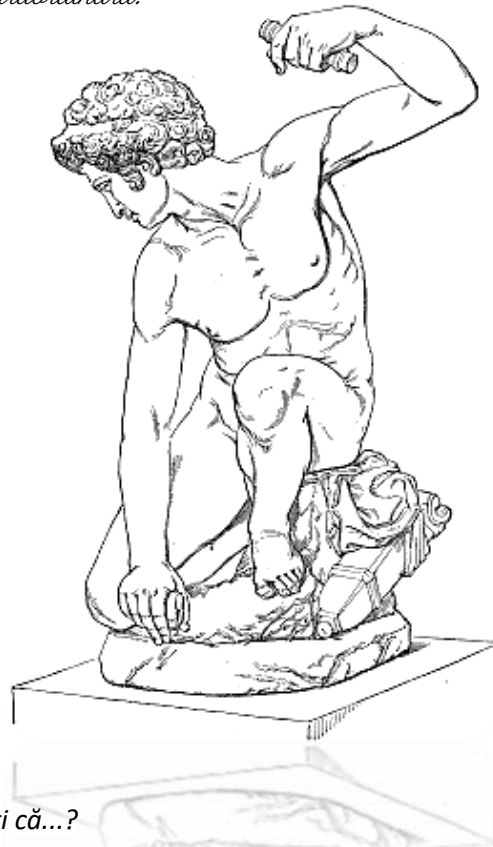
Cele trei prietene s-au repezit spre cea mai apropiată clădire. Cu intrat înăuntru și prima ușă deschisă le-a dus într-o încăpere ciudată. Era plină de veșminte și obiecte dintre cele mai diferite. Cu luat repede câteva bluze și pălării, s-au deghizat în servitoare și au început să exploreze clădirea. Prima persoană întâlnită era pe o schelă și picta un perete imens. Cu făcut cunoștință, iar fetele cu greu și-au ascuns zâmbetul de pe chipurile lor... acela era chiar Michelangelo!

Eliza, Cristina și Anastasia au început să îl ajute pe noul lor prieten. Cu pregătit culorile și au început desenele pentru fresca Caplei Sixtine, iar Michelangelo le-a povestit bucuros despre munca și viața lui.

Cu petrecut împreună mult timp și, înainte ca fetele să plece, Michelangelo le-a făcut o surpriză: chiar pe Capelă, în colțul din dreapta, se afla o mică pictură cu ele!

....

Drumul înapoi, în prezent, a fost scurt și lipsit de peripeții. Acum aveau toate datele necesare pentru realizarea proiectului, au atașat chiar și poza cu desenul făcut de Michelangelo și au luat cea mai mare notă din clasă! A fost o călătorie extraordinară!

Știați că...?

- Michelangelo era numit, încă din timpul vieții, „Il Divino” (Divinul);
- Frescele realizate în Capela Sixtină conțin portrete inspirate din viața reală;
- A realizat lucrări de arhitectură (cupola Basilicii Sfântul Petru din Roma) și a scris poezii;
- A studiat corpul uman în detaliu. Realiza disecții – ilegale în secolul al XV-lea - pentru a vedea cum sunt structurați mușchii și ligamentele...;
- S-au păstrat până astăzi aproximativ zece desene semnate de artistul italian. Desenul prezentat în anul 2022 la casa de licitații Christie's din Paris a fost estimat la 30 milioane de euro.

**Anastasia Jeder, Cristina Teleanu și
Eliza Ungurean, clasa a VI a A**

Tabăra de matematică

Slobozia, 2025

ANA BECA, clasa a VII-a A

Matematică, joc și competiție

Se spune că repetiția e mama învățurii și că din efort și încredere rezultă cunoștințe. Așa se face că ne-am găsit repetând matematică în toiu verii, învățând în vacanță.

A fost o săptămână plină de aventură, învățând, explorând și cunoscând oameni noi din întreaga țară, iar la final am participat la o competiție pentru a ne testa cunoștințele în pregătire pentru noul an școlar.

Am participat la lecții susținute de profesori cunoscuți, învățând metode noi de rezolvare și ne-am aventurat prin oraș vizitând muzee și alte atracții turistice precum mica replică a Turnului Eiffel din împrejurimile orașului.

De asemenea, am participat la diverse cursuri de matematică și informatică și la o prezentare captivantă despre cibersecurity și pericolele mediului on-line.

Sursă imagine:

<http://ddec47.free.fr/tice/DangersInternet/DangersInternet.html>

Acolo am învățat câteva reguli importante pe care ți le recomand cu căldură:

1. Protejează-ți parola! Schimbă-ți des parolele și nu o folosi pe aceeași pentru mai multe conturi! Nu o spune prietenilor tăi și nu o posta online!

2. Nu transmite date personale! Nu comunica date cu caracter personal pe internet! Nu știi niciodată cine este la celălalt capăt!

3. Verifică-ți sursele! Nu toate informațiile găsite pe web sunt adevărate. Oricine poate scrie un articol pe internet. Nu crede tot ce vezi!

4. Respectă cum vrei să fii respectat! Doar pentru că există un ecran între tine și persoana de la celălalt capăt nu înseamnă că aceasta nu se poate simți rănită de cuvintele tale. Chiar dacă mesajul este anonim nu înseamnă că nu poți face rău!

Nu uita...

„Once on the internet, forever on the internet” - orice postare pe internet, deși ștersă, poate fi găsită! Pozele postate acum online te pot afecta mai târziu!

Orașul meu – energie verde

Coord. prof. Marioara Veronica

Prezentare: Alexia Neiciu, Alexandra Bărbuș, clasa a VIII-a A

Oslo, Viena, Copenhaga, Singapore, Stockholm, Vancouver sunt orașe care folosesc în mare parte energia verde. Am fost inspirați de aceste „orașe verzi” și am creat machete care le reprezintă.

Energia verde este un pas important pentru viitorul planetei și pentru cel al omenirii. Considerăm că este esențială pentru păstrarea celei mai frumoase culori de pe planetă – verdele. Este fundamental să înțelegem importanța energiei și efectele pe care le are asupra mediului înconjurător.

Prin machetele noastre, am vrut să ne dezvoltăm cunoștințele despre traseul energiei. Astfel, am reușit să redăm orizonturile orașelor producătoare de energie, într-un mod creativ și interactiv. În vederea acestui proiect, fiecare grupă a folosit următoarele elemente: centrale eoliene, panouri solare, centrale nucleare, posturi de transformare, căi de transport aeriene, consumatori mari (fabrici) și consumatori mici (locuințe și școli). Fiecare machetă are o temă proprie, care îi reprezintă pe elevii care au adus-o la viață. Unii copii, pentru a le oferi o tentă de magie, le-au presărat cu sclipici.

Fiecare tip de energie este diferit, asemenea machetelor. De-a lungul timpului au fost descoperite variate moduri de a fi produsă. Un exemplu este energia nucleară. Aceasta este produsă cu ajutorul uraniului, un metal radioactiv, în cantități mari. Această energie poluează numai în caz de accidente nucleare. Un alt exemplu este energia solară. Pe lângă panourile solare care oferă un aspect modern caselor, energia produsă de acestea este inepuizabilă și curată. În acest fel, fiecare poate furniza energie din confortul propriei case. Dacă am compara cele două tipuri de energie prezentate mai sus, am putea aprecia diferențele majore dintre ele. Energia nucleară este epuizabilă, neregenerabilă și poluantă în unele cazuri. De asemenea, ea este produsă în centrale nucleare, spre deosebire de energia solară care poate fi produsă oriunde există expunere la soare, folosind panouri fotovoltaice pe acoperișurile caselor, clădirilor comerciale sau pentru ferme solare la sol.

În lumina celor spuse, considerăm că mai multe orașe din lume ar trebui să implementeze folosirea în mare parte a energiei verzi, asemenea machetelor create de noi.

MACHETE realizate de elevii claselor VIII A și VIII B

FEMEI CELEBRE CARE AU SCHIMBAT ISTORIA LUMII

KATHERINE JOHNSON

Coord.: prof. Steliana Mărginean

Cosmos - totalitatea spațiului

Asteroid - corp ceresc mic

Lună - satelit natural al Terrei

Astrofizică - ramură a astronomiei

Telescop - instrument de observare

Orbită - drumul parcurs de un corp

Rachetă - transport oameni în spațiu

Infiniț - fără limită

Explorare - acțiuni de a descoperi

Spațiu - regiunea din afara atmosferei

Planetă - corp ceresc

Astronaut - persoană care călătorește

Tintă - scopul unei misiuni

Inteligent - perspicace

Atmosferă - strat de gaze

Lansare - momentul plecării rachetei

Ă

Katherine - numele ei

Astronaut - cine călătorește în spațiu

Traietorie - drumul urmat de o navă

Hărți - ce folosim pentru orientare

Ecuații - probleme matematice

Rachetă - cu ce zboară astronautii

Inginer - specialist în știință

NASA - agenția spațială americană

Explorare - acțiuni de a descoperi

Johnson - nume de familie

Orbită - mișcarea unui corp în jurul Pământului

Hărți - desene folosite pentru orientare

Navă - vehicul spațial

Spațiu - mediul cosmic

Orbită - drum circular în spațiu

Numere - ce folosim în matematică

PREGĂTIRE

- ✚ A fost un copil genial, născut în Virginia, (SUA) în anul 1918; Până la 18 ani a finalizat cursurile universitare cu specializarea franceză și matematică;
- ✚ Este considerată unul dintre „Pionierii explorării spațiale”;
- ✚ A activat în cadrul NASA până în anul 1986;
- ✚ În anul 2015, președintele SUA i-a oferit cea mai înaltă distincție civilă – Presidential Medal of Freedom;
- ✚ În noiembrie 2020, a fost lansat în spațiu un satelit care îi poartă numele (ÑuSat 15 sau „Katherine”, COSPAR 2020-079G);
- ✚ Două unități de cercetare NASA au fost numite în onoarea ei („Katherine G. Johnson Computational Research Facility”).

CERCETĂTOR

Începuturi:

- ✚ a fost „CALCULATORUL UMAN” din cadrul Centrului de Cercetare Langley al NACA (viitoarea agenție de cercetare spațială - NASA)

Carierea la NASA:

- ✚ Misiunea Friendship 7 – înainte de zborul acesteia în jurul Pământului, a verificat manual calculele făcute de noile computere electronice (1962);
- ✚ Programele Apollo – a participat la calcularea traiectoriilor pentru aselenizarea misiunii Apollo (program lansat pentru a încerca lucrul în spațiu și zborul omului în jurul Lunii, 1969).

(Rareș Stanciu, Ianis Tudorașcu, VII B)

Viața în spațiu
cosmică, necunoscută
căutând, evoluând, supraviețuind
Printre stele și planete.
MISTER

Astronimia
văsta, misterioasă
observând, calculând, explorând
Cea mai veche știință.
COSMOLOGIE

Katherine
perspicace, perseverență
inspirantă, calculează, descoperă
Katherine Johnson scrie istorie.
GENIU

Spațiul
infini, captivant
navigând, explorând, călătorind
Spațiul ne oferă oportunități.
ASTRONOMIE

Am semne și cifre, le pun la treabă,
Împart și adun, niciodată nu scapă.
Probleme și formule mă țin mereu ocupat,
Ghicește știința ce e atât de ocupată!
(MATEMATICA)

Cu creionul și hârtie am scris istorie
Fără calculator, doar prin gândire și
memorie
La NASA am arătat că și o femeie de culoare
Poate atinge stelele cu mintea sa
strălucitoare
(Katherine Johnson)

Nu purtam uniformă de pilot,
Dar am îndrumat rachetele spre cer.
Cu mâna și nu cu un robot,
Am calculat drumul spre un alt mister
(Katherine Johnson)

Un cilindru lung, cu putere-n coadă,
Se înalță sus, prin atmosferă-n coană.
Cu motoare puternice, prin vid străbate,
Ce este asta? Un vis sau realitate?
(racheta spațială)

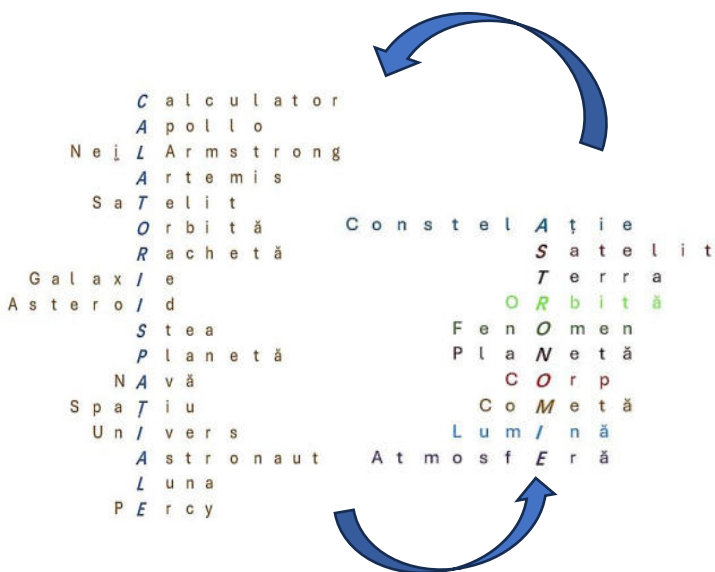
*NU PURTAM UNIFORMĂ DE PILOT,
DAR AM ÎNDRUMAT RACHETELE SPRE CER.
CU MÂNA, ȘI NU CU UN ROBOT,
AM CALCULAT DRUMUL OMULUI SPRE CER.*

*PĂMÂNTUL L-AM PĂRĂSIT CU ÎNCREDERE ȘTIIND CĂ AM VERIFICAT ORICE
TRAIECTORIE SPRE LUNĂ ȘI AM CROIT DRUMUL ÎNAPOI, SPRE CASĂ.
(KATHERINE)*

*Sunt un gigant de metal,
Stau în picioare pe un val.
Urlu tare când pornesc,
Și spre ceruri eu pornesc.
Las în urmă fum și foc,
Mă grăbesc spre-un singur loc.
Nu am aripi ca un avion,
Dar ajung pe Lună, într-un singur zbor.
(Racheta)*

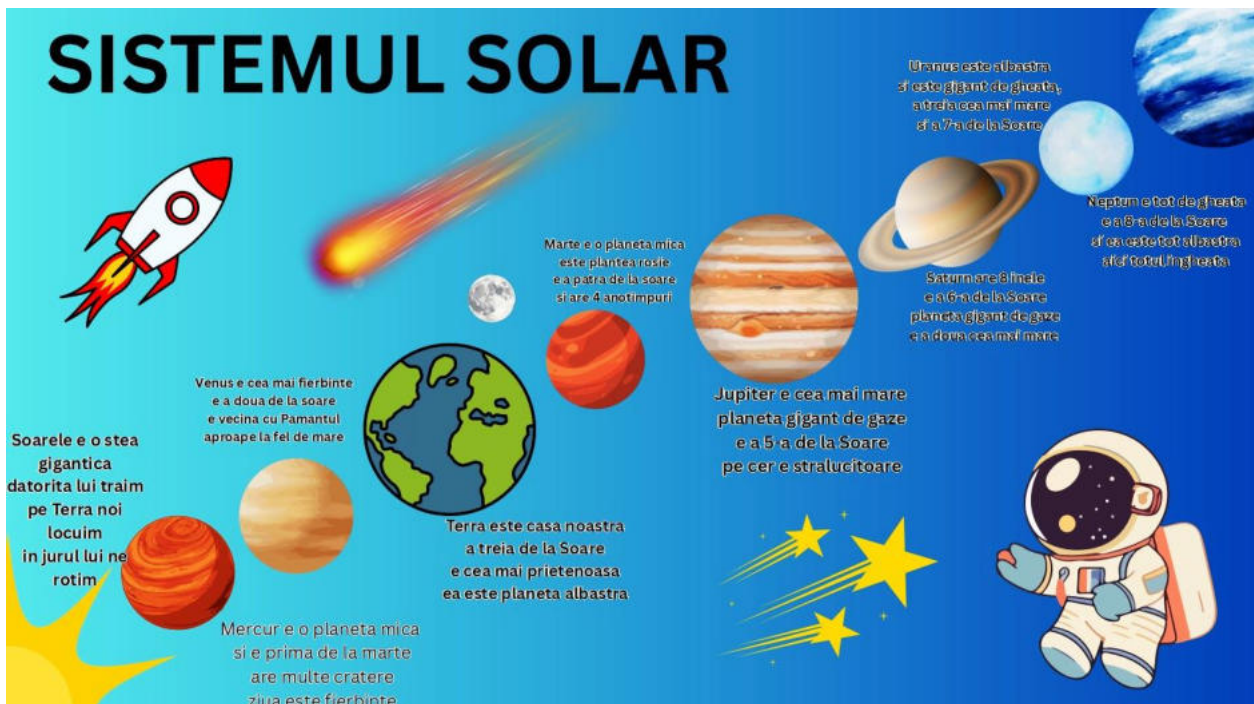
*Numere și formule calculez cu spor,
Orbitele planetelor le calculez în zbor.
NASA dorește ca tot să prevăd,
Drumul stelelor cu mintea îl văd.
(Matematica)*

Nu a zburat cu racheta spre cer, dar a trasat drumul
către mister.
Cu cifre, formule și minte sclipind, a făcut imposibilul
să pară ușor... gândind.
Într-o lume în care puțini o credeau, ea a dovedit că
numerele știau.
Fără costum și fără insignă în piept, a dus omenirea
mai sus, înțelept.
Cine e femeia ce istorie a scris, cu creionul,
matematica și-n vis?
(Katherine)

Surse de informare:
https://ro.wikipedia.org/wiki/Katherine_Johnson
https://ro.wikipedia.org/wiki/Progrumul_Apollo

Seleție și prezentare: Natalia Tudor, Silvana Cârștoc
Materiale: Andreea Gherghina, Natalia Fodor, Antonia Baicu, Sara Nedelcu, Radu Codorean,
Darius Ciobanu, Daria Săvoiu, Natalia Tudor, Antonia Luțaș, Silvana Cârștoc, VII B

Proiecte AstroȘTIAM

VIAȚA ÎN SPAȚIU

Viața în spațiu este un proiect prin care am descoperit o parte din misterele Universului: planete și meteoriți, stele căzătoare și găuri negre, stații spațiale și... cum arată ființele extraterestre. Viața în spațiu este o aventură care îmbină știința cu misterul, de la modul în care astronauții se spală pe dinți în imponderabilitate, până la întrebările despre infinit și marginile universului. (coord.: prof. Steliana Mărginean)

Despre Univers:

- ✓ Oamenii de știință nu au determinat mărimea Universului, dar ceea ce poate fi observat cu telescopul sau de pe stațiile spațiale duce la un calcul de 93 de miliarde ani-lumină;
- ✓ Sistemul Solar este alcătuit din două categorii de planete: terestre și giganți gazoși;
- ✓ Meteoriții au o vechime de aproximativ 4,5 miliarde de ani și ne ajută să înțelegem cum s-au format planetele.

Casa din cer. Stația Spațială Intenționată: Pereții stației sunt izolați împotriva radiațiilor, temperaturii și ciocnirii cu corpuri cerești mici, iar energia este produsă de panourile solare atașate de stație;

Viața în spațiu este provocatoare atât fizic, cât și mental, iar astronauții se pregătesc intens înainte de a porni în explorare. Cum arată viața în spațiu:

- Astronauții văd răsăritul și apusul de 16 ori pe zi;
- În microgravitație, mușchii se atrofiază, așa că astronauții fac sport zilnic;
- Pentru a nu pluti prin stația spațială, oamenii dorm în saci de dormit fixați pe pereți;
- Hrana - alimentele sunt în formă solidă, în pachete sigilate și uneori fructe proaspete; apa este reciclată prin condes sau prin filtrarea urinei.

Habitat pe MARTE

Habitatul actual de pe Marte este ostil vieții, având o atmosferă subțire, presiune atmosferică scăzută, temperaturi scăzute și o compoziție chimică dominantă de dioxid de carbon.

- Momentan pe Marte nu există oameni, dar există un robot pe nume Perseverian.
- O rotație a Marte în jurul Soarelui durează 687 zile.

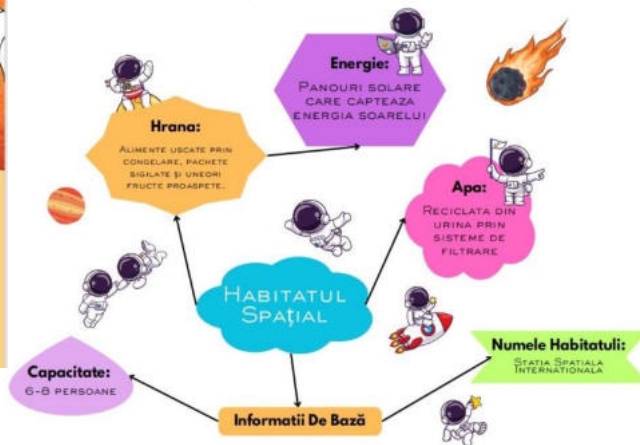
Știință!

Bibliografie selectivă:
 XXX – Universul. O carte dorling kindersley. București. Enciclopedia RAO, 2008
<https://www.descopera.ro/stiinta/8817298-viata-pe-statia-spatiala-internationala>

Sistemul Solar

În SISTEMUL SOLAR în care locuiești
 Vezi opt planete, atent de le privești.
 Aproape de Soare se-nvârt pe orbite
 Pe vechi trasee de Univers stabilite.
 Mercur, Venus, Pământul (și Luna) și Marte,
 Apoi Jupiter, Saturn, Uranus, Neptun mai departe.
 Mai sunt micuțele Pluto, Ceres și Eris sclipind în
 plan îndepărtat.
 Sunt planete vecine cu noi în acest regat.
 Pe toate, Soarele le-atrage, le grupează
 Și rând pe rând pe cer le luminează.

Viața de astronaut

Pentru a ajunge pe orbită, un astronaut trece prin: ani de antrenamente fizice și mentale, simulări în gravitație zero, cursuri tehnice, exerciții de supraviețuire, învățarea limbilor străine. Astronauții trăiesc într-un mediu complet artificial, fără gravitație, fără aer natural și fără noapte/zi obișnuită.

De ce e dificil?

SPAȚIUL cosmic este un vid aproape perfect. Pe pământ suntem obișnuiți cu aerul, care este un amestec de gaze. În spațiu, densitatea particulelor este de milioane de ori mai mică decât în atmosfera terestră. Astronauții "plutesc" în spațiu pentru că ei se află în cădere liberă continuă.

TRĂIND în SPAȚIU

Cum reușim?

O stație spațială este o navă aflată pe orbită în jurul Pământului, concepută pentru ca oamenii să poată trăi și lucra perioade lungi de timp în spațiu. Panourile solare sunt dispozitive care transformă lumina soarelui în energie electrică. Avantajele acestora sunt: sursă infinită de energie, costuri mici, ecologică etc.

Prelucrare Canva și așezare în pagină:
 Andreea Gherghina, Natalia Fodor, Daria Burdușel, Eduard Simulete, Sara Nedelcu, Antonia Baicu, clasa a VII-a B

Grafică și text: Natalia Fodor, Sara Nedelcu, Ioan Benchea, Dragoș Neagu, clasa a VII-a B

Primii pași în robotică

Coordonator: informatician Gabriel Cojocaru

Clubul de robotică din Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu a luat ființă în anul 2010. Gândit la început ca un club de informatică care să ajute elevii de gimnaziu să înțeleagă mai bine domeniul IT, a ajuns astăzi un veritabil club de robotică. Astfel, elevii din clasele V-VIII pasionați de acest domeniu au posibilitatea de a face primii pași în programare, în limbaje precum C SHARP și VISUAL FOX PRO sau Arduino (o platformă open-source de dezvoltare electronică, bazată pe hardware și software ușor de utilizat, destinată creării de proiecte interactive). Munca lor a început să ia forme concrete. Vom exemplifica în rândurile ce urmează cu câteva experimente realizate de elevii noștri.

Love-o-meter

Rareș Teleanu, clasa a VIII-a B

Te-ai gândit vreodată că o mașinărie ar putea să te cunoască mai bine decât te cunoști tu?

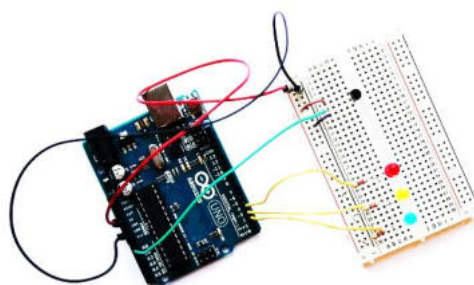
Bine ai venit în lumea roboticii, unde totul este posibil! Aici vei descoperi cât de importantă este programarea, asamblarea și, cel mai important..., lucrul în echipă.

Hai să o luăm de la început. Chiar dacă pare ca o bucată mică de plastic, nu te lăsa păcălit, acest aparat măsoară exact și fără greșeli iubirea din aer. Totuși, dacă devenim mai exacti, Love-o-meter-ul crează de fapt o variabilă (un număr) pentru fiecare persoană care atinge aparatul, iar becurile de pe aparat se aprind, mai multe sau puține, depinzând de cât de apropiate sunt variabilele.

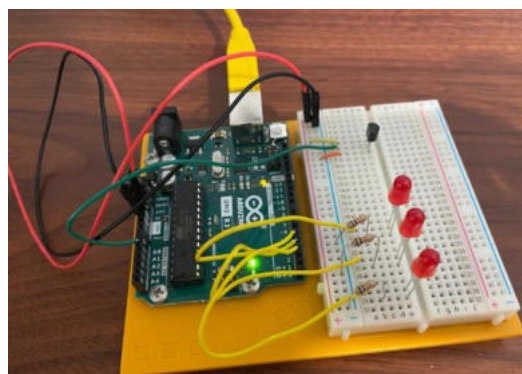
Dacă te interesează astfel de lucruri sau vrei pur și simplu să înveți lucruri noi, vino la robotică, unde nu e nevoie de un love-o-meter pentru a-ți da seama că suntem cu toții compatibili.

Componente necesare:

- 1x Arduino Uno (sau orice alt model compatibil)
- 1x Senzor de temperatură LM35
- 3x LED-uri (Roșu, Galben, Verde)
- 3x Rezistori de 220 Ω
- 1x Placă de test
- Jumperi pentru conexiuni
- Cablu USB pentru programare

Placă de test


```
Love_O_Meter | Arduino 1.0.5
File Edit Sketch Tools Help
Love_O_Meter S
Serial.print(voltage);
Serial.print("\n,degrees C:");
// convert the voltage to temperature in degrees
float temperature = (voltage - .5) * 100;
Serial.println(temperature);
if(temperature < baselineTemp){
  digitalWrite(2, LOW);
  digitalWrite(3, LOW);
  digitalWrite(4, LOW);
}else if(temperature >= baselineTemp+2 &&
temperature < baseline+4){
  digitalWrite(2, HIGH);
  digitalWrite(3, LOW);
  digitalWrite(4, LOW);
}else if(temperature >=baselineTemp+4 && temperature < baseline+6){
  digitalWrite(2, HIGH);
  digitalWrite(3, HIGH);
  digitalWrite(4, LOW);
}else if(temperature >= baselineTemp+6){
```

Semafor

Totul a început într-o zi obișnuită de școală, când profesorul nostru de robotică ne-a făcut o provocare: să construim un semafor funcțional, folosind componente electronice și programare. La început ni s-a părut ceva greu, poate chiar imposibil. Nu mai făcuserăm niciodată ceva asemănător. Dar am acceptat provocarea cu entuziasm și curiozitate. A fost prima dată când am înțeles ce înseamnă cu adevărat să înveți prin practică.

Am început prin a învăța cum funcționează o placă Arduino, ce este un breadboard și cum putem conecta LED-uri. Am folosit LED-uri – roșii, galbene și verzi – exact ca la un semafor real. Le-am conectat pe placa breadboard cu ajutorul unor rezistențe și cabluri, apoi am legat totul la placa Arduino. Partea cea mai interesantă, dar și cea mai grea, a fost programarea. Acolo a trebuit să scriem cod în Arduino C++, să învățăm ce înseamnă comenzi, precum și cum să facem ca luminile să se aprindă în ordinea corectă și pentru timpul potrivit.

Când ne-am apucat de treabă... nu totul a mers din prima. Uneori LED-urile nu se aprindeau deloc sau se aprindeau în ordinea greșită. Dar nu ne-am dat bătăute. Am învățat să verificăm fiecare fir, fiecare linie de cod și să ne ajutăm unele pe altele ca să înțelegem ce nu merge.

La final, când semaforul nostru a început să funcționeze perfect, am simțit o mare bucurie. Nu doar pentru că reușisem, ci pentru că învățasem atât de multe lucruri fără să ne dăm seama. Am înțeles cum se leagă teoria de practică, cum funcționează un circuit electric și ce înseamnă să controlezi un obiect real cu ajutorul codului. Am învățat să lucrăm în echipă, să ne ascultăm și să avem răbdare. Poate cel mai important lucru pe care l-am învățat a fost că eșecul nu înseamnă că trebuie să renunți, ci doar că mai ai ceva de descoperit.

Pentru noi, acest proiect a fost doar începutul. Ne-a deschis apetitul pentru tehnologie, pentru programare și pentru realizarea de proiecte. Am început să căutăm și alte idei, să construim lucruri mai complexe. Semaforul nostru nu a fost doar un obiect cu trei lumini; a fost un pas înainte spre o lume în care putem crea, controla și înțelege tehnologia din jurul nostru.

Radio

**Natalia Presăcan, Ana Sarealbă,
Eliza Suciuc, clasa a VIII-a B**

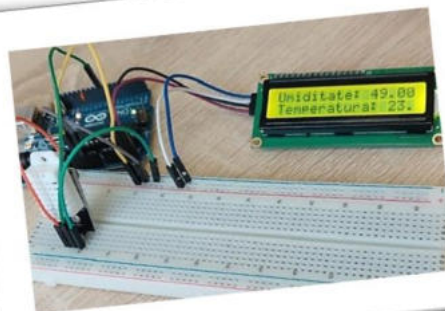
Noi, elevii ingenioși ai cursurilor de robotică, am acceptat provocarea de a construi un radio propus de domnul profesor, care constă într-un kit achiziționat de pe Amazon. Procesul de creare a acestui dispozitiv a durat aproximativ 3 luni, fiecare elev depășind anumite obstacole. Înainte să ne apucăm de munca propriu zisă, am dobândit abilitatea practică în utilizarea fluidului pentru realizarea conexiunilor pe plăcuțele electronice, sub îndrumarea atentă a profesorului. Constituie o importanță majoră precizarea faptului că orice greșală aparent nesemnificativă ar afecta funcționarea optimă a variantei finale a radioului.

Pentru a construi radioul, am urmat un proces bine structurat care a necesitat atenție și precizie. Mai întâi, am organizat și grupat toate componentele necesare, asigurându-ne că fiecare piesă era la locul potrivit. Ulterior, am realizat cu rigurozitate lipirea rezistențelor pe plăcuța electronică. După finalizarea acestui pas, am asamblat toate elementele ce constituie interiorul dispozitivului, verificând îmbinările și corectitudinea montajului. În final, am realizat partea de exterior a radioului, cu alte cuvinte, carcasa, folosind piesele prezente în kit și șurubelnița laboratorului.

Proiectul a fost o reușită, ne-a plăcut foarte mult și ne-a făcut să aspirăm către dorința de a lucra mai multe kituri de acest fel, ulterior chiar proiecte mai profunde și complexe.

<https://agroexpert.md/rus/articole/cum-influenteaza-inteligenta-artificiala-sectorul-agricol>

Primii pași în robotică

Smart Farm Kit

Paul Bratu, Mihai Lazăr, clasa a VIII-a B

Recent, tehnologia este tot mai prezentă în rutinele zilnice, iar agricultura este inclusă. În activitățile școlii noastre, am găsit un kit fascinant care îmbină Internet of Things (IoT) cu agricultura inteligentă: Farm Control Kit de bază. Acest kit permite asamblarea unei configurații de urmărire a naturii și a modului în care se dezvoltă flora, cu utilizări care pot ajuta agricultorii în îmbunătățirea productivității culturilor.

Ce este o fermă inteligentă?

Agricultura inteligentă sau „smart farming” înseamnă aplicarea instrumentelor moderne, cum ar fi senzori și sisteme automate pentru a verifica și îmbunătăți mediul pentru plante și pentru a eficientiza munca în agricultură. În această configurație, agricultorii pot verifica umiditatea solului, căldura aerului, intensitatea luminii și numeroase alte elemente cruciale, folosind internetul pentru date instantanee.

Ce conține kitul: 1 x ESP32-C3 V2 Board DevelopmentESP32 Board?

- Un computer minuscul puternic, care se poate conecta la internet folosind Wi-Fi, permițând gestionarea și observația îndepărtată;
- Senzorii de temperatură și umiditate, pentru a măsura condițiile de mediu în care cresc plantele. Senzorii de umiditate a solului sunt dispozitive care măsoară conținutul de apă din sol;
- Panourile solare și alte părți pentru „Green Power”, pentru a ajuta Kit-ul să fie mai ecologic și mai independent;
- Software-ul de programare. Kitul poate fi gestionat prin intermediul platformelor Arduino și Scratch, fiind ușor de utilizat și suficient de simplu pentru ca și elevii să îl înțeleagă.

Cum funcționează?

Acest kit folosește Internet of Things (IoT) pentru a dezvolta o configurație inteligentă de supraveghere agricolă. Odată ce piesele sunt puse laolaltă, elevii pot configura placa ESP32 pentru a aduna informații de la senzori și a le transmite online pentru observarea pe un dispozitiv sau un computer mobil.

Elevii pot configura un dispozitiv care îi avertizează atunci când nivelul de umiditate din sol este insuficient, ceea ce indică faptul că plantele necesită udare. În acest fel, un fermier care nu se află la fermă încă mai poate supraveghea și gestiona starea plantelor din teren.

Beneficii educaționale: Învățarea codului este foarte importantă, deoarece elevii dobândesc principii de codificare de bază prin Arduino și Scratch, inclusiv funcții IF-Then, bucle și comunicare hardware, învață cum poate fi utilizată tehnologia pentru cultura plantelor, descoperă informații importante despre ecologie, straturile Pământului, modelele meteorologice și alte elemente importante în agricultură.

Concluzie: Kitul Farm Control pentru agricultura inteligentă nu numai că îi învață pe studenți și pe elevi despre tehnologie, dar îi implică și în crearea unui sistem care ar putea transforma viitoarele practici agricole. Este o șansă mare pentru elevi să îmbine cunoștințele școlare cu aplicarea acestora în viața reală. Această tehnologie dezvăluie modul în care web-ul și senzorii pot ajuta la protejarea naturii și la stimularea agriculturii, oferind șansa de a obține informații într-un domeniu care va deveni mai crucial pe măsură ce trece timpul.

Parcare automată inteligentă

Mihai Lazăr și Radu Mărginean, clasa a VIII-a B

Parcare Automată Inteligentă cu Senzori și Arduino

În era tehnologiei inteligente, soluțiile pentru gestionarea eficientă a spațiilor urbane sunt din ce în ce mai necesare. Un exemplu concret este parcare automată cu control acces bazat pe senzori și sistem Arduino, care facilitează intrarea și ieșirea autovehiculelor în mod autonom și eficient.

Descriere Generală a Sistemului

Sistemul de parcare automată propus utilizează următoarele componente:

- Senzori de proximitate (ultrasunete sau IR) – pentru detectarea prezenței unei mașini la intrare și ieșire;
- Servomotoare – pentru acționarea automată a barierelor;
- Display (LCD sau LED) – pentru afișarea în timp real a numărului de locuri libere;
- Placă Arduino – pentru controlul întregului sistem.

Funcționarea Sistemului

1. Intrarea în Parcare:

- Un senzor de proximitate detectează prezența unei mașini la intrare;
- Arduino verifică dacă există cel puțin un loc liber în parcare;
- Dacă este disponibil un loc, servomotorul ridică bariera, iar mașina intră;
- Numărul de locuri libere este actualizat și afișat pe ecranul digital;
- Dacă parcare este plină, bariera rămâne închisă, iar afișajul arată "0 locuri disponibile".

2. Ieșirea din Parcare:

- Un al doilea senzor detectează când o mașină se apropie de ieșire;
- Arduino comandă servomotorul să deschidă bariera de ieșire;
- După ce mașina a ieșit complet, numărul de locuri libere este menționat cu 1 și actualizat pe ecran.

PROCESUL DE LUCRU ÎN LABORATORUL DE INFORMATICĂ

Construcția acestei parcări automate a fost un proiect practic realizat împreună cu colegul meu, Radu, în laboratorul de informatică. Proiectul a fost o ocazie excelentă de a aplica cunoștințele de programare și electronică dobândite la orele de curs.

Etapele de realizare:

1. Planificare și proiectare:

- ✓ Am început prin a discuta ideea și a desena o schiță logică a sistemului, identificând componentele necesare;
- ✓ Am stabilit că vom folosi 2 senzori (pentru intrare și ieșire), 2 servomotoare (pentru bariera de intrare și cea de ieșire), un ecran LCD 16x2 și o placă Arduino Uno.

2. Asamblarea circuitului:

- ✓ În laborator, am conectat fiecare componentă pe breadboard și le-am legat la Arduino conform schemei;
- ✓ Am testat individual fiecare senzor și servomotor pentru a ne asigura că funcționează corect.

3. Programarea Arduino:

- ✓ Am scris codul în Arduino IDE, cu funcții separate pentru intrare și ieșire;
- ✓ Codul actualizează în timp real numărul de locuri disponibile și controlează servomotoarele în funcție de semnalul de la senzori.

4. Testare și ajustări:

- ✓ Am simulat intrarea și ieșirea unor mașini folosind mâna sau un obiect, observând comportamentul barierelor și al afișajului;
- ✓ Am făcut mici ajustări pentru timpii de reacție și precizia senzorilor.

5. Prezentarea proiectului:

- ✓ La final, am realizat o scurtă demonstrație practică în fața profesorului și a colegilor, explicând cum funcționează sistemul.

Concluzie

Acest proiect nu doar că ne-a ajutat să înțelegem mai bine modul în care funcționează dispozitivele inteligente, dar a fost și o experiență practică valoroasă de lucru în echipă. Colaborarea cu Radu și aplicarea teoriei în practică ne-au oferit satisfacția de a construi ceva util și funcțional de la zero.

Primii pași în robotică

Proiect Arduino: Pian Digital cu Starter Kit Multi-Language

Mihai Lazăr, clasa a VIII-a B

01

Arduino Starter Kit Multi-Language este un set educațional ideal pentru cei care doresc să învețe bazele electronicii și programării. Un proiect simplu, dar foarte distractiv și educativ, pe care îl poți realiza cu acest kit este un pian digital, care redă sunete diferite la apăsarea unor butoane.

Componente necesare

Pentru a construi pianul digital, ai nevoie doar de componentele incluse în kit:

- 1 x Placă Arduino UNO;
- 1 x Breadboard;
- 4 până la 8 x Butoane (push buttons);
- 1 x Buzzer piezoelectric;
- Cabluri de conexiune (jumper wires);
- Rezistențe de 10k Ω pentru fiecare buton.

Asamblarea circuitului

1. Montarea buzzerului:

Buzzerul piezoelectric se conectează la un pin digital de pe Arduino și la masă (GND). Acesta va emite sunetele pentru notele muzicale.

2. Configurarea butoanelor:

Fiecare buton se conectează la un pin digital diferit și la GND, cu o rezistență de 10k Ω în rol de rezistență pull-down. Când este apăsat, pinul detectează semnalul și se activează nota corespunzătoare.

3. Notarea tastelor:

Fiecare buton reprezintă o notă muzicală (de exemplu: Do, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si). Astfel, poți reda melodii simple prin apăsarea butoanelor corespunzătoare.

Ce înveți din acest proiect

Acest proiect te ajută să înțelegi concepte de bază esențiale în programarea și electronica cu Arduino:

1. Cum funcționează intrările digitale (digital input)
2. Cum să controlezi un buzzer pentru a reda sunete
3. Cum să gestionezi mai multe butoane și semnale simultane
4. Asocieri între frecvențe sonore și note muzicale
5. Structurarea unui proiect complet – hardware + software

Idei de extensie

Dacă vrei să duci proiectul mai departe, iată câteva sugestii:

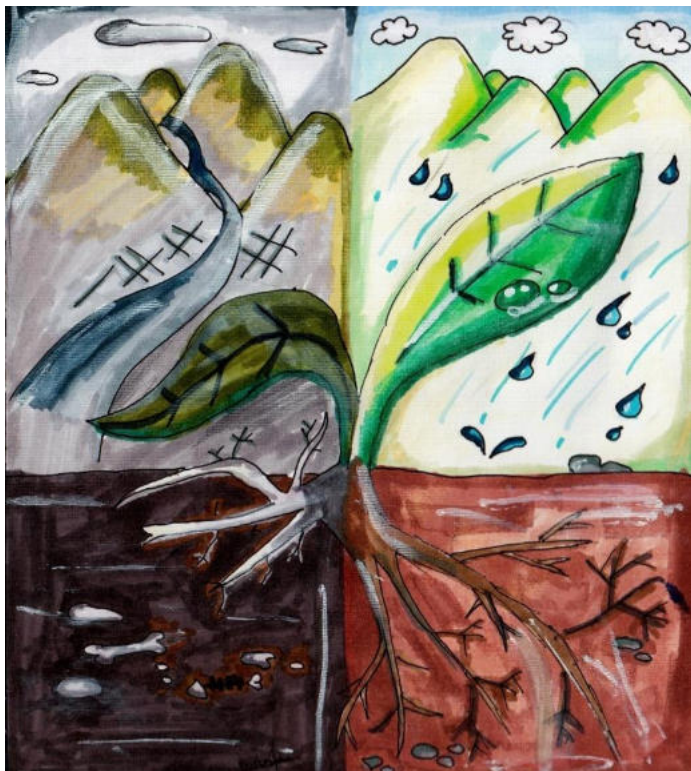
- ✚ Aadaugă LED-uri care se aprind în funcție de nota cântată, pentru un efect vizual atractiv.
- ✚ Construiește o carcasă din carton sau imprimată 3D, pentru un aspect profesional.
- ✚ Folosește un ecran LCD pentru a afișa ce notă este apăsată.
- ✚ Programează secvențe muzicale care pot fi redade automat ca o „demonstrație” de pian.

Un proiect ideal pentru începători

Pianul digital cu Arduino este un proiect excelent pentru școli, cluburi de robotică sau pentru oricine își dorește să învețe practic noțiunile de bază ale electronicii și programării. Este ușor de realizat, interactiv și oferă satisfacție imediată prin sunetele generate.

PĂMÂNTUL ESTE CASA NOASTRĂ

Salutări din viitor!

Vă scriu acest mesaj cu scopul de a vă mulțumi pentru eforturile voastre constante de a păstra biodiversitatea și echilibrul pe planetă. Astăzi, pe 20 aprilie 2326, se împlinesc 300 de ani de la începutul preocupărilor civilizației voastre pentru salvarea naturii și vă suntem profund recunoscători pentru că ați pus bazele acestui proiect salvator. Planeta noastră, Terra, este acum foarte diferită de ceea ce cunoașteți voi. Călătoriile interspațiale pe stelele din Sistemul Solar sunt frecvente, dar revenim întotdeauna acasă, pe planeta noastră verde, pentru odihnă. **(Acturius)**

Răspuns (Ana Maria Beca)

Mesajul tău ne aduce o bucurie imensă și o motivație extraordinară. Este incredibil și emoționant să știm că eforturile noastre nu sunt în zadar și că, peste trei secole, urmașii noștri se pot bucura de liniște și pace pe frumoasa noastră planetă albastră. Vom continua să protejăm natura, să combatem schimbările climatice și să fim generația care pune bazele aceluia viitor sustenabil.

Vă mulțumim că ne-ați transmis această rază de speranță din viitor! Vă dorim o viață frumoasă noi, stră-stră-stră-străbunii voștri, oamenii care au viețuit pe frumoasa planetă Pământ astăzi, anno Domini 2026.

Pământul este casa noastră. O casă frumoasă, vie, cu peisaje spectaculoase și cu o biodiversitate uluitoare. Toate ecosistemele sunt în strânsă legătură unele cu altele, iar oamenii pun în pericol acest echilibru. Activitatea oamenilor lasă urme adânci, distruge frumusețea naturii și amenință speciile de animale și păsări prin poluarea mediului ambiant. Solul se degradează din cauza substanțelor dăunătoare aruncate de oameni: gunoaie, îngrășăminte chimice, petrol, plastic sau alte substanțe toxice. Solul poluat nu mai poate susține plantele, iar animalele și oamenii pot avea probleme de sănătate. Apele reziduale ajung în râuri și în oceane, punând în pericol speciile marine: balene, delfini sau recife de corali.

Este momentul ca noi, toți, să luăm atitudine. Ce poți face?

- + Plantează un copac sau o floare;
- + Reciclează! La școală și acasă găsești containere speciale pentru reziduri menajere, hârtie și plastic;
- + Închide robinetul și stinge lumina atunci când nu ai nevoie de ea;
- + Nu arunca deșeuri în natură;
- + Ia atitudine atunci când alți oameni procedează așa.

Este simplu. Prin gesturi mici, participăm la menținerea unui mediu curat și sănătos!

Ecaterina Istrate, Raluca Pop, Alexandra Joarză, Ana Maria Beca, clasa a VII-a A
Coord. prof. Daniela Crețeanu

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”

Secțiunea

Concursuri și proiecte educaționale

Grafică: Mara State

Mesaj către viitorii liceeni.

Urmați-vă pasiunile și nu veți regreta!

MĂDĂLINA ȚIMONEA,
clasa a IX-a E

*„ ... liceul nu îți cere să fii perfect, ci sincer cu tine.
Să ai curajul să încerci, să accepți că uneori vei obosi
și să nu uiți de ce ai ales să mergi mai departe...”*

Cu siguranță te-ai gândit până acum în ce fel se va schimba viața ta odată ce începi liceul. Cum vor fi profesorii? Te vei înțelege bine cu noii colegi? Trecerea de la gimnaziu la liceu nu este doar un simplu pas, ci o etapă de maturizare și autocunoaștere profundă. Știu acest lucru pentru că, nu demult, mă aflam și eu în locul tău, cu emoții mari, speranțe și multe întrebări. Nu știam la ce să mă aștept, dacă mă voi integra sau cum aveam să mă schimb. Încă îmi amintesc de zilele dinainte de începerea liceului, când îmi făceam griji, iar gândurile despre noii colegi și profesori mă frământau tot mai mult. Nu știam atunci că anii de liceu sunt foarte diferiți de cei de gimnaziu, întrucât este o etapă în care înveți să te descurci singur, unde ai mai multă independență, dar și responsabilități mult mai mari.

Primele zile de liceu sunt ca niște pași nesiguri într-o încăpere imensă. Îți cauți locul, vocea, curajul. Este important să-ți amintești că fiecare dintre colegii tăi trece prin aceleași trăiri ca și tine, așa că nu trebuie să te temi dacă greșești, ci să ai curaj să încerci din nou și să îți pui întrebări despre tine. Apar primele note, primele noi prietenii și primele momente în care începi să te îndoiești de cine ești cu adevărat. Odată cu trecerea timpului, vei înțelege că fiecare lecție, fiecare examen și fiecare oră în plus de studiu contează și că succesul depinde de efortul tău personal. În liceu, profesorii nu mai stau să te ghideze pas cu pas, așa că trebuie să înveți singur să te organizezi și să îți gestionezi timpul. Încet, tot ce părea greu la început va căpăta sens, iar ambiția și consecvența te vor ajuta să-ți împlinești visul!

Liceul nu înseamnă doar note și competiții. Este locul în care începi să te descoperi pe tine, să-ți formezi gândirea și să-ți dai seama ce îți place cu adevărat. Profesorii vor fi diferiți, așteptările vor crește și ritmul va fi mai alert, dar în aceleași timp vei avea parte de oportunități noi și experiențe care te vor ajuta să îți conturezi identitatea și să iei decizii măsurate în legătură cu viitorul tău și cu oamenii alături de care te înconjoară.

Un lucru pe care mi-aș fi dorit să-l știu mai devreme este că liceul nu îți cere să fii perfect, ci sincer cu tine. Să ai curajul să încerci, să accepți că uneori vei obosi și să nu uiți de ce ai ales să mergi mai departe. Până la urmă, în această perioadă este bine să te bucuri de fiecare moment petrecut alături de colegi, să savurezi clipele amuzante din clasă, să cunoști cât mai mulți oameni și să construiești amintiri de neuitat.

Liceul va fi greu uneori, frumos alteori, dar cred că merită fiecare efort, iar curajul va face întotdeauna diferența. Pășește în această etapă a vieții cu încredere - nu trebuie să fii perfect, ci doar hotărât să evoluezi!

MARIA NICU, clasa a IX-a E

*Colaboratoare și autoare a numeroase articole
în revista „Laboratorul de idei” (2021-2025)*

Am început să acord atenție naturii, frumuseții uitate din jurul meu, mai întâi prin fotografie, apoi prin studiul plantelor, iar în cele din urmă prin pictură. Peisajele alese erau spații liniștite, uitate de om, locuri care indirect îmi aduceau aminte de ceva ce avea valoare: frumusețea simplă, nerafinată. Într-o perioadă marcată de oboseală și de presiunea examenului, să caut frumusețe și calm a devenit o formă de echilibru și, fără să fi intenționat, o formă de autocunoaștere. Necesitam frumusețe într-o lume care parcă nu mi-o dăruia, nu până în momentul în care am decis să îmi deschid cu adevărat ochii.

În fiecare zi am reușit să dedic măcar un moment picturii sau altei arte, chiar și zece minute. Fiecare peisaj simboliza o dorință tăcută: să am liniște, pace, claritate. Odată ce am găsit o pasiune reală am și putut învăța structurat. Nu din obligație, ci din dorința de a face loc artei. Deși ar putea părea o distragere, această preocupare a devenit începutul eficienței și concentrării. Odată cu sosirea primăverii și a inspirației, am decis să particip la concursuri de artă, am luat locul doi la nivel național și am avut două expoziții. Aceste confirmări discrete, dar importante mi-au arătat că efortul meu nu a fost în zadar, dar și faptul că alți copii se regăseau în situația mea, în căutarea de pace într-o mult prea stresantă și rapidă lume. La finalul anului școlar, am trăit sentimentul unui echilibru atins. Examenul a fost depășit cu nota dorită, dar, mai important, timpul a fost folosit pentru a construi ceva care aduce bucurie. A fost creată frumusețe într-un spațiu unde, înainte, părea să existe doar presiune.

Sfatul meu este să învățați, să lucrați, dar mai mult decât atât, vă încurajez să vă cunoașteți. Încercați ceva nou, acum. Momentele în care simțim că ne pierdem identitatea sunt și cele care ne învață cine suntem cu adevărat. Doar după ce trecem prin întuneric putem vedea ce strălucește cu adevărat.

Fiecare an al vieții aduce cu sine o lecție, de la primii pași până la primul apartament cumpărat. Totuși, nu toți anii au aceeași greutate. Există ani care nu doar trec, ci ne modelează, ani în care începe conturarea identității. Pentru mine, clasa a opta a fost un astfel de an.

Acest an l-am petrecut între exerciții de gramatică, geometrie și întrebarea „ce are de fapt valoare?”. Încă de la început mi-a fost clar că să mă pregătesc doar pentru examen nu avea să-mi facă multă plăcere. Ideea de a munci exclusiv pentru o notă de 10 mi se părea lipsită de sens, dar nici nu descoperisem o alternativă clară. Simțeam că totul este posibil și, în același timp, că nimic nu avea valoare.

În mijlocul orelor repetitive, de sintaxă și teoreme matematice, am realizat că aveam nevoie de ceva simplu, să creez, să fac ceva personal. Nu mai suportam să memorez și să repet informație, era un skill necesar, cu multă relevanță, dar trebuia balansat cu ceva creativ și liber.

*„Necesitam frumusețe într-o lume care
parcă nu mi-o dăruia, nu până în momentul
în care am decis să îmi deschid cu adevărat
ochii.”*

Olimpiada Sportului Școlar.

NOUA GENERAȚIE DE ȘAHIȘTI

În perioada 24-25 noiembrie 2025 s-a desfășurat Cupa „1 Decembrie” la șah a Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu, ediția XXII.

Au participat 24 de elevi din ciclul gimnazial și 25 de elevi din ciclul liceal. Concursul s-a desfășurat pe grupe, jucând fiecare cu fiecare conform tabelii Berger.

Într-o atmosferă prietenoasă, dar plină de emoție, participanții și-au testat abilitățile și respectul față de adversar. Competiția marchează într-un mod frumos Ziua Națională și consolidează comunitatea școlii.

Primii doi elevi și primele două eleve, din fiecare categorie, vor participa la etapa municipală la Olimpiada Națională a Sportului Școlar din anul școlar 2025-2026.

Le dorim mult succes în etapa următoare!

Coordonator: prof. Claudia Fugaru

Primii elevi calificați sunt:

Gimnaziu, băieți:

1. Oltean Eduard, V B
2. Jurj David, VII B
3. Moldovan Amos, V A

Gimnaziu, fete:

1. Popa Sofia-Maria, VII A
2. Ostafi Maia-Sofia, V A
3. Greavu Teodora, V A

Liceu, băieți:

1. Oprica Robert, XII I
2. Zaplitnîi Stanislav, X B
3. Istrate Mihai, IX I

Liceu, fete:

1. Damian Cristiana-Sofia, X F
2. Georgescu Eliza, IX B
3. Dăncăneț Maria, IX I

Noua generație de șahiști. Portrete

Imagine: <https://pixabay.com/ro/photos/%C5%9>

Maia-Sofia Ostafi, clasa a V-a A

Mă numesc Maia-Sofia Ostafi și sunt elevă în clasa a V-a A, la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu.

Prima întâlnire cu jocul de șah am avut-o pe la trei ani, când am descoperit sertarul în care își ținea tatăl meu piesele și am fost fascinată de formele lor. Eram prea mică pentru a înțelege care sunt regulile în care ele se mișcă pe tablă, dar mi-a rămas încă de atunci dorința de a învăța.

Primele partide le-am jucat tot cu tati, apoi am participat la competițiile de șah organizate de școala primară la care am fost. În familia mea au loc adevărate campionate de șah, partide disputate între tati și bunicul, iar eu sunt fericită că, în ultima vreme, reușesc să mă impun ca un adversar/jucător demn de luat în seamă, chiar dacă știu că mai am mult de învățat.

În acest an, am obținut locul II la Cupa „1 Decembrie” la șah, ediția a XXII-a, organizată de Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu, sub îndrumarea doamnei profesor Claudia Maria Fugaru.

Șahul, pentru mine, înseamnă gândire critică, perseverență, disciplină și o cale distractivă de a mi exersa mintea.

Eu am început să joc șah la vârsta de 10 ani. Tatăl meu m-a învățat cum se mută piesele. Nu aș putea spune că am fost fascinat de la început, dar cu timpul începea să mi se pară tot mai interesant. Probabil mi-a plăcut și ideea de competiție. Mai mult, m-a atras deoarece este un joc care implică strategie, logică, viziune și nu se bazează numai pe noroc.

Adevărata schimbare a venit odată cu înțelegerea conceptelor. Nu este simplu, este nevoie să aloți timp pentru a urmări tutoriale online. M-am lăsat prins de arta „controlului centrului” și de importanța dezvoltării rapide a pieselor.

Călătoria mea de la un începător care își pierdea REGINA în primele zece mutări, la un jucător tot mai bun este o dovadă că pasiunea poate transforma orice labirint într-un teren de joacă strategic.

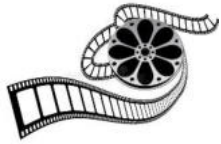
De câteva luni am început să joc și online, pe Chess.com, împotriva altor persoane, din diverse colțuri ale lumii. Jucătorul meu favorit de șah este Hikaru Nakamura, deoarece joacă foarte repede și este pe locul doi în topul celor mai buni jucători de șah din lume. Cu toate acestea, prefer șahul cu jucători reali pentru că eu cred că joc mai bine decât online.

Deși nu am participat la vreo competiție de șah până acum, aveam încredere în mine. Așa că în momentul în care am aflat de concursul de șah organizat de școala mea am ținut neapărat să particip. Iar acum, după concursul pe școală, mă bucur că am făcut această alegere.

Sunt convins că în etapa următoare voi întâlni concurenți foarte buni și îmi doresc să câștig, dar indiferent de rezultat, pentru mine este o experiență frumoasă.

„Cupa 1 decembrie” organizată de C.N.G.L Sibiu este o idee deosebită și mă bucur că doamna profesoară Claudia Maria Fugaru s-a implicat în acest proiect care oferă elevilor nu doar o competiție cât și ocazia de a crea legături între copiii cu pasiuni comune.

Eduard Oltean, clasa a V-a B

MINECRAFT INVITAȚIE LA CINEMA

Elevii clasei a VI-a A

Diriginte prof. Raluca Filip

În primul rând, trebuie să înțelegem că jocurile nu sunt doar o formă de distracție. Ele sunt o platformă interactivă unde copiii învață prin experimentare și luare de decizii. Două dintre cele mai mari beneficii sunt dezvoltarea creativității și a gândirii strategice.

La capitolul creativitate, jocurile video oferă un mediu unde imaginația este pusă în acțiune. Studiile făcute de American Psychological Association au arătat că elevii care joacă jocuri de tip sandbox sau strategie au rezultate mai bune la teste de creativitate. Spre deosebire de lecțiile teoretice, jocurile le dau copiilor ocazia să construiască lumi, să rezolve probleme inedite și să găsească soluții originale.

Un exemplu concret: în jocul Polytopia, jucătorul trebuie să dezvolte o civilizație de la zero. Alege cum își folosește resursele, cum își extinde teritoriul și cum negociază între explorare, economie și război. Toate aceste decizii nu pot fi luate mecanic, ci presupun strategie pe termen lung și creativitate în adaptare. Copilul care joacă Polytopia nu doar „apasă pe butoane”, ci exersează gândirea critică, planificarea și înțelegerea consecințelor acțiunilor sale.

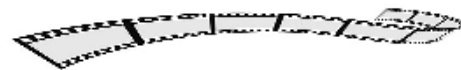
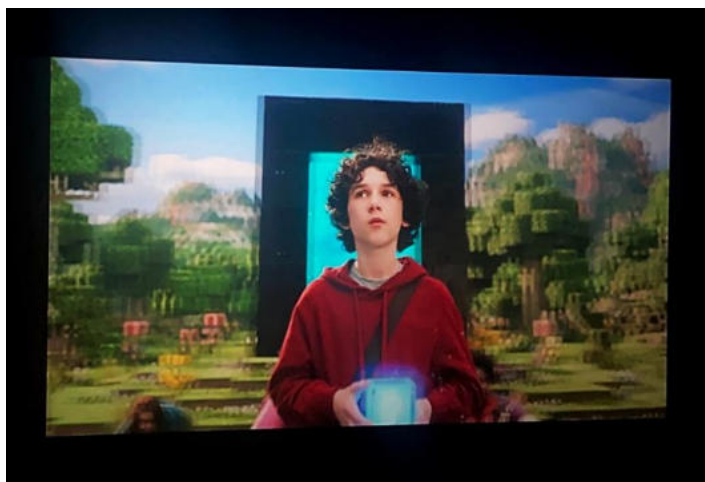
În al doilea rând, strategia. Multe jocuri cer organizarea pașilor, prioritizarea obiectivelor și gestionarea resurselor limitate. Exact aceleași abilități sunt esențiale și în viața reală: de la învățat pentru examene, până la luarea unor decizii financiare sau de carieră. Jocurile sunt o „școală invizibilă” unde copilul învață cum să gândească înainte să acționeze.

Așadar, atunci când privim jocurile video prin prisma educației, observăm că ele nu sunt o pierdere de timp, ci o unealtă modernă de învățare. Jocuri ca Polytopia sau alte titluri de strategie îi învață pe copii să fie mai creativi, mai flexibili și mai buni strategii. Iar acestea sunt calități de care vor avea nevoie toată viața.

De aceea, vă invit să votați în favoarea mișcării: Jocurile video ajută la dezvoltarea copiilor. (prof. Raluca Filip)

La ora de dirigentie, am fost cu clasa la filmul Minecraft, la cinematograful Cinegold, din Promenada Mall. Am mers pe jos, până la acolo, pe străduțele înguste din Centrul Sibiului. Ajunși la destinație, ne-am cumpărat gustări, iar apoi am fost conduși spre sala de cinema.

Filmul este bazat pe jocul Minecraft, un joc video în care construiești o lume nouă cu ajutorul imaginației. Minecraft are două opțiuni de joc: Creativ - în care ai o sumedenie de materiale la dispoziție, cu ajutorul cărora poți construi orice îți trece prin cap. În acest mod, ești invincibil, așa că poți să faci ce dorești, până și să zbori, și Survival - în care tu trebuie să îți procuri resursele necesare pentru supraviețuire, de unde vine numele opțiunii. Jocul are la bază cuburile, totul fiind alcătuit din acestea.

Pelicula este foarte populară pe internet, datorită secvențelor amuzante și nostalgice, comemorând și un jucător foarte cunoscut pentru videoclipurile sale și pentru personajul folosit de acesta. Personajul principal este Steve, care reușește să ajungă în The Overworld, o lume din joc, alături de Henry, un băiat cu o imaginație bogată, sora lui, Natalie, care este ca o mama pentru el, o agentă imobiliară, Dawn și un fost pasionat de jocuri video. Împreună reușesc să salveze lumea Minecraftului, de o vrăjitoare din The Nether, o altă dimensiune din joc și de supușii acesteia, care voiau să cucerească această lume. Filmul imbină lumea imaginară cu lumea reală, iar secvențele conțin umor și multă aventură. Conține melodii virale, pe care le-am interpretat cu voce tare, cum ar fi melodia „Lava Chicken”.

Am învățat din Filmul Minecraft faptul că este important să îți urmezi visele și să îți lași imaginația să zburde. De asemenea, dacă te pasionează jocurile video, joacă-te cu pasiune, dar în același timp să nu uiți de realitatea din jurul tău.

A fost un film plăcut de vizionat și o experiență minunată. Abia așteptăm următoarea aventură împreună cu clasa!

**(Anastasia Jeder și
Emma Veștemeanu)**

Ieri, 22 mai, am avut parte de o experiență deosebită: am fost cu doamna dirigintă și cu doamna bibliotecară la filmul Minecraft, la Cinegold din Sibiu. De cum am ajuns, am fost încântați de atmosfera cinemaului: luminile, mirosul de popcorn și energia din jur ne-au pregătit pentru o Aventură interesantă.

Filmul Minecraft a fost plin de acțiune, umor și momente neașteptate. Ne-a plăcut foarte mult cum au fost aduse la viață elementele din joc: personajele, peisajele pixelate, dar și pericolele, cum ar fi creeperii și scheleții. Povestea a fost captivantă și ne-a ținut cu sufletul la gură până la final. A fost interesant să vedem cum personajele au reușit să colaboreze și să treacă peste pericole folosind imaginația și curajul.

Cel mai mult ne-a plăcut faptul că am fost la film împreună cu colegii noștri. Ne-am simțit bine, am discutat după aceea despre film și am râs mult. A fost o experiență care ne-a bucurat și pe care am vrea să o repetăm.

(Andrei Jeder și Alexandru Stoica Bătă)

Olimpicii noștri. Portrete

EXPERIENȚE, SENTIMENTE, IMPRESII

Olimpiada Națională de Tehnologie, Suceava, 2025

Cu inima bătând cu putere și cu bagajul plin nu doar de haine, ci și de emoții, am pornit spre Etapa Națională a Olimpiadei de Educație Tehnologică și Aplicații Practice, aceasta fiind desfășurată la Suceava. Nu știam exact la ce să mă aștept, dar eram pregătită să trăiesc o experiență de neuitat. Era o zi de miercuri, ziua în care aveam să pornesc la drum împreună cu colegii mei. Eram atât de emoționată! Am pornit pe drumul care avea să decidă cât de pregătită eram. Călătoria a fost lungă și obositoare, însă eram împreună cu prietenii mei, care parcă prin magie, mi-au alungat toate emoțiile și oboseala. După opt ore, am ajuns la Suceava. Ce oraș frumos! Fermecată de arhitectura clădirilor, am pornit către locul de cazare. Ca și cum ar fi trecut doar o clipă, mi-am dat seama că se făcuse seară și turma să luăm cina. Cu multe emoții pentru ziua ce avea să urmeze, am reflectat asupra zilei ce tocmai trecuse.

A doua zi a sosit foarte repede. Încă de când am deschis ochii, gândul la importanța acestei zile și-a făcut simțită prezența. Abia reușeam să mă gândesc la ceva. Apoi am plecat împreună cu colegii din lotul Sibiului către locul unde avea să se desfășoare proba scrisă. După ce prima probă s-a terminat, am mers împreună cu colega mea, Alexia în cameră, pentru a ne calcula punctajele. Am estimat că exista șansa să primesc mai mult de 90 de puncte, ceea ce mi s-a părut un punctaj frumos. Eram foarte bucuroasă, în sinea mea! Restul zilei am vizitat multe obiective turistice, cum ar fi: Muzeul de Istorie, Cetatea Sucevei, Planetariul din cadrul Universității „Ștefan cel Mare” din Suceava și multe altele. A fost atât de frumos! Seara, atunci când am ajuns în cameră foarte obosite, am descoperit că între timp, se afișaseră rezultatele primei probe. Un sentiment de dezamăgire a pus stăpânire pe sufletul meu, atunci când am văzut, scris în dreptul codului meu 88 de puncte... Nici nu știam cum să reacționez... Mă așteptasem să iau mai mult, dar am acceptat realitatea... pot spune că era un punctaj decent.

A treia zi a șederii mele în Suceava a început cu o veste bună. Urma să vizităm două locuri foarte frumoase: Putna și Marginea. Sincer, cel mai mult mi-a plăcut vizita la Mănăstirea Putna, chiar dacă a plouat cu găleata. Simțeam că ploaia trecea cu totul pe lângă mine, fără să mă deranjeze. După un drum lung și puțin obositor, am ajuns cu bine înapoi la cazare, unde, după vreo câteva ore, am mers la Cina Festivă, un eveniment frumos, în cadrul căruia am primit cadouri... amintiri de suflet de la etapa națională a olimpiadei de tehnologie.

Mult mai repede decât mi-am imaginat, venise cea de-a patra și ultima zi din sederea mea în Suceava. Simțeam că această zi era de departe cea care avea să decidă totul. Era ziua în care avea să se desfășoare proba decisivă, cea practică. La micul dejun am reușit să pun la punct ultimele detalii legate de această probă. Am pornit cu multe emoții către centrul de examen. Acolo, am fost încântată să văd că proba consta în ceva ce eram capabilă să realizez, doar că timpul nu era suficient pentru a acoperi toate cerințele. Ca și cum ar fi trecut doar o clipă, a trebuit să predau ceea ce reușisem să realizez. Mă simțeam dezamăgită. Eram convinsă că puteam face mai mult dacă am fi avut puțin mai mult timp. Cu lacrimi în ochi, am pornit către campus, unde am așteptat cu sufletul la gură rezultatele. Am aflat răspunsul după trei ore. Luasem 89 de puncte, iar media finală era de 88,5 puncte. Eram clasată pe locul 20, foarte aproape de mențiune. M-aș fi bucurat enorm să fi obținut mai mult, dar am realizat că era un punctaj frumos, iar experiența aceasta îmi va folosi cu siguranță în viitor.

Și așa, cu o viteză surprinzătoare, au trecut toate cele patru zile. În dimineața următoare, foarte obosiți, am plecat către casă. Am ajuns în Sibiu spre seară și m-am bucurat foarte tare să îmi revăd părinții. A fost o experiență de neuitat!

*Geanina Boriceanu, clasa a VIII-a B
Prof. coordonator - Marioara Vonica*

Olimpiada de Limba și Literatura Română, Râmnicu Vâlcea, 2025

Impresii: (Eliza Ungurean, VI A)

M-am tot gândit cum aş putea caracteriza această experiență, care a fost una dintre cele mai frumoase din viața mea. Olimpiada de limba și literatura română 2025, mi-a adus numai câștiguri: am avut șansa să aprofundez arta gramaticii (pe care am încercat să o repet cât mai mult) cât și arta textelor narrative care mi-au dat frâu liber imaginației.

Această olimpiadă a avut loc în Râmnicu Vâlcea - orașul unde Anton Pann a locuit timp de câțiva ani și unde a fost intonat pentru prima dată în Parcul Zăvoi imnul „Deșteaptă-te, române!”. De asemenea, acest oraș este ca o a doua casă pentru mine, deoarece bunicii mei locuiesc în acest județ.

Când soarele abia își arăta înfățișarea, am plecat din gară cu lotul, iar un sentiment de fericire, dar și de frică începuse să mă cuprindă. Mă îndreptam spre necunoscut, o experiență pe care nu am mai trăit-o fiind în clasa a V-a. Peste câteva ore ne aflam în Râmnicu Vâlcea, unde ne-am cazat. După-amiază, a avut loc ceremonia de deschidere, la care au ținut diverse discursuri oameni foarte importanți ai orașului, dar totodată a fost organizat și un spectacol de muzică. După aceea, am luat cina într-o atmosferă veselă cu cei cinci colegi, deja începând să ne cunoaștem. Spre seară, emoțiile au început să reapară din cauza probei scrise, ce avea loc ziua următoare.

Vineri, la ora opt dimineața am plecat cu o avalanșă de emoții spre Colegiul Național „Alexandru Lahovari” unde avea loc proba scrisă. În acele trei ore, am încercat să folosesc tot ce am învățat și repetat în ultimele luni. După trei ore, mă simțeam încrezătoare și optimistă, iar în drum spre hotel cu toții ne simțeam ușurați. Mai târziu, am asistat la un captivant concert de filarmonică, iar din cauza aerului proaspăt și al florilor ce ne transmiteau povești îmbietoare, am mers după aceea în Parcul Zăvoi.

În a treia zi a avut loc proba orală, care îmi testa capacitatea de vorbire liberă, experiență culturală, dar și de spontaneitate. Fiind proba orală, emoțiile mă încercau din nou: Dacă experiența culturală nu se potrivea cu cerința? Dacă mă blochez? Dacă nu voi avea un limbaj adecvat și expresiv? Am pășit cu un zâmbet politicos în sală, unde am extras biletul cu numărul 29, cu două cerințe, care nu m-au pus foarte mult în dificultate, ieșind din sală mulțumită pentru ce am scris și prezentat.

Orele treceau ca fulgerul, iar printre râsete, telefonul tuturor primește câte o notificare. Deschid telefonul, cu un sentiment de frică, și descopăr cu stupeoare un mesaj cu rezultatele inițiale. Am fost puțin dezamăgită, crezând că merit câteva puncte în plus, atât la proba scrisă cât și la cea orală. Mai târziu, am avut în program să luăm la pas orașul, vizitând Casa Anton Pann, Parcul Zăvoi, Biblioteca Județeană și alte locuri. Seara, a avut loc o cină festivă, care a fost mult mai interesantă decât îmi imaginam. Rezultatele finale au apărut, iar spre surprinderea mea eram clasată a treizeci și patra din șaiszeci și nouă de elevi.

Duminică, m-am trezit cu un sentiment de melancolie, extrem de tristă în interiorul meu, deoarece această primă experiență de olimpiadă națională avea să se termine curând. Olimpiada de limba și literatura română mi-a adus numai câștiguri, am putut aprofunda frumusețea nesfârșită a limbii și literaturii române, dar un lucru ce nu l-am putut anticipa înainte de etapa națională a fost prietenia cu colegii mei din lot, pe care i-am simțit ca niște prieteni ce împărtășeau aceeași pasiune ca și mine. Mă bucur că ne-am împrietenit și am creat amintiri de care mă voi bucura, și peste câțiva ani. Îi felicit pe colegii mei mai mari pentru rezultatele lor (Elena, Sofia, Eliza, Mădălina și Luca) deoarece s-a văzut cât au muncit. De asemenea, îi mulțumesc doamnei profesoare de română Maria-Daniela Lorinczi pentru pregătirea și susținerea oferită în tot acest timp. Dacă aş putea repeta această experiență, aş face-o de sute de ori!

*Lotul olimpic (de la stânga la dreapta)
Eliza Ungurean (V A) Eliza Suci (VII B), Elena Benea
și Anastasia Țepeș (V B), Alexia Neiciu și Alexandra
Bărbuș (VII A). Prof. coord.. Daniela Lorinczi*

„În această lume înconjurată de frumusețea naturii, fiecare moment devine o poveste minunată, iar fiecare pas pe care îl facem se preschimbă într-un dans magic cu ceea ce ne înconjoară.” – John Muir

(<https://www.libertatea.ro/lifestyle/citate-despre-natura-cele-mai-frumoase-citate-despre-natura>)

„ANII DRUMETIEI” **Experiențe outdoor**

(Clasa a V-a B, dirigințe prof. Anamaria Coroian)

TALIDA NEAGU

(clasa a V-a B)

Era o dimineață însoțită de toamnă cu un cer albastrui și un soare care răspândea o lumină domoală. O zi perfectă pentru prima drumeție din clasa a V-a!

Întâlnirea noastră cu doamna dirigintă și domnul profesor de istorie (însoțitorii noștri) a fost cu bucurie, energie și foarte multe așteptări.

Am pornit cu autobuzul spre Rășinari într-o atmosferă caldă, veselă și prietenoasă. Prima oprire a fost la un magazin de familie din sat după care ne-am îndreptat către primul nostru obiectiv: „Muzeul Etnografic din Rășinari”.

Cum am ajuns acolo, am fost primiți de o doamnă care lucrează ca și ghid în muzeu și care, cu o deosebită pasiune pentru tradiții și colecții etnografice, ne-a prezentat piese de etnografie din zonă (port, icoane, mobilier etc). Spațiul muzeului nu este foarte mare, însă adăpostește multe obiecte reprezentative pentru tradițiile Mărginimii. Ne-au fost prezentate obiecte din ceramică, mobilier țărănesc, unelte, costume populare viu colorate și multe alte lucruri care ne-au impresionat foarte tare.

Am plecat de la Muzeu și ne-am îndreptat spre cel de-al doilea obiectiv: „Drumul planetelor”. Am fost foarte bucuroși să explorăm un traseu interesant și educativ care a pornit din centrul comunei Rășinari. Aleea Planetelor este un traseu de 4.629 de metri care pornește de la un panou dedicat Soarelui poziționat lângă casa memorială „Emil Cioran” și se încheie la panoul cu numărul 11, ce prezintă corpurile cerești transneptuniene. Noi am parcurs doar o bucată din traseu! Am aflat multe lucruri interesante despre planete și informații deosebite despre distanța dintre ele.

Conducătoarea de tur ne-a povestit despre fiecare planetă în parte, ne-a prezentat direcția și viteza cu care se rotește comparativ cu alte planete și a organizat jocuri distractive în care noi am interpretat rolul planetelor.

La un moment dat, am urcat un deal. În unele locuri era iarbă înaltă și deasă, iar în altele noroi alunecos. Împreună cu fetele am început să scriem un jurnal de călătorie. Drumeția a fost plăcută, dar mult prea scurtă!

Pauza de masă a avut loc într-o zonă de vis: într-o poiană. Peisajul era minunat! De jur împrejur erau copaci înalți și solizi, iar tot ce vedeai în fața ta era o natură spectaculoasă în culori de verde și nuanțe ruginii. La început ne-am jucat în grupuri diferite, fete și băieți, însă încet-încet ne-am strâns cu toții laolaltă și ne-am împrietenit mai bine.

Excursia a continuat la Cetatea Cisnădioara, o biserică fortificată, construită cu rolul de a proteja satul. Am găsit o clădire veche simplă și totuși elegantă cu un trecut istoric fascinant. Priveliștea era minunată!

Înainte de drumul de întoarcere ne-am așezat la o terasă unde am împărtășit impresiile zilei la un pahar de suc și câteva gustări.

Îmi amintesc cu drag de prima excursie, „Anii drumeției”, de experiențele și lecțiile noi învățate, dar mai ales de prietenii legate cu noii colegi din clasa a V-a.

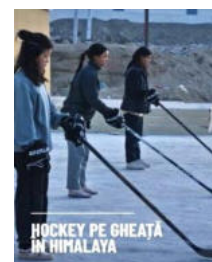

Impresii din Săptămâna Școala Altfel, 2025-2026

*Eduard Andrei NICULESCU, clasa a V-a B,
diriginte prof. dr. Anamaria Coroian*

„Școala Altfel” este o perioadă cu adevărat deosebită, în care elevii învață prin activități diferite față de orele obișnuite. În loc să stea doar în bănci, ei pot merge în excursii, vizita muzee sau participa la ateliere interesante. Aceste activități îi ajută pe elevi să descopere lucruri noi într-un mod distractiv și practic.

În prima zi, împreună cu doamna dirigintă Anamaria Coroian și colegii, am vizitat **Atelierul de tipografie** și hârtie manuală, care a fost o experiență de neuitat! Am văzut cum se făcea hârtia pe vremuri, din materiale naturale și am încercat și noi să facem o coală cu propriile mâini. Mi s-a părut foarte interesant să aflu cum se tipăreau cărțile înainte să existe imprimantele moderne. Am pus literele din metal într-o formă specială și am tipărit un mic text, ca un adevărat tipograf. A fost o activitate distractivă și educativă, care m-a făcut să apreciez mai mult munca depusă pentru cărțile pe care le citim azi.

Apoi, am vizionat filmele **„Hochei pe gheață în Himalaya”** – Jucător în criza climatică și **„Thibault”**, din cadrul festivalului Astra Film Junior, la Sala Thalia. Primul film m-a impresionat pentru că am învățat cum Deachen, o fată de 15 ani, în ciuda schimbărilor climatice din India și a greutăților întâmpinate, își urmează visul de a ajunge în echipa națională de hochei pe gheață.

Mi-a plăcut cel de-al doilea film pentru că, personajul principal, Thibault, un băiat de vârsta mea, care, deși avea o boală de piele – pete albe mari pe picioare, pe care încerca să o ascundă cu orice preț, pentru a-și îndeplini pasiunea de a juca într-un spectacol de teatru, reușește să fie curajos și să nu se mai simtă diferit de ceilalți, dezvăluind colegilor secretul său. Ambele filme m-au făcut să mă gândesc cât de important este să nu renunțăm niciodată la visele noastre.

Cea de-a doua zi am petrecut-o la **Facultatea de Jurnalism**, unde am participat la trei ateliere foarte interesante: Cum se aude vocea la radio, Prezentarea la TV și Elaborarea unei știri. Am învățat cum se folosește microfonul, cum să vorbim clar și cum se înregistrează o emisiune radio. Apoi, la atelierul de televiziune, am avut ocazia să stăm în fața camerei și să prezentăm știri, ca niște adevărați reporteri. La final, am lucrat în echipă pentru a scrie o știre, învățând cât de important este să transmiți informațiile corect și interesant. A fost o experiență care m-a făcut să înțeleg mai bine cum lucrează jurnaliștii și câtă pasiune pun în meseria lor.

Ultimele activități la care am participat eu au fost vizitele la **Teatrul Gong** și la Centrul Cultural German. La Teatrul Gong din Sibiu am participat la atelierul Dincolo de scenă și de mască, unde am descoperit lumea fascinantă a teatrului de păpuși. Am aflat cum sunt create păpușile, cum se mișcă și cum prind viață prin vocea și mișcările actorilor. Am putut chiar să manevrăm câteva păpuși și să încercăm să le dăm expresii și emoții, ceea ce a fost foarte amuzant. Atelierul m-a făcut să înțeleg de câtă imaginație și talent este nevoie pentru a spune povești cu ajutorul păpușilor și câtă bucurie pot aduce acestea copiilor.

După aceea, la **Centrul Cultural German**, am avut parte de o activitate foarte plăcută și educativă. Am vizitat biblioteca, unde am văzut multe cărți în limba germană și am aflat cum sunt organizate. Apoi am fost implicați într-un joc amuzant cu cuvinte în germană, în care trebuia să spunem ce lucruri se află sau nu într-o bibliotecă – a fost o metodă distractivă de a învăța vocabular nou. La final, am lucrat în echipe și am creat un proiect intitulat Cum ar arăta biblioteca mea favorită, desenând și imaginând un loc ideal pentru citit. A fost o experiență creativă, care ne-a învățat importanța lecturii și a lucrului în echipă.

*Descoperă lumea
în care trăiești!!!*

Toate aceste activități din săptămâna Școala Altfel mi s-au părut minunate și foarte interesante. Mi-a plăcut că am învățat lucruri noi într-un mod diferit, prin experiențe practice și creative. Fiecare loc vizitat mi-a oferit o lecție – despre muncă, artă, curiozitate și colaborare. Cel mai mult mi-a plăcut faptul că am lucrat împreună cu colegii mei și că ne-am distrat în timp ce am descoperit lumea din jurul nostru. Cred că Școala Altfel este o perioadă în care învățăm nu doar din cărți, ci și din viață, și care ne ajută să devenim mai curioși și mai deschiși.

CUM NE PETRECEM TIMPUL LIBER?

Un vis născut din pasiune

TALIDA NEAGU, clasa a V-a B

Numele meu este Neagu Talida-Maria. Sunt elevă în clasa a V-a B la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu. Sunt o persoană activă și energică, pasionată de lectură, șah și mișcare. Îmi place foarte mult să ascult muzică și să dansz. În clasele primare am jucat volei, însă, de anul acesta, programul nu mi-a mai permis participarea la antrenamente. M-am gândit că este momentul potrivit să mă întorc la o veche pasiune de-a mea: dansul și să o transform în ceva mai mult. Am căutat cluburi de dans și m-am oprit la Dance Xplosion Academy.

Mi-am dat seama că nu este suficient să îți placă să faci un lucru, ci trebuie să exersezi pentru a-l face bine. Primele antrenamente au fost stângace. Nu cunoșteam coregrafia și nici nu aveam prieteni. Am fost puțin dezamăgită, pentru că nu mă descurcam atât de bine pe cât credeam. Dar nu am renunțat.

În următoarele săptămâni mi-am făcut două prietene: Alexia și Iris.

Antrenamentele au devenit mult mai distractive și împreună, am reușit să învățăm toate coreografiile.

Abia aștept momentele în care mă simt liberă să mă exprim prin dans. Sala de repetiții este spațioasă, cu pereți în nuanțe de verde și multe canapele confortabile pe margine.

Chiar dacă grupa noastră se întâlnește seara, de la ora 7, pentru mine este o adevărată plăcere să dansz. Nu mă deranjează ora târzie, atâta timp cât atmosfera este explozivă. Îmi repet coreografiile și acasă, și la școală, iar uneori îmi vine să dansz chiar și pe stradă.

Un vis născut din pasiune mă face să dau tot ce pot. Dansul mă face fericită și împlinită, oferindu-mi încredere în mine, deoarece, pe ringul de dans, uit de toate grijile și simt că acolo este locul meu.

Pasiunea mea – cititul

ANASTASIA BUCȘA, clasa a V-a B

De când eram mică, am descoperit cât de frumoasă este lumea cărților. La început, părinții îmi citeau **povești** înainte de culcare, iar mai târziu am început să citesc singură. Primele cărți le-am citit în clasa I. Astăzi, lectura este una dintre cele mai mari pasiuni ale mele.

Când citesc, simt că mă desprind de lumea reală și pășesc într-una plină de magie, mister și **AVENTURĂ**. Fiecare carte este ca o poartă spre o altă lume. Uneori sunt alături de vrăjitori și zâne, altelei rezolv mistere cu **detectivi curajoși**.

Îmi place foarte mult să citesc pentru că mă ajută să învăț cuvinte noi, să gândesc mai clar și să-mi dezvolt **imaginația**. Când citesc, văd totul în mintea mea: locurile, personajele, acțiunea. Este ca și cum aș trăi alături de eroii din carte.

Printre cărțile mele preferate se numără „Harry Potter”, „Școala Secretă a Dragonilor”, „Biblioteca secretă a domnului Limoncello”, „Pisici vs Câini”, „Olguța”. Îmi place să citesc și reviste cu benzi desenate, dar cel mai mult iubesc cărțile cu aventuri.

Cititul mă ajută și la școală, pentru că învăț mai ușor la română și scriu compuneri mai bune. De fiecare dată când merg la bibliotecă sau într-o **librărie**, mă simt fericita și abia aștept să descopăr o nouă poveste. Pentru mine, cititul nu este doar un hobby, ci o **BUCURIE**.

Lumea spune despre mine că am fost obligată să citesc de către părinți, însă vă spun un secret : cartea pentru mine este ca un „drog” și când rămân fără **cărți** simt o stare de neliniște care nu se poate descrie în cuvinte. O astfel de stare nu vine din obligativitate ci din pasiunea inepuizabilă de a descoperi cât mai multe lucruri.

Sper ca și alți copii să descopere cât de frumos este să citești. O carte bună poate fi cel mai bun **PRIETEN!**

LUMEA FĂRĂ CĂRȚI...

ÎȚI IMAGINEZI CUM AR FI SĂ TE TREZEȘTI ÎNTR-O LUME ÎN CARE NU AR MAI EXISTA CĂRȚI ÎN LIBRĂRII, ÎN BIBLIOTECI SAU CHIAR PE INTERNET?

AR FI O LUME FĂRĂ TRECUT. ÎȚI POȚI REAMINTI POVEȘTILE PE CARE ȚI LE SPUNEAU PĂRINȚII ÎN COPILĂRIE, DAR LUMEA TA AR FI MULT MAI ȘTEARSĂ ȘI MAI SĂRACĂ. AR FI O LUME FĂRĂ ELFI ȘI SPIRIDUȘI, AR FI O LUME ÎN CARE MATILDA, HARRY POTTER, PERCY, CHARLY SAU FĂȚ-FRUMOS S-AR ȘTERGE DIN MEMORIA OAMENILOR, ÎNCET... CA UN FUM.

Sursă imagini:
https://www.google.com/search?q=clip+art+carte&sca_es

Drumul de la joacă la performanță

Trăirile unei sportive din cadrul concursul Transylvanian Grand Prix 2025

Sunt Ana-Maria și sunt înscrisă ca sportiv de performanță în cadrul Federației Române de Dans Sportiv încă din anul 2022. Anterior acestui an am practicat balet un an jumătate și dans sportiv un an. Debutul l-am avut în perioada pandemiei, la București, alături de partenerul meu de dans, Vlad Curechean. Din martie 2022 și până în prezent am concurat la numeroase concursuri naționale urcând pe podium de multe ori și avansând treptat în clasa competițională.

În vara acestui an am promovat în Clasa D, clasă care aduce cu ea cerințe suplimentare care necesită o pregătire și mai bună. Am avut la dispoziție 5 luni în care antrenamentele, întrerupte de tabere de matematică și concediu, au fost intense. Am avut de pregătit 8 dansuri: patru dansuri standard și patru dansuri latino. Timpul a trecut, coreografiile au prins contur iar tehnica dansurilor se fixa tot mai bine. Primul concurs la Clasa D se apropia iar eu aveam emoții tot mai mari. Mă încercau sentimente precum emoții, nerăbdare, teamă, dorință, nesiguranță...

A sosit și ziua concursului din cadrul „Transylvanian Grand Prix” Sibiu 2025. Eram 18 perechi înscrise la Clasa D, categoria de vârstă 12-15 ani. Importanța competiției, schimbările aduse și vârsta mea (11 ani) își puneau amprenta. Rochiile diferite cu care nu eram obișnuită – dansam în premieră cu ele, cele două categorii de pantofi – de standard și de latino, machiaj și coafura – noutate pentru mine, mă transformau parcă într-o dansatoare profesionistă.

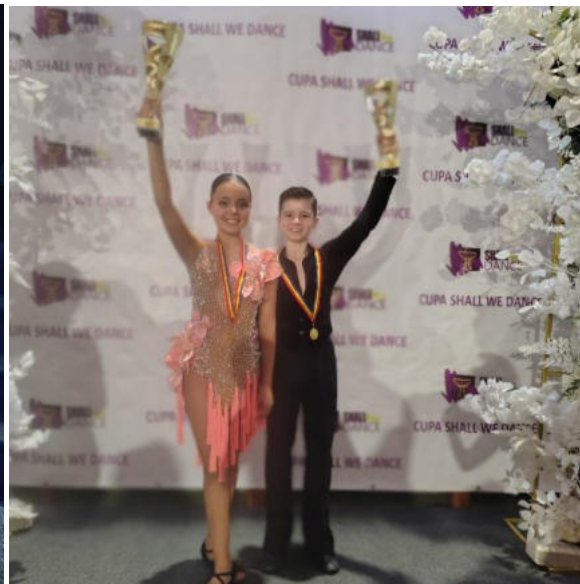
Timpul trecea și emoțiile creșteau. Știam că va fi o competiție grea însă nu m-am descurajat. Am început pregătirea fizică și psihică anterioare competiției alături de Vlad, partenerul cu care aveam să lupt pentru un rezultat frumos în cadrul competiției.

ANA-MARIA STROE **clasa a V-a B**

A venit și momentul în care am pășit amândoi, cu încredere, pe ringul de dans. Urma să dansăm dansurile standard din sferturile de finală: vals lent, tango, vals vienez și quickstep.

Simțeam că plutesc, că acolo este locul meu, că aparțin ringului de dans. Aplauzele publicului mă încântau iar prezența antrenorului mă făcea să cred în reușita noastră. După ce am terminat cele patru dansuri de standard am fugit în vestiar pentru a ne schimba în costumațiile pentru dansurile latino: samba, cha-cha, rumba și jive. Aveam la dispoziție doar 10 minute pentru a fi gata. Nu am avut timp să ne gândim la nimic. Adrenalina era la cote maxime. Nici nu ne-am dat seama când am ajuns iar pe ringul de dans. Am dansat pentru prima dată dansurile latino în fața părinților. Parcă le simțeam privirile pline de mândrie și speranță.

Sferturile de finală s-au terminat. Emoțiile, atât câte au fost, nu se comparau cu cele trăite în așteptarea calificării pentru semifinală. Transpirați și emoționați, așteptam în fața eranului rezultatul...iar acesta a venit: ne-am calificat în semifinala competițională. Bucuria a fost enormă. Ne doream, dar parcă nu eram siguri că vom trece mai departe. Și totuși, o calificare în semifinală nu ne dădea dreptul să ne odihnim. Trebuia să ne pregătim în continuare atât fizic cât și psihic.

Semifinala la Clasa D a reunit un număr de 12 perechi bune pe același ring, printre care și noi, cei mai mici concurenți. Am avut parte de ciocniri și ezitări de ciocniri în cadrul competiției. Nu e suficient să ști să dansezi. E nevoie și de anticiparea unor posibile întreruperi ale coregrafiei, de gestionarea situațiilor în câteva secunde și revenirea în coregrafie, pe ritm. E greu în special pentru că eu dansez mult cu spatele, însă am încredere în partenerul meu. Semifinala a început cu dansurile latino și a continuat, la o pauză de 10 minute, cu dansurile standard. Semifinala a luat sfârșit iar emoțiile au continuat în fața ecranului care ne arătau calificările pentru finala competițională. Iată și rezultatul: locul 8....

Locul 8 din 18 perechi...Șapte perechi au fost calificate pentru finala Clasei D iar noi eram primii sub linie. Mai aveam atât de puțin... Trăirile au fost ciudate: am fost dezamăgiți pentru că ne doream finală și totodată bucuroși pentru că am învins 10 perechi bune la prima noastră competiție la Clasa D... Pentru noi competiția se terminase, însă acesta nu era finalul ci doar începutul viitorului nostru în dans sportiv de performanță. Așadar, în perioada următoare ne vom pregăti intens pentru următoarele competiții naționale în speranța unor rezultate și mai frumoase.

Detalii cu privire la invitația la concurs, programul concursului, înscrieri și rezultate la concurs se găsesc pe site-urile:

- ✓ <https://www.dancesport.ro/beta/competitie/transylvanian-grand-prix-4>
- ✓ <https://transylvaniangrandprix.ro/>

„Transylvanian Grand Prix”

„Transylvanian Grand Prix” reprezintă unul dintre cele mai prestigioase concursuri de dans sportiv din România. Acesta a fost organizat la Sibiu în ultimii 10 ani însă importanța lui depășește granițele orașului, fiind recunoscut la nivel mondial. Competiția de tip WDSF (World Dance Sport Federation) reunește anual sportivi pasionați de dans sportiv din toată lumea.

Drumul de la joacă la performanță

$$a^2 + b^2 = c^2$$

Matematică... minut cu minut

Sunt Ana și una dintre pasiunile mele este matematica.

Încă din clasa pregătitoare, problemele de numărare mi s-au părut foarte interesante. Un exemplu pot fi problemele cu șiruri de numere naturale care pot lua cele mai diferite forme: o înșiruire de numere naturale, o problemă descrisă sub formă de tablou sau o problemă din viața reală.

Curiozitatea și dorința de a mă implica mai mult au venit odată cu participarea la concursuri. În decursul anilor am participat la mai multe concursuri cum ar fi:

- ✓ Concursurile Naționale „LuminaMath”, „Gazeta Matematică”, „BrioChallenge” și „ViitoriOlimpici.ro”;
- ✓ Concursul Interjudețean „Pitagora” de la Alba Iulia și Concursul Județean „Gheorghe Lazăr Junior”.

Deși sunt concursuri de matematică, sunt destul de diferite. Unele se desfășoară în format fizic, altele în format online. Fiecare cu provocarea lui.

Concursurile susținute în format fizic sunt avantajoase pentru că se realizează sub supravegherea strictă a unor profesori, ceea ce garantează corectitudinea rezultatelor. În plus, de cele mai multe ori, este punctată și rezolvarea parțială a problemelor. Printre dezavantaje se numără faptul că, în timpul concursurilor, atenția îți poate fi distrasă de mișcarea profesorilor din sala de clasă sau a întrebărilor elevilor (de exemplu când mai cer foi suplimentare).

Concursurile în format online au avantajul că pot fi date indiferent unde te afli (de exemplu acasă, în mediul tău, cu ținută lejeră etc) și au metodă de verificare doar grile. Dezavantajul constă în faptul că nu mereu sunt rezolvate fără ajutor. În plus, e posibil să ai probleme cu conexiunea la internet.

Voi continua să particip la cât mai multe concursuri de matematică și sper să obțin rezultate din ce în ce mai bune.

PROVOCARE...

Se consideră șirul de numere naturale
8, 39, 70, 101, ...

- ✓ Găsiți o regulă de alcătuire a șirului.
- ✓ Conform regulii găsite, este numărul 2023 termen al acestui șir?
- ✓ Cu regula de la a), care este cel de-al 2023-lea termen al șirului?

(Problema a fost dată la Concursul Interjudețean de Matematică „Dimitrie Pompeiu” Botoșani 2023. Astfel de probleme se regăsesc în multe reviste ale gazetei matematice, la concursuri școlare și în diverse culegeri de probleme, începând cu clasa a IV-a și până la clasa a IX-a inclusiv.)

ANA-MARIA STROE
clasa a V-a B

Drumul de la joacă la performanță

☀️ *Vis împlinit*

În această vacanță m-am înscris la tabăra de schi, care se organizează iarna, la Păltiniș.

Începeam fiecare dimineață la ora 8:30, când ne lua un microbuz și ne ducea în stațiune.

Programul nostru a fost destul de intens: învățam puțină tehnică și schiam între orele 10-12, urmau două ore pentru pauza de masă, apoi alte două ore pe pârtie. Plecarea spre casă era în jurul orei 16:30.

M-am simțit tare bine în tabăra de schi. Mi-am dorit de mai mulți ani să pot „zbura” pe pârtie, dar am avut și instructori minunați.

Am făcut lecții cu trei instructori: Andreea, Răzvan și Sergiu. Cel mai mult mi-a plăcut de Sergiu, chiar dacă la finalul zilei ne fura dulciurile. Este o persoană foarte glumeață și distractivă. El ne-a învățat câteva tehnici de bază: cum să punem frână, cum să luăm curbele și să facem sărituri, etc.

Am avut opt colegi minunați și, de asemenea, amuzanți. Eu eram cea mai bună fată din echipă (eram patru fete). Împreună am învățat lucruri noi, am râs și ne-am distrat pe cinste. Deși tabăra a durat cinci zile, zici că au fost cinci ore.

Acesta experiență este de neuitat. Vă recomand tuturor să încercați. Este posibil să simțiți puțină teamă la început, dar senzația pe care o trăiești pe pârtie este minunată!

Sunt la început, abia fac primii pași în schi, dar îmi doresc să câștig suficientă experiență pentru a putea participa anul viitor la Cupa de ski „Lazăr” pe care o organizează Colegiul nostru în vacanța din luna februarie.

ANDREEA NOVAC, clasa a V-a B

„Moșteniri din trecut”

Patrimoniul național este format din clădiri și monumente, dar și din obiectele folosite de bunicii și străbunicii noștri. Vă transmitem în rândurile ce urmează câteva crâmpoie din tradițiile, obiceiurile noastre, câteva obiecte folosite în trecut și păstrate de familiile noastre până astăzi. (Alexia Neiciu)

Timbrele poștale

Mărcile poștale (denumite și timbre poștale) sunt imprimate, emise sau acceptate de administrația poștală a unui stat. De obicei, sunt de mici dimensiuni și au o formă dantelată. Au fost utilizate drept plată anticipată a unui serviciu poștal (francare). Din păcate, timbrele nu mai sunt la fel de utilizate cum erau pe vremea părinților sau bunicii noastre deoarece acum nu se mai transmit la fel de multe scrisori prin poștă, tineretul preferând acum socializarea și comunicarea online. Totuși, pasionații, încă mai colecționează timbre, iar cataloagele tipărite de colecționari sunt veritabile surse istorice.

(Natalia Daina)

Strachina din lut

Când eram mică, am primit de la bunica mea o strachină, respectiv o cană din lut. Bunica mi-a spus că cele două obiecte i-au aparținut încă din copilărie și le-a cumpărat din târg.

La acel târg era un olar care făcea diferite vase. Din lutul extras din Pământ, acesta modela căni, strachini, boluri și multe alte obiecte pe care le puneă într-un cuptor pentru a le întări, le picta folosind modele reprezentate prin linii sau cercuri colorate, le lăcuia și le puneă din nou în cuptor pentru a le întări complet și pentru a le putea vinde.

Din cauza prețurilor ridicate, cele mai multe persoane foloseau vase confecționate din materiale mai ieftine și mai ușor de prelucrat, cum ar fi lemnul și lutul și nu foloseau farfurii, ci doar strachini și căni.

La rândul nostru, am folosit strachina și cana primite în dar ani la rând, însă în prezent nu o mai facem deoarece sunt fragile și grele. Și nu pot fi spălate la mașina de spălat vase.

(Ana Sarealbă)

Covata de lemn

Covata era un vas lunguiet din lemn, de uz gospodăresc, cu multiple întrebuințări. De regulă, ea era folosită pentru a păstra făina măcinată la moară. Așa folosea covata bunica mea, dar ea se mai putea folosi ca un leagăn pentru nou născut.

Denumirea provine de la forma sa, de scobitură sau adâncitură. Partea interioară este de fapt o adâncitură, fundul vasului fiind ușor oval, în așa fel încât să îi asigure obiectului oarecare stabilitate în timpul utilizării, dar și un balans ce era necesar la unele întrebuințările sale, spre exemplu legănatul.

(Tudor Călinoiu)

Bijuterii cu valoare sentimentală

Inelul este un obiect decorativ purtat în jurul unui deget, de regulă ca o bijuterie. În familia mea, inelul stră-stră bunicii mele este un obiect foarte prețios. Are o piatră, mare, portocalie și este din aur. Istoria lui este surprinzătoare, acum mult timp stră-stră bunicii mei l-au găsit în mare. De atunci, inelul acesta a fost considerat norocos și a fost dat mai departe, din generație în generație.

(Rebecca și Gabriella Jones)

Cunoscând istoria, eroii, tradiția, ne facem mai sociabili, mai altruști, mai iubitori de om și viață. (Nicolae Iorga)

Rășniță manuală de măcinat condimente și cafea. Acest obiect este moștenit de la bunica noastră din partea mamei.

Buni a trăit în Ruja, un sat în apropierea orașului Agnita. În anul 1960, ea a cumpărat această rășniță de la magazinul universal. În acele timpuri, un asemenea obiect costa în jur de 25 de lei, iar în prezent o rășniță nouă costă în jur de 300-400 lei.

Bunica noastră a prețuit-o și a avut mare grijă de ea astfel încât ea poate fi folosită și acum.

Robinetul pentru butoaie era un instrument folosit pentru a scoate lichid din butoi. Îl avem de la bunicul nostru din partea mamei. Adesea îl folosea pentru a scoate vinul din butoi, producție proprie din vița de vie cultivată de el.

Obiect de măcinat condimente în cantități mici. Obiectul acesta este tot o rășniță manuală, dar mai mică. Aceasta a fost cumpărată în jurul anului 1958 având în prezent 66 de ani.

Străbunica și bunica noastră au folosit-o și au păstrat-o în stare foarte bună. Acum ea face parte din obiectele familiei.

(Simina și Antonia Muntean)

Aparat foto, Casete și Diafilme

Printre multe alte lucruri pe care le avem și le folosim mult, aparatul de fotografiat joacă un rol definitiv în viața noastră de zi cu zi. Cu aparatul foto înghețăm în timp cele mai grozave momente. Cu toate acestea, a fost nevoie de foarte mult timp pentru ca aparatul foto să ajungă o micuță cameră încorporată în telefoanele mobile. Acest aparat a fost al mamei mele și putea capta 24 sau 36 de poziții, în funcție de dimensiunea filmului.

(Neiciu Alexia)

Caseta este un format de înregistrare audio sau video pe bandă magnetică care a fost utilizată între începutul anilor 1970 și sfârșitul anilor 1990. Această casetă a fost a mamei mele când era tânără. A fost cumpărată din magazinul Ricks de pe centru. La magazin erau doar două exemplare din fiecare obiect, așa că ea a avut noroc să o găsească. Ea și unchiul meu înregistrau casetele de la radio sau televizor și le desenau copertile.

Cred că evoluția casetei, apariția discului, apoi a stik-ului este una importantă deoarece toată lumea vrea să asculte muzică, iar în trecut era mult mai dificil și mai costisitor decât în zilele noastre.

(Raluca Angelescu)

Era o zi ploioasă de primăvară.

Toată lumea era posomorâtă și supărată. Daria se pregătea să plece către aeroport, de unde avea să zboare spre Germania, pentru a-și schimba viața. Considera că în țara ei natală, nu putea avea parte de o viață cu aventuri mărețe. Era în aeroport, când, a adormit.

Acum, era pe cu totul alt tărâm.

Era într-o casă tradițională de la țară, pecum cea a bunicilor ei. Se uita în jur. Era înconjurată de obiecte vechi, fascinante, cum ar fi fusuri, costume populare, tolcer, desagi, sobe de lut și multe altele. Toate o făceau să își amintească de poveștile pe care i le spunea bunica când era mică. Erau impresionante, dar trebuia să plece! Și totuși, pentru prima oară, nu voia. Parcă ar mai fi rămas o vreme în mijlocul lor. Păreau că îi transmit amintiri încețoșate, sunete vagi, adieri de pâine coaptă. Dintr-o dată, a simțit o zdruncitură mică.

Era înapoi la aeroport. Totul fusese un vis. Dar, unul care a schimbat-o sau, mai bine zis, i-a schimbat decizia. A vizitat Germania, s-a bucurat de locurile vizitate, de oamenii întâlniți, dar s-a întors acasă, și și-a petrecut timpul cu familia, în special cu bunicii ei care i-au povestit totul despre trecutul lor.

De atunci, Daria trăiește o viață minunată alături de persoanele dragi ei.

(Alexandra Bărbuș)

1 DECEMBRIE – o lecție vie de istorie și suflet românesc la CNGL

Coordonator prof. Gabriel Popescu

Serbarea de 1 Decembrie

Ziua Națională a României a fost sărbătorită cu emoție și respect în Sala Festivă a Colegiului Național „Gheorghe Lazăr”, unde elevi, profesori și invitați s-au reunit pentru a aduce un omagiu Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918. Evenimentul a devenit un prilej de rememorare a unor momente istorice definitorii pentru identitatea noastră națională, dar și o adevărată sărbătoare a culturii și tradițiilor românești.

Programul artistic a îmbinat armonios istoria cu arta, prin recitări de poezii patriotice, cântece pline de sensibilitate și momente muzicale care au transmis publicului fiorul mândriei de a fi român. Elevii au reușit să redea, prin interpretări expresive, spiritul de unitate, jertfă și speranță care a animat generațiile ce au făurit România modernă.

Un moment deosebit l-a constituit evoluția formației „Doruri Sibiene”, care a încântat audiența cu melodii tradiționale, readucând în actualitate farmecul folclorului autentic românesc. De asemenea, corul CNGL, coordonat cu dăruire și profesionalism de domnul profesor Poescu Gabriel, a oferit interpretări emoționante, aplauzele îndelungate ale publicului confirmând impactul artistic al prestației.

În deschiderea serbării, doamna profesor de istorie Rotarescu Daniela a adresat celor prezenți câteva cuvinte pline de substanță și emoție, subliniind importanța zilei de 1 Decembrie în conștiința fiecărui român. Mesajul său a invitat elevii la reflecție și la asumarea responsabilă a propriei identități istorice.

Întreaga serbare a demonstrat că valorile naționale pot fi transmise mai departe prin implicare, talent și respect față de trecut. Atmosfera creată în Sala Festivă a fost una caldă, plină de emoție și recunoștință, transformând evenimentul într-o veritabilă lecție de istorie vie și de educație patriotică.

Serbarea de 1 Decembrie de la CNGL a reafirmat faptul că, prin cultură, muzică și cuvânt, spiritul românesc rămâne viu și puternic în inimile tinerei generații.

(dir. adj. prof. Gabriela Săndulescu)

Ana Beca, Ecaterina Istrate, Larisa Trihenea,
clasa a VII-a A

Este Ziua Națională a României, ocazie așteptată cu nerăbdare de întreaga țară. Toți copiii din Corul Școlii „Gheorghe Lazăr” Sibiu s-au adunat în sala festivă să cânte și să bucure invitații cu melodiile pregătite pentru sărbătorirea unirii Principatelor Române.

Acest eveniment a fost pregătit de mult timp, necesitând numeroase repetiții și determinare din partea elevilor. În seara de dinainte de spectacol fiecare dintre noi ne-am pregătit ținuta, alegând haine în alb și negru sau chiar portul popular originar din diferite zone.

Concertul a început cu Imnul României, voci melodioase luminând inimile spectatorilor și fiecare colț al sălii. Acompaniați de orchestra domnului profesor Popescu Gabriel, elevii au interpretat melodii istorice, doine și au recitat scurte poezii. Spectacolul a fost încheiat cu melodii interpretate de două eleve talentate ale Colegiului nostru: „Constantine” - Cristiana Damian (X F) și „Cine iubește și lasă” - Teodora Prodan, (XIE). A fost un moment emoționat de reamintire a specificului unor vremuri de mult apuse.

„Ziua Culturii Naționale” experiențe de lectură

„...Eu am cântat, natura, și
Tei, și flori albastre,
Iubirea țării-am pus-o,
În inimile voastre...”
(Mihai Eminescu)

Ce ne-a inspirat...

„De niciunde, fără veste
Veni vara ca-n poveste
Cu flori multe în panere
Fructe dulci ca și o miere,
Spice aurite-n soare
Și cu ploi răcoritoare
Cum pășește delicat
Zici că-i fiică de-mpărat!...”
(Aurora Luchian – Vara)

„Doar pe coastă, la urcuș,
Din căsuța lui de humă
A ieșit un greieruș,
Negru, mic, muiat în tuș...”
(G. Topârceanu – Balada unui greier mic)

Elevii clasei a V-a A, prof. Raluca Filip
(Selecție și așezare în pagină Alexia Neicju)

The Rights of the Child

Marinela Onițiu, teacher of English

Last November brought us closer to something which is an important part of our inner selves and an essential step towards democratic development: on 20th November we celebrated the World Children's Day marking the adoption of the Convention on the Rights of the Child. For this, the students in the 8th A grade participated in the World's Largest Lesson suggested by Quality Inclusive Education in partnership with UNICEF.

The lesson had several objectives among which raising awareness of the Rights of the Child and supporting the Global Goals for sustainable development. The students watched a video on the Rights of the Child, discussed, expressed their opinion and played a game on the same topic. As a follow-up activity they wrote a short text about one article in the Convention, to which they added a picture or a drawing they created to emphasise the importance of this document and this day, and delivered a one-minute speech in front of the class.

This is not a one-class lesson, this is something they will remember and use all their lives. Here are some of their thoughts on the topic.

Protecting Our Future: Why Children's Rights Matter Raisa Patricia Niculescu, 8 A

Children's Rights are important because they protect young people and help them grow in a safe, healthy, and supportive environment. Every child deserves access to education, healthcare, and protection from violence, neglect, and exploitation. When these rights are respected, children are more likely to feel safe and confident, which helps them develop their abilities and reach their full potential.

Children who know their rights also learn that their opinions matter, so they feel encouraged to speak up and take part in decisions that affect their lives. This helps them build self-respect and responsibility. In addition, children's rights support equality, because they apply to all children, no matter where they come from, what they look like, or what their background is. By protecting children today, society is also investing in a better future, because healthy, educated, and respected children grow into adults who can contribute positively to their communities and the world.

We have Children's Rights because history has shown that children are often the most vulnerable members of society and need special protection. In the past, many children were forced to work in dangerous conditions, were denied education, or suffered from abuse and neglect. They did not have a voice to defend themselves, so adults and governments had to take responsibility.

To solve these problems, countries around the world came together to create international agreements, such as the United Nations Convention on the Rights of the Child. These rules were made to ensure that every child is treated fairly, with dignity and respect. Children's rights guide governments, schools, and families in making decisions that are in the best interests of the child. They remind us that children are not just small adults, but individuals with their own needs, hopes, and rights that must be protected.

And here are three articles they shared with us. Enjoy!

35 Years of the Rights of the Child

Ana Elena Scăunaș, 8 A

Did you know the rights of the child have only existed for 35 years? The rights of the child have been around since November 20, 1989, when The United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC) was opened for signature. On September 2nd 1990, it officially came into force, after enough countries had approved it. The UNCRC is currently signed by 196 countries, having over 50 articles that cover all the aspects of a child's life and their rights, becoming the most validated human rights treaty.

Due to the children's rights, a lot of projects are made with the intention of helping children whose rights have been neglected and who have to face big challenges like hunger, inequality and poverty, which are just some of the issues that children all over the world have to go through. For example, The Global Goals for Sustainable Development, a project that started from thinking of the children in need of help, outlines 17 goals that world leaders have approved of in 2015. The project was developed to teach us to take care of our planet, not to abuse its resources, to recycle and respect the land we live on, in order to create a good environment for children to grow in, offering them protection and security.

The global goals project intends to make a better world by 2030, helping all the children who need a better life, trying to solve the world's problems, both the rights of the child and the planet's health. Fortunately, many things have changed. Children all over the world are no longer being abused or exploited, world hunger has diminished, the children and families in need have now received help, having a shelter and food. Everything is slowly getting better, forming a healthier planet, with the involvement of the people who have contributed to such projects, as well as donations made for children in need. Because the UNCRC was signed about 30 years ago, I can now write this article in my school magazine, expressing my opinions and ideas, and have others listen to them, so I can proudly say we are a lucky generation of children.

The Rights of the Child

Alexia Ioana Neiciu, 8 A

The rights of the child are like the water a flower needs to bloom- essential. They help children develop harmoniously and have equal chances to: a quality education, good healthcare and a caring family. Without them, they couldn't have the childhood they deserve, and they couldn't evolve the way they're supposed to.

In my opinion, all the rights of the child are important, and there is no such thing as the most important one, because they all provide information on how a person under 18 should live and be treated. And so, in their own way, all the 54 articles on the rights of the child create a safe world and environment for children to bloom and fulfil their dreams.

November 20th 1989 was the day when all the children became the children we know today, and the day The Convention on the Rights of the Child was adopted by the UN General Assembly. The 20th of November is now celebrated as the International Children's Rights Day, marking the adoption of these fundamental documents.

All children should be able to enjoy a childhood that they'll look back on when they're older, and be able to smile. They all should be surrounded by joy and positivity, bedtime stories and playdates with friends and funny family moments.

Pune mâna pe chitară!

Guitar Meeting Sibiu 2025 – 700 de chitare, un singur sunet

Coord. prof. Alexandra Bega

Mihai Lazăr, clasa a VIII-a B

Guitar Meeting Sibiu 2025 nu este un festival obișnuit, ci un concert-manifest desfășurat în aer liber, la Muzeul ASTRA. Timp de aproximativ trei ore, fără pauze între momente, sute de oameni s-au adunat cu chitarele lor pentru a cânta împreună, transformând spațiul muzeului într-o scenă uriașă. Aproximativ 700 de chitare au sunat în același timp, creând o experiență greu de uitat.

Primul moment care m-a impresionat a fost chiar începutul evenimentului. Când toți participanții au început să cânte în același timp, am simțit o emoție puternică, pentru că nu mai eram simpli spectatori, ci parte din muzică. Sunetul era puternic, dar în același timp unit, iar sentimentul de apartenență a fost foarte clar: toți eram acolo pentru aceeași pasiune.

Un al doilea moment special pentru mine a fost faptul că, pe parcursul celor trei ore, nu a existat nicio pauză. Chiar dacă a fost solicitant, continuitatea muzicii a menținut energia la un nivel ridicat. La un moment dat, deși mâinile îmi obosiseră, am continuat să cânt, pentru că atmosfera și oamenii din jur îți dădeau motivație să mergi mai departe.

Evenimentul a demonstrat că Guitar Meeting Sibiu nu înseamnă doar performanță, ci și comunitate. Indiferent de nivelul fiecăruia, toți au cântat împreună, iar diferențele au dispărut într-un singur sunet comun.

Pentru mine, Guitar Meeting Sibiu 2025 a fost mai mult decât un concert: a fost o experiență colectivă care mi-a arătat cât de puternică poate fi muzica atunci când este împărtășită.

clasa a VI-a A

V
E
Ș
T
E
M
E
A
N
U

E
M
M
A

Guitar Meeting, este un eveniment care ne unește pe toți chitariștii, însă, pe mine, m-a apropiat de muzică și de familia mea. Particip la Guitar Meeting împreună cu surorile mele, Maria și Natalia, de mai mulți ani. Chiar dacă nu ne place același gen de muzică, ea reușește să ne unească, oricât de diferite am fi. Abia așteptăm acest spectacol deoarece ne simțim mai apropiate una de cealaltă.

Anul acesta, m-am distrat cel mai mult, deoarece am reușit să particip la concerte: Trooper, Cargo și Vama, dar am avut bucuria să fiu alături de colegele mele.

Guitar Meeting reușește să strângă sute de adolescenți, iar Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu este foarte bine reprezentat.

Emma

Nocturnă – pe scenă alături de surorile mele, de prieteni și trupa „Vama” (Emma)

Acustic și autentic

Guitar Meeting 2025 nu a fost prima experiență de acest gen la care am luat parte, însă pot spune cu certitudine că a fost cea care m-a impresionat cel mai mult. Atmosfera, artiștii și legătura creată între scenă și public au transformat evenimentul într-o experiență memorabilă.

Primul moment care m-a marcat a fost tributul adus „Prințului Întunericului”, Ozzy Osbourne, la doar câteva luni după ce a coborât definitiv cortina unei cariere legendare, trecând dincolo de scenă, și rămânând în istorie. Odată cu el s-a încheiat simbolic o eră importantă a muzicii metal, care a influențat milioane de fani și artiști din întreaga lume. Momentul a fost susținut de unele dintre cele mai potrivite figuri pentru un asemenea omagiu: Coiotu' și Balauru' de la trupa Trooper, care au reușit să transmită emoția și respectul cuvenit unei legende.

Pe parcursul evenimentului, pe scenele din Parcul Astra au concertat unele dintre cele mai iubite trupe și nume ale muzicii românești: Revolter, Trooper, Cargo, Vama, Fără Zahăr, Mircea Baniciu Band, Crocodile Paradox, și artiști precum Radu Almășan (Bosquito) și Mircea Vintilă (Pasărea Colibri).

Surse de informare:

<https://www.google.com/search?q=Guitar+Meeting+Sibiu+muzeu+astra+sibiu>
<https://sibiuiindependent.ro/2025/09/01/muzeul-astra-gazda-guitar-meeting-festival-2025>

„Mascota” ediției Guitar Meeting, 2025

Cel mai memorabil moment a avut loc, fără îndoială, la concertul trupei Vama, unde artiștii i-au invitat pe scenă pe copiii din public care veniseră cu chitarele lor, oferindu-le șansa de a cânta alături de ei. A fost un gest simplu, dar puternic, care a arătat că Guitar Meeting nu este doar un festival, ci un spațiu în care muzica apropie generații și creează amintiri.

Ecaterina Rusu, clasa a VIII-a B

THE CHERNOBYL DISASTER

Teacher Arina Ormenișan

As assignment for the class project about extraordinary people that have changed history as we know it, Milea Sonia and Albu Roana-two 6th grade students- have chosen to write about the massive nuclear explosion that took place at the Chernobyl Nuclear Power Plant in 1986. Their project stood out from the rest because of three exceptional engineers that saved a big part of Europe from disastrous repercussions by volunteering to get into contact with contaminated water to prevent a second major explosion. In doing so, they have managed to save millions of lives even if that meant sacrificing theirs. This assignment is special because it tells the story of three heroes who put the lives of others above their own, therefore they deserve international recognition that goes beyond the medal they got from their country officials.

On the night of 26th of April 1986, at 1:23 am there was an ongoing test at the Chernobyl Nuclear Power Plant, in Unit 4. During this test, the reactor's power reached 120 times its full capacity.

This sudden power surge caused an explosion. Shortly after, a second one occurred after the first released steam and caused air to enter the reactor. This air reacted with the graphite and produced hydrogen that then exploded. This second explosion caused the reactor's 1,000 ton lid to get blown into the air making it to land sideways.

When the plant's firemen tried to put out the dozens of fires, they flooded the basement that contained the valves that would drain the plant's coolant, under the name of "bubbler pools".

Days later it was discovered that molten nuclear material was melting through the floor. If this material had made contact with the water in the "bubbler pools", it would have caused an explosion which would have destroyed the plant along with its three other reactors causing more than half of Europe to be radioactive to this day. Therefore, three divers were sent to drain the "bubbler pools". The three successfully found the valves and drained the pools saving millions of people.

Sonia Milea & Ioana Albu, clasa a VI-a B

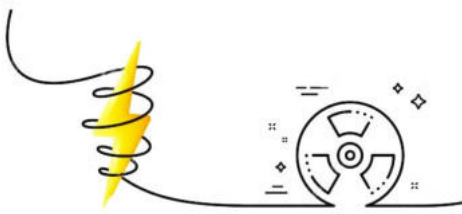
THE CHERNOBYL DIVERS

Presenting the three courageous men that saved Europe:

- Alexei Ananenko
- Boris Aleksandrovich Baranov
- Valery Bespalov

https://www.google.com/search?q=indicator++chimie+pericol&sca_esv
https://ro.wikipedia.org/wiki/Accidentul_nuclear_de_la_Cernob%C3%

Alexei Ananenko

Alexei Ananenko was an Ukrainian mechanical engineer that worked at the Chernobyl Nuclear Power Plant. He was born on 13th of October 1959. Because of his heroic actions that saved millions of people, he alongside Boris Baranov and Valery Beshpalov were awarded the title "Hero of Ukraine" in 2019. He was also granted the Order of Courage in 2018. Currently he is 66 years old.

Valery Beshpalov

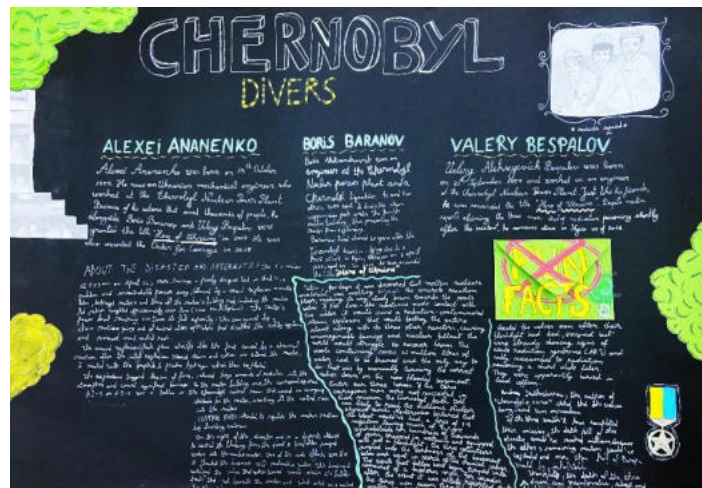
Valery Alekseyevich Beshpalov was born on 21st September 1957 and was an engineer at the Chernobyl Nuclear Power Plant. Like his friends, he was granted the title "Hero of Ukraine". Despite media reports declaring the three men died due to radiation poisoning shortly after the disaster, he remains alive.

Boris Aleksandrovich Baranov

Boris Aleksandrovich Baranov was born on 11th of November 1940 and lived almost 20 years after the Chernobyl tragedy, dying because of a heart failure on 6th of April 2005. He was an engineer at the Chernobyl Nuclear Power Plant. He and the two other heroes were sent to empty the steam suppression pools under the 4th reactor building to prevent it from exploding.

Vladiana Ciuru & Emma Danciu, clasa a VI B

- **Impact on people:**
  - acute radiation syndrome
  - increased thyroid cancer rates
  - psychological distress
  - loss of community

- **Impact on animals:**
  - high mortality
  - birth defects
  - adaptation to the radioactive environment
  - chronic health problems

IMPRESSIONS

If it hadn't been for them, more than half of Europe would have been left uninhabitable for lots of years.

While working on this project, we learned a lot of new interesting information about the Chernobyl disaster. The not so funny facts amazed us, but also made us realize just how horrible the incident really was.

We encourage more people to read and learn about what happened in this city, as it is not something to joke about and people should be thankful for the effort that Alexei, Boris and Valery had put into this rescue mission.

Unique types of accommodation from all around the world

Teacher Arina Ormenișan

Here are some of the most interesting hotels, inns or lodges in the world where people can spend a few nights. Whether these places are shaped like a dog, an igloo, underwater or on the edge of a cliff, they will surely give tourists the adventure of a lifetime. Enjoy the descriptions of these one-of-a-kind places and decide where your next holiday will be. Happy travels!

Dog Bark Park Inn by Tania Ciucean

Hello! My name is Ciucean Tania and I'm in class 6B. I chose to write about this hotel because it's very special. I've never seen an inn that is dog shaped! It is called Dog Bark Park Inn and it's located in Cottonwood, Idaho, in the United States of America. The hotel is a 9.14 meters tall beagle if you can believe that!

It has got two bedrooms, a small kitchen and a separate bathroom shaped as a hydrant. Everything is dog themed inside: pictures, carpets, pillows and many more! I really like Dog Bark Park Inn because I love animals, especially dogs and I hope to go there one day. I would love to sleep in a room with dog inspired furniture and decorations! I think it would be an amazing experience!

Skylodge Adventure Suites by Emma Danciu

Hello, my name is Danciu Emma and I am proud to say I am in class 6 B. Before I start, I would like to ask you an question: Do you like adventures or do you prefer to just admire the view after all the effort? Well, either way, the Skylodge Adventure Suites is the best option for you!

Located 400 meters above the Sacred Valley of the Incas in Peru, these capsules offer a one-in-a-lifetime experience and I chose this unique place just because of that! Inside, you have all you could possibly need: beds, a private bathroom, a kitchen and even a gourmet dinner with wine (don't get your hopes up if you're under 18 years old). The thing that impressed me the most is not all this fancy food, nor the solar-powered lighting, but the fact that the next morning, you will have to zipline down six ziplines when you leave. Isn't that exciting?

If the Skylodge Adventure Suites impressed you as much as they did me, you should totally look up more information about them and maybe even book one of them for a night!

Hotel Kakslauttanen by Christian Roman

Hello, my name is Roman Christian and I'm 12 years old. OK, enough with the introduction, now I want to tell you about Hotel Kakslauttanen. First of all, I chose this hotel because I thought this is a very interesting and unique hotel, even though I have never visited it. Hotel Kakslauttanen provides a unique type of accommodation made of special thermal glass in the shape of an igloo. Now anyone can experience what it is like to live in an igloo, not only the Eskimos.

What impressed me the most about this hotel? Well, it's hard to say because there are so many interesting things to do here. For example, you can go to the spa or you can choose to take a ride with a sleigh pulled by huskies. If you are a sauna lover, you also go for a sauna at this hotel.

I hope you have enjoyed my presentation and I hope that you will get there because I know I surely will one day!

Corsewall Lighthouse Hotel by Elena Benea

My name is Benea Elena-Nectaria and I am a student in the 6th grade. I'm really fond of travelling to interesting and special places.

I chose to write about the Corsewall Lighthouse Hotel because my heart has a strong bond with the sea and I consider staying in a place like this a truly one-of-a-kind experience.

Situated on the coastline, this hotel is one of Scotland's memorable places. It offers spectacular views, a breathtaking coastal scenery and an extraordinary dining experience. It is a great place where you can discover the local wildlife or where you can have a magical afternoon tea or a fine glass of wine. It is a perfect opportunity to create unforgettable memories and to feel like you are the master of both the land and the sea. The atmosphere is cosy, the sea is wild and beautiful, so all you need is a good book to read and you're all set!

I would choose this place for a short escape because I consider that this is a perfect destination for reading and discovering nature. Besides, I have never been to Scotland, so this would be an incredible chance to do so.

The Muraka Hotel by Diana Pârnu

My name is Diana Parvu and I am 13 years old. I chose to write about The Muraka Hotel because it is a magical place that lets you discover the ocean in a completely new way. It is part of the Conrad Maldives Rangali Island resort and is located in the Maldives. The hotel opened in 2018 and it is famous for being the first underwater hotel in the world.

The Muraka has two levels. The first level is above the water, where you can admire the ocean and enjoy the Maldivian breeze. The second level is the most spectacular part because it is located about 5 meters below sea level. The underwater bedroom has a transparent dome-shaped ceiling that offers a 180-degree view of the underwater world, so you can see different sea creatures passing right above you.

What impressed me the most is the underwater room, which feels like a magical bubble hidden in the ocean. I would like to visit the Muraka one day because it promises a unique and unforgettable experience.

Source:

<https://www.google.com/search?q=Unique+types+of+accommodation+from+all+around+the+world>

https://www.google.com/search?sca_esv

<https://www.kakslauttanen.fi/accommodation>

The Boutique Houseboat by Sonia Milea

Hello, my name Milea Sonia Maria and I'm in the 6th grade. Today I'm going to talk about some very unusual airbnbs that have sparked my interest, namely houseboats.

These houseboats are modern floating means of accommodation, some offering luxurious stays with home features like kitchens, comfortable beds and even wifi connection. These houseboats are usually found in the canals of Amsterdam in the Netherlands, on the rivers from the Alsace region of France or in the backwaters from Kerala, India.

The fact that people actually live in these boats is what impressed me the most. A seemingly normal boat can accommodate a person for a very long period of time and it can offer great comfort for families or couples.

I would like to stay there for a few nights to experience the living style of these people and get to witness the beauty of the canals these boats are found in. I can't wait to experience this kind of place one day, I'm sure it will be wonderful!

Consiliul elevilor din CNGL

Junior

Coordonatori: prof. Daniela Săcelean

dir. adj. prof. Gabriela Săndulescu

Bazar de Crăciun 2025 CNGL – spirit civic, bucurie și generozitate

Magia sărbătorilor de iarnă a prins viață la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu prin organizarea Bazarului de Crăciun, un eveniment cu profund scop caritabil, care a reunit elevi, profesori și membri ai comunității într-o atmosferă plină de bucurie, voie bună și solidaritate.

Bazarul a fost animat de o varietate impresionantă de produse autentice, realizate cu migală și creativitate de elevii de gimnaziu și liceu: decorațiuni de Crăciun, obiecte hand-made, dulciuri de casă, ornamente festive și alte creații inspirate de spiritul sărbătorilor. Fiecare stand a reflectat implicarea, imaginația și dorința elevilor de a contribui la o cauză nobilă.

Mobilizarea a fost una exemplară, elevii colegiului nostru demonstrând un remarcabil spirit civic și solidaritate. Atât elevii din gimnaziu, cât și cei din liceu s-au implicat activ în organizare, promovare și desfășurare, dovedind că lucrul în echipă și empatia pot transforma un simplu eveniment într-o adevărată lecție de viață.

Atmosfera bazarului a fost una de sărbătoare: colinde, zâmbete, entuziasm și emoții pozitive au însoțit fiecare gest de generozitate. Vizitatorii au fost întâmpinați cu căldură, iar fiecare produs achiziționat a devenit mai mult decât un obiect – un simbol al dorinței de a ajuta și de a face bine.

„În așteptarea lui Moș Crăciun”

Prin acest Bazar de Crăciun cu scop caritabil, a demonstrat încă o dată că educația adevărată se construiește și prin implicare socială, responsabilitate și altruism. Evenimentul a consolidat legătura dintre elevi și a întărit sentimentul de apartenență la o comunitate unită, în care valorile umane sunt puse pe primul loc în Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu.

Bazarul de Crăciun CNGL rămâne o dovadă clară că, atunci când există bunăvoință, creativitate și dorința de a ajuta, rezultatele sunt cu adevărat speciale, iar spiritul Crăciunului devine viu în inimile tuturor.

dir. adj. prof. Gabriela Săndulescu

„Bazarul de Crăciun”

În acest an școlar, Consiliul Școlar al Elevilor dorește să continue și să dezvolte activitatea elevilor în afara orelor de curs pentru a stimula un mod de educație mai sănătos pentru fiecare. Aceste activități nu numai că dezvoltă caracterul sociabil al elevilor din școală, dar le oferă și oportunități de a se dezvolta personal.

În cadrul bazarului organizat în luna decembrie 2025, elevii au pregătit și au vândut diverse produse realizate, precum obiecte handmade, decorațiuni, dulciuri sau alte creații originale. Scopul principal al bazarului nu a fost doar acela de a susține activitățile școlii, ci mai ales de a oferi sprijin unor colegi care trec printr-o perioadă dificilă și au nevoie de ajutor financiar. Prin participarea la bazar, fiecare dintre noi a putut contribui, chiar și printr-un gest mic, la binele altcuiva.

Un moment mult așteptat și următoarea activitate planuită este Cupa de schi „Lazăr”, care va avea loc pe 8 februarie. Evenimentul este dedicat tuturor elevilor pasionați de sporturile de iarnă și se anunță a fi una dintre cele mai apreciate și reușite activități ale acestui an școlar.

(**Larisa Radu**, clasa a X-a I – Departamentul de Presă, CȘECNGL)

Veselie... entuziasm... generozitate

Este aer de sărbătoare, fulgii adunându-se pe căsuțele amplasate în Piața Mare din Sibiu. Miresme îmbietoare se adună și plutesc în aer, atrăgând trecătorii zgribuliți spre aromele de scorțișoară și de mere coapte. Aflată în proximitatea pieței, clădirea Colegiului nostru vibrează de agitația și vocile copiilor care pregătesc tarabele și aranjează produsele aduse pentru bazar.

Elevii s-au pregătit întreaga săptămână, aranjând decorațiuni, împletind coronițe de brad, preparând bunătățile de sezon, așteptând cu nerăbdare să vadă cine va veni să cumpere produsele aduse de ei.

În spiritul sărbătorilor de iarnă, întreaga școală s-a umplut de emoție și voie bună, iar elevii au început să-și promoveze marfa, punând pe măsuțele frumos decorate fiecare produs cumpărat sau făcut de mânuțele lor. Ca și în Piața Mare, aroma de scorțișoară te îmbrățișează, dar emoția și așteptările noastre sunt la cote maxime. Așteptăm cu nerăbdare să vedem câți bani vom strânge, pentru că toate sumele rezultate în urma bazarului vor ajuta copiii aflați în dificultate.

Ana Beca, Ecaterina Istrate, clasa a VII-a A

Crăciunul este bucurie, iubire și generozitate

*„Nimic nu este mai bine pe lumea asta decât să ajuți cu adevărat pe cel ce nu are”
(Grigore Neagu, Crucea Roșie Sibiu)*

Bazarul de Crăciun reprezintă una dintre cele mai dragi tradiții ale CNGL, un eveniment care aduce laolaltă toate clasele școlii într-un târg reunind toate clasele într-un târg de dulciuri și prăjituri de casă, decorațiuni realizate manual, jocuri și activități, devenind un simbol al unității colegiului și al spiritului Crăciunului. Profitul obținut este donat, în fiecare an, unei cauze caritabile.

Cu toate acestea, la finalul bazarului, s-a observat că o cantitate considerabilă de produse rămâne nevândută. Acestea sunt lăsate pe băncile școlii, în speranța că vor fi luate de cineva, însă, de cele mai multe ori, ajung să fie aruncate, pierzându-se astfel nu doar alimente, ci și efortul și dedicarea celor care le-au pregătit.

Din dorința de a preveni această risipă și de a da un sens mai profund muncii depuse de fiecare clasă, s-a decis colaborarea cu Crucea Roșie, cu scopul de a recupera bunătățile rămase și de a le oferi celor care nu ar avea, altfel, ocazia să se bucure de ele.

Sala 45 a devenit punctul de întâlnire al generozității. Deși la început donațiile au fost puține, în scurt timp elevi din ce în ce mai mulți, din clase de gimnaziu și de liceu, au venit cu brațele pline de dulciuri, contribuind la grămezile care se adunau pe catedra clasei a XII-a F.

Astfel, prin efortul colectiv al claselor de gimnaziu și liceu, prin colaborarea dintre diriginți și elevi, au fost stranse gramezi impresionante de dulciuri și produse de patiserie, suficiente pentru a umple o mașină întreagă.

Inițial, planul a fost ca alimentele să fie donate unui orfelinat dedicat copiilor cu boli cronice. Însă, datorită cantității neașteptat de mari, generozitatea tuturor claselor a ajuns mai departe: la rezidenții unui azil de bătrâni și la o mănăstire dintr-un sat rural, aducând un strop de bucurie și căldură sufletească în prag de sărbători.

Miriam Stan, clasa a XII-a F

(coordonatoarea proiectului la nivel de școală și persoana de legătură cu partenerii externi)

Sărbători de poveste la Muzeul Brukenthal

(Au pornit în aventură elevii clasei a V-a B, însoțiți de d-na dirigintă prof. dr. Anamaria Coroian)

„Atelierul lui Moș Crăciun sau o cană cu suflet”

O activitate pe care am derulat-o cu clasa în așteptarea sărbătorii Crăciunului și la care mi-a făcut mare plăcere să particip a fost vizita la Atelierul lui Moș Crăciun, de la Muzeul Brukenthal.

Acolo, doamnele spiriduș ne-au primit călduros într-o încăpere deosebit de frumos împodobită, cu un minunat brad de Crăciun și multe luminițe. Apoi, când ne-am așezat, am primit fiecare câte o cană, o lumânare, un burete pe care trebuie să stea lumânarea și multă vată. Încet, încet, sub mâinile noastre, cana începea să arate gata pentru sărbători. Pentru mai multe decorațiuni, fiecare copil trebuia să răspundă la întrebări sau să execute sarcini, o idee foarte creativă care mi-a plăcut și m-a amuzat în același timp. La sfârșit, fiecare cană s-a dovedit a fi minunată și unică. Pot spune că experiența a fost cu adevărat magică.

Această activitate a fost de departe una dintre preferatele mele și m-a ajutat să-mi dau seama că sărbătorile sunt tot mai aproape pe zi ce trece.

Muzeul Brukenthal. Atelierul lui Moș Crăciun

Nicolae Tonitza – „Maternitate”
(1927 – 1929)

Educație muzeală

Arta este peste tot, ne înconjoară și ne învăluie în frumusețea ei divină. Un loc minunat unde te poți bucura de picturi măiestre și de opere de artă ale unor iscusiți artiști, alături de obiecte istorice și manuscrise vechi, este chiar Muzeul Brukenthal, pe care l-am vizitat cu clasa, în cadrul orei de educație la muzeu.

La Galeriile de Artă, fiecare pictură își avea locul și fiecare transmitea ceva. Una exprima dorul, alta dragostea, iar toate mesajele erau ascunse sub straturi de acuarelă întinsă pe pânză. Locurile în care erau depuse erau bine gândite, scoțând fiecare punct bun din lucrările expuse. Cei de la Muzeul Brukenthal sigur iubesc și respectă arta, deoarece totul era foarte frumos ordonat și nimic nu era rupt sau chiar puțin murdărit! Acesta este un lucru cu care să te mândrești, căci muzeul datează din 1817, iar Muzeul de Artă Contemporană e în picioare de douăzeci de ani!

Vizita la acest loc minunat m-a inspirat și și-a câștigat locul în cea mai frumoasă activitate. Muzeul Brukenthal îmi va rămâne mereu în minte și, mai presus, în inimă.

Mara Gogan,

clasa a V-a B

În așteptarea lui Moș Crăciun

„Shoe Box” 2025 – Un proiect de suflet pentru comunitate

„Crăciunul, copile, este dragostea în acțiune. De fiecare dată când iubim, de fiecare dată când dăruim, este Crăciun.” [Dale Evans Rogers]

Proiectul „ShoeBox” – o reușită a solidarității la CNGL

În spiritul generozității și al implicării civice, Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu a demonstrat încă o dată că este o comunitate unită, în care empatia și dorința de a face bine se transformă în fapte concrete. Campania caritabilă „ShoeBox” ediția a IX-a 2025, desfășurată în cadrul colegiului nostru, a fost un real succes, datorită mobilizării exemplare a elevilor, sub coordonarea elevei Roman Andreea și cu îndrumarea atentă a diriginților claselor și a conducerii colegiului.

Proiectul „ShoeBox” a avut ca scop strângerea de cadouri pentru copiii mai puțin norocoși, fiecare cutie reprezentând un gest de speranță, bucurie și solidaritate. Elevii colegiului au răspuns cu entuziasm apelului, implicându-se activ și demonstrând că valorile umane sunt la fel de importante ca performanțele academice.

Un rol esențial în buna desfășurare a campaniei l-a avut eleva Roman Andreea, care a coordonat activitatea cu responsabilitate, seriozitate și spirit de inițiativă. Prin implicarea sa constantă, de la promovarea proiectului până la organizarea colectării cutiilor, aceasta a reușit să mobilizeze un număr impresionant de colegi. Totodată, diriginții claselor au sprijinit și încurajat participarea elevilor, oferind îndrumare și susținere pe tot parcursul proiectului, iar conducerea Colegiului a asigurat cadrul organizatoric necesar desfășurării eficiente a campaniei.

Rezultatele au fost remarcabile: numeroase cutii pregătite cu grijă, pline de daruri și mesaje de suflet, menite să aducă zâmbete pe chipurile copiilor beneficiari. Campania a consolidat spiritul de echipă și a întărit sentimentul de apartenență la comunitatea CNGL.

Proiectul „ShoeBox” rămâne un exemplu de bună practică și de implicare activă a elevilor în viața comunității, demonstrând importanța colaborării dintre elevi, cadre didactice și conducerea unității de învățământ. Succesul acestei acțiuni confirmă faptul că CNGL formează nu doar elevi bine pregătiți, ci și oameni responsabili, empatici și solidari.

(dir. adj. prof. Gabriela Săndulescu)

Echipa Asociației Smile – CNGL – Ianis Mitea (XI A), Antonia Țirlea (XI A), Andreea Roman (XII I), Andreea Măndiță Dalban (XI A)

Shoebox – ediția a IX-a. Bucuria de a dăru

Proiectul Shoebox, ajuns la ediția a IX-a, în cadrul Asociației Smile Sibiu, a demonstrat încă o dată că implicarea, solidaritatea și dorința de a face bine pot transforma gesturile simple în adevărate acte de generozitate. În acest an, prin efortul comun al elevilor, profesorilor și voluntarilor, am reușit să strângem aproximativ 500 de cutii, fiecare reprezentând un strop de bucurie pentru copiii cu mai puține posibilități.

Această reușită a fost posibilă datorită colaborării dintre Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu și alte instituții de învățământ: Liceul Teoretic „Onisifor Ghibu” Sibiu, Liceul Teoretic „Gheorghe Lazăr” Avrig, Colegiul Național Pedagogic „Andrei Șaguna”, precum și Asociația BIT din cadrul Facultății de Inginerie Sibiu. Un sprijin esențial l-a oferit Centrul Cultural Topic Hub, care ne-a pus la dispoziție spațiul necesar desfășurării proiectului și căruia îi mulțumim pentru deschidere și implicare.

Cadourile au ajuns la copiii din Poplaca, Hosman, Centrul „Prichindelul”, dar și la alte familii din municipiul Sibiu care ne-au solicitat ajutorul. Fiecare cutie a fost mai mult decât un dar material – a fost un mesaj de speranță, grijă și empatie.

Pentru mine, acesta este al doilea an în care coordonez acest proiect, iar experiența a fost una profundă și formativă. Am învățat cât de important este să dăruiești și cât de mult poate însemna un gest aparent mic pentru cineva aflat în nevoie. Shoebox nu este doar un proiect caritabil, ci o lecție de viață despre responsabilitate, solidaritate și umanitate.

Andreea-Alexandra Roman, clasa a XII a I

Mulțumesc domnului director Gabriel Octavian Negrea, doamnei director adjunct Gabriela Sandulescu, doamnei bibliotecar Marinela Rusu, precum și tuturor cadrelor didactice care au susținut acest proiect și au contribuit la buna sa desfășurare prin coordonarea și implicarea elevilor. De asemenea, apreciez implicarea tuturor voluntarilor și elevilor care au ales să se implice și să transforme ideea Shoebox într-o realitate.

Încurajez fiecare elev să se implice în activități de voluntariat, deoarece acestea contribuie nu doar la dezvoltarea comunității, ci și la formarea unor oameni responsabili și empatici.

„A dăru înseamnă a oferi din inimă ceea ce nu poate fi măsurat în lucruri, ci în zâmbete.”

ETAPA NAȚIONALĂ A OLIMPIADEI INTERDISCIPLINARE „CULTURĂ ȘI SPIRITUALITATE ROMÂNEASCĂ”

(limba și literatura română și religie), 2025

s-a desfășurat la Colegiul Tehnic „Samuil Isopescu” din Suceava. Au participat la olimpiadă peste trei sute de elevi de gimnaziu din întreaga țară. Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu a fost reprezentat de eleva **ELENA-NECTARIA BENEĂ**, din clasa a V-B, și de eleva **ALEXANDRA-IRINA BĂRBUȘ**, din clasa a VII-a A.

Coordonatori:

Prof. Anca Munteanu, prof. Laura Seicean – religie

Prof. Maria-Daniela Lorinczi – limba și literatura română

„ODE ÎNCHINATE BUCOVINEI”

Roadele muncii, dorinței și perseverenței s-au copt, lăsându-și obrajii rumeni și împliniți să zâmbescă în lumina soarelui. După pregătirea intensă pentru faza națională a Olimpiadei Interdisciplinare „Cultură și Spiritualitate Românească”, Bucovina ne-a primit cu brațele deschise pe tărâmul unde încă mai plâng viorile lui Porumbescu și lui Enescu. Mănăstiri, cu turlele lor înalte, precum strânsa legătură dintre oameni și cer, ori cu icoane ce mai poartă încă sărutul voievozilor, ne-au primit pașii și emoțiile, adăpostindu-le și transformându-le în rugăciuni. Tineri din toată țara au adus frumusețea portului popular, dar și a prieteniei nou-născute, preschimbându-le în bucurii și în ode închinare Bucovinei.

Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava a făurit din lucrările și întâlnirile noastre o lecție de credință și prietenie, iar împlinirea reușitei s-a odihnit cu pace și nădejde în sufletele tuturor participanților. **(Elena-Nectaria Benea)**

„CULTURĂ ȘI SPIRITUALITATE ROMÂNEASCĂ”

Premii obținute de elevii noștri la etapa județeană a Olimpiadei de Cultură și Spiritualitate Românească

Clasa a V-a

- **Elena-Nectaria Benea, premiul I**
- **Anastasia Țepeș-Bobescu, premiul al II-lea**
- **Anastasia Matei, premiul al III-lea**

Clasa a VII-a

- **Alexandra Bărbuș, premiul I**
- **Geanina Boriceanu, mențiune**

Clasa a IX-a

- **Francesca-Anamaria Lorinczi, premiul al III-lea**
- **Andreea Bâra, mențiune**

Clasa a XI-a

- **Maia-Daniela Loloiu, premiul I**

Totul a început în iarna anului 2025, mai precis în ianuarie, când, printr-o frumoasă minune, am reușit să mă calific la etapa județeană a acestei olimpiade, Cultură și Spiritualitate Românească.

Însă adevărata pregătire pentru calificarea la următorul nivel de-abia acum începea. Și chiar am vrut să mă antrenez, fiindcă mă atrăgea atât de mult să rezolv subiectele acestei competiții... De ce? Deoarece sunt excelente pentru copiii care nu simpatizează gramatica limbii române, însă atunci când scriu simt că sunt exact unde trebuie. Din punctul meu de vedere, este minunat să dezbați fragmentele unui text, să îi afli tainele, „să exploatezi mina până la aur”. Iar olimpiada exact asta îți cere! Ea se numește interdisciplinară deoarece se bazează pe două materii- română și religie, tocmai de aceea fiind nevoie să se scrie două compuneri. Literatura și religia au o rădăcină comună, căci, dacă am analiza scrierile religioase precum Biblia sau Viețile Sfinților, am vedea cu siguranță că ele urmează un fir logic al acțiunii și cuprind etapele subiectului. Mihai Eminescu, de asemenea, a scris nenumărate versuri despre religie. Atât despre olimpiadă; acum vom vedea cum a fost faza județeană! Subiectele nu au fost foarte grele, însă neatenția te poate costa mult în astfel de situații. Pentru mine a fost o experiență nouă, plăcută, de care aș vrea să am parte tot mai mult, căci acest spirit de competitivitate este trezit și readus la viață prin astfel de încercări.

**Anastasia Țepeș-Bobescu,
clasa a VI-a B**

Olimpicii noștri. Portrete

Fișă de analiză

ETAP 2025. Prezentare

Ziua 1

În dimineața zilei de 23 aprilie am pornit, împreună cu lotul Sibiului, spre Olimpiada Națională de Educație Tehnologică și Aplicații Practice. Pe drum am povestit, ne-am împrietenit și am mai discutat despre zilele ce ne așteptau. După 8 ore lungi de drum, am ajuns în Suceava și am fost cazați la Colegiul tehnic de Industrie Alimentară. Camerele și condițiile oferite de colegiu au fost bune, însă cel mai mult timp l-am petrecut vizitând Suceava, plimbându-ne prin campus sau vorbind la telefon cu doamna noastră profesoară, care anul acesta nu ne-a putut însoți.

Ziua 2

Ne-am trezit de dimineață, simțindu-ne agitați pentru proba scrisă. Am luat micul dejun cu o porție generoasă de emoții și am plecat la Colegiul Economic Dimitrie Cantemir, unde urma să se desfășure proba scrisă. Toți am fost repartizați în săli diferite, așa că ne-am urat baftă și aventura începea. Proba a durat 3 ore, ceea ce a fost mai mult decât suficient pentru a-mi finaliza și verifica lucrarea. La terminarea probei ne-am reîntâlnit în curtea colegiului și am sunat-o pe doamna profesoară, care era la Sibiu, pentru a ne putea calcula punctajele.

Premii și mențiuni la etapele naționale ale Olimpiadei de Tehnologie și Aplicații Practice, pentru elevii de gimnaziu

Eram foarte încrezătoare. Verificând și baremul, mi-am calculat un punctaj de 97 de puncte. De abia așteptam ca seara să se posteze rezultatele...

Pentru a ne mai relaxa, după prânz am vizitat câteva dintre obiectivele orașului: Planetariul, Muzeul de Istorie și Cetatea de Scaun. Am reușit să vedem frumusețea Sucevei alături de atracțiile sale. Muzeul de istorie m-a impresionat, având obiecte din diverse perioade. Cele mai interesante erau cele din vremea comunismului, de care doar auzisem de la părinți. Erau expuse uniformele pionierilor, penare, stilouri, caiete și cărți din vremea respectivă. De asemenea, în incinta muzeului era și muzeul Corinei Chiriac, o faimoasă cântăreață. Erau expuse rochiile pe care le purtase la diferite evenimente. Probabil că această expoziție a fost preferata mea... am rămas uimită de complexitatea și frumusețea rochiilor colorate și elegante. Am încercat să rețin câteva modele mai simple de rochii, ca pregătire pentru proba practică. Cetatea de scaun avea un aer istoric, iar arhitectura sa era foarte frumoasă.

După o zi istovitoare, s-au publicat și rezultatele. Simțeam cum inima îmi bătea tot mai tare, parcă încerca să-mi iasă din piept. La vederea acestora am simțit că mi se face rău. Luasem 85 de puncte! Dar așa ceva nu era posibil... pe ce îmi mai scăzuseră încă 12 puncte? Aceeași problemă a avut-o și un coleg de al meu. Eram foarte frustrată și nervoasă. Pur și simplu nu înțelegeam de ce primisem un punctaj atât de mic... Am sunat-o din nou pe doamna noastră profesoară Marioara Vonica și am încercat să ne calculăm punctajele minime. Împreună cu dânsa am decis să mergem următoarea zi de dimineață să depunem contestație.

Ziua 3

Dis de dimineață eram deja la colegiul unde se desfășurase proba, pregătiți să facem contestație. Eram hotărâți să primesc punctajul pe care știam că îl merit. Prima dată am completat o cerere, iar apoi am fost chemați în săli pentru a ne vizualiza lucrarea împreună cu două doamne corectoare, care să ne explice punctajul. Am fost chemată destul de repede și speram ca punctajul meu să fi fost greșit. Spre fericirea mea, într-adevăr, pe lucrarea mea scria 97 de puncte, dar pe rezultate era trecut 85. Mi-am mențiat contestația și am așteptat nerăbdătoare rezultatele finale de la proba scrisă.

După amiază am vizitat mănăstirea Putna și atelierul de ceramică de la Marginea. Cel mai mult mi-a plăcut mănăstirea, care era atât de frumoasă și de liniștită... După o zi atât de lungă și de obositoare, vizita la mănăstire mi-a adus puțină alinare și liniște sufletească. Apoi au venit și rezultatele mult așteptate. Punctajul mi s-a modificat la 95. Eram destul de mulțumită, însă știam că, totuși nu îmi promisem punctajul pe care îl meritam cu adevărat...

Pe seară a avut loc cina festivă, care s-a ținut într-o sală superbă de nunți. Ne-am mai detașat de toate emoțiile și ne-am distrat pe ringul de dans.

Premii obținute la Olimpiada Națională de Tehnologie, 2025

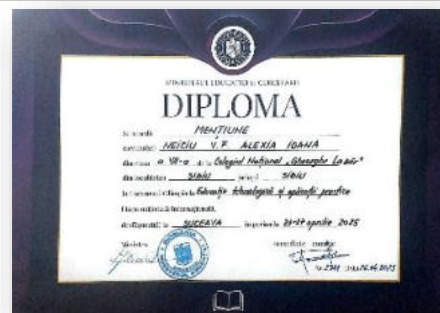
coordonator: prof. Marioara Vonica

Etapă județeană:

- Neiciu Alexia, VII A – Premiul I
- Geanina Boriceanu, VII B – Premiul II
- Mihai Lazăr, VII B – Premiul III
- Anastasia Jeder, V A - Mențiune
- Alexia Papuc, VI A – Mențiune

Etapă Națională

- Neiciu Alexia, VII A – Mențiune

Ziua 4

Sosise și ultima probă... cea decisivă, proba practică. Știam că trebuie să iau un punctaj mare și la aceasta, pentru a avea o șansă la un premiu. Însă, la această probă am avut doar două ore, timp care nu a fost chiar suficient pentru a lucra cu multă atenție. Minutele nu păreau să fie de partea mea... parcă treceau mult mai repede decât ar fi trebuit. Până la urmă am terminat în ultimul minut, dar am fost extrem de mândră de lucrarea mea, care știam că va lua un punctaj mare.

După probă ne-am mai consultat cu doamna profesoară și ne-am pregătit de premiere. Eram în cameră și povesteam cu celelalte fete din lotul Sibiului, când se puseseră rezultatele finale. Dau în jos pentru a-mi găsi codul și văd media 90. Pur și simplu îmi pică fața. Cum să iau la proba practică 85? Apoi văd că s-au pus și rezultatele probei practice, iar acolo scrie că luasem, de fapt 95. Deci media trebuia să fie tot 95! Mă grăbesc să vorbesc cu profesoara însoțitoare, cu doamna noastră profesoară să vedem cu să rezolvăm.

Înainte de premiere ne-am întâlnit cu o doamnă care era în comisie și a spus că va vorbi să se rezolve. Așteptam cu sufletul la gură premierea clasei a VII-a... Începe cu premiul I, II, III, iar apoi, la locul cinci, mă strigă pe mine! Am fost extrem de bucuroasă că luasem mențiune!

Au fost 3 zile obositoare, cu multe vărsări de lacrimi, frustrări, emoții, agitație și ore în șir petrecute la telefon, vorbind cu doamna noastră profesoară de tehnologie, căreia îi mulțumesc din tot sufletul pentru tot efortul depus pentru noi, atât la pregătire, cât și la telefon. Ne-a susținut chiar și de la distanță... cât noi eram la Suceava, iar dânsa departe de noi, la Sibiu.

Câștig: experiență, noi prietenii, bucuria obținerii recunoașterii muncii depuse.

Preț: daune emoționale, oboseală, frustrare, lacrimi.

Disfuncționalități: organizare defectuoasă, lipsă doamna profesoară Marioara Vonica.

Neiciu Alexia, clasa a VII-a A

LA PAS PRIN EUROPA

Alexia Neiciu, clasa a VIII-a A

Vara aceasta am călătorit destul de mult, prin diferite părți ale Europei. Am descoperit și am vizitat locuri extraordinare și m-am relaxat pe plajă. Au fost trei luni pline de aventuri, peripeții și soare.

Turcia

*La finalul lunii iulie, am plecat împreună cu familia în Antalya, Turcia. Am stat la un resort din **Belek**. Mi-a plăcut extrem de mult, am avut parte de o săptămână tare relaxantă și liniștită. Petreceam mare parte a timpului pe plajă, admirând albăstruia mare și căutând vapoare la orizont. Marea a fost liniștită, iar valurile se spărgeau lin la mal.*

Restortul a avut o mulțime de zone verzi, încărcate cu copaci, plante și flori exotice. Erau mai multe piscine, unele cu activități, iar altele mai liniștite. Am înotat în apa cristalină înconjurată de umbra palmierilor. A fost o experiență minunată și m-am bucurat de zilele însorite din Belek.

Am fost înconjurați de natură pentru o săptămână, iar acest lucru a fost minunat. Marea m-a încântat, era atât de elegantă și frumoasă, iar florile tropicale aveau toate culorile pe petalele lor. Restortul a fost încântător, iar mâncarea și băuturile au fost pe măsura. Peste tot unde te uitați, era un bar sau un snak-bar, gata să îți satisfacă poftel.

Concediul în Turcia, Antalya, a fost grozav... însă s-a terminat atât de repede.

Franța

La începutul lunii august, imediat după întoarcerea din Belek, am plecat în Franța. Am aterizat pe Basel EuroAirport, care deservește trei țări: Germania, Elveția și Franța. Am vizitat zona numită Alsacia din Franța.

*Noi ne-am cazat în **Mullhouse**, un oraș din Franța, într-un apartament în stil parisian. N-am petrecut prea mult timp înăuntru, am viziat altceva în fiecare zi. Mullhouse este un oraș liniștit și foarte frumos. Am mâncat niște croasante, baghete și macarons delicioase acolo. Hotel de Ville, vechea primărie a orașului datează încă din anul 1552, are o culoare superbă, un rozalui-somon, care îți atrage privirea.*

Îndrăznește! Descoperă lumea!

Am fost și în **Strasbourg**, capitala Alsaciei. Am vizitat Parlamentul European, am aflat mai multe despre istoria acestuia și am mâncat un croasant în cafeneaua din interiorul acestuia. Are o arhitectură impresionantă și mai multe clădiri. Am fost, de asemenea, în centru, unde am văzut minunata Noter-Dame. Atenția la detalii în arhitectura catedralei este de-a dreptul impresionantă, la fel ca și înălțimea turnului său. Este absolut superbă și am rămas uimită la vederea acesteia. Mi-a plăcut foarte mult și „Petite Venise” un cartier pitoresc, cunoscut pentru arhitectura sa cu case din lemn și canalele. Am făcut multe poze pe podurile deasupra canalelor și m-am bucurat de priveliște. Casele erau atât de colorate și de frumoase și aveau flori la geamuri.

Apoi am vizitat și **Colmarul**. Este un orașel mai micuț, însă la fel de încântător ca și celelalte. Aici am vizitat centrul istoric și „La Petite Venise” un reper istoric al orașului. Casele de pe malul canalului au toate culorile posibile și fac locul să fie mai fericit. Am văzut și faimoasa casă Au Vieux Pignon care este împodobită diferit pentru fiecare sezon. Mi-a plăcut la nebunie acest oraș!

Elveția

Aici am vizitat un singur oraș, **Bazelul**. Am băut un suc în fața faimoasei „primării roșii” și am vizitat muzeul de jucării, care era plin de ursuleți de pluș și păpușele. Totul părea atât de real, iar unele structuri se mișcau, cum ar fi caruselul și roata. A fost tare drăguț! Am avut o privire minunată asupra Rinului, care era turcoaz și liniștit. Bazelul este, de asemenea, cel mai curat oraș pe care l-am văzut vreodată.

Într-o zi, mi-ar plăcea să mă reîntorc în aceste locuri încântătoare și să le vizitez din nou! Încă nu pot să cred ce locuri minunate am văzut vara aceasta, și cât de repede au trecut zilele petrecute departe de casă. Însă, pentru câteva săptămâni, locul pe care îl numeam „acasă” s-a schimbat de câteva ori.

Totul părea ireal! Zilele petrecute pe plajă, la piscină, pe străzile franțuzești sau pe canalele Elveției au fost unele dintre cele mai frumoase momente ale acestei veri...

LA PAS PRIN EUROPA

Spania, țara cu o istorie fascinantă, cu tradiții și peisaje spectaculoase

THEODORA CĂLIN, CLASA A VI-a A

Anul acesta, eu împreună cu familia mea, am mers, în vacanța de vară, în Palma de Mallorca, Spania. Ne-am cazat în stațiunea Cala Miilor, o stațiune frumoasă, care m-a impresionat foarte mult datorită istoriei locului. Am aflat că primele urme de locuire în această zonă au o vechime de peste 7.000 de ani, perioada în care triburile de vânători-culegători trăiau în peșteri și în alte adăposturi naturale, după cum ne-a zis ghidul.

A doua zi, după ce ne-am cazat la hotel, am mers la plajă. Am înotat în apa caldă a Mării Mediterane, iar seara ne plimbam în centru, pe malul mării sau închiriam biciclete.

Timp de o zi, am mers într-o excursie la Palma, capitala insulei și am vizitat „Palma aquarium”. Mi-a plăcut mult locația: mulțimea de specii de pești și plante marine pe care le-am văzut, dar și personalul foarte bine pregătit care ne-a explicat cum trăiesc diferite animale în habitatele lor. La finalul vizitei, poți să participi la diferite activități, cum ar fi:

- să vezi rechini de la 33 de metri distanță printr-o barcă transparentă, în timp ce un ghid îți povestește despre viața lor, despre cum sunt hrăniți și îngrijiți;

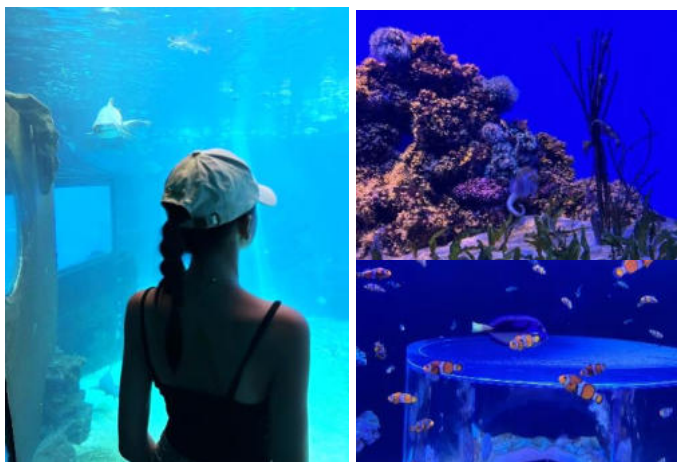
- să descoperi cum sunt construite bărcile, de la cele tradiționale, din lemn, la bărcile din fibră de sticlă;

- dacă vrei să vizionezi un film, aici poți să îl vezi 3D. Interesant este că găsești filme despre animale, despre natură, dar și filme pentru copii.

După ce ai vizitat tot aquarium-ul, poți merge la un magazin mare, de unde poți să îți cumperi diferite accesorii, magneți, carnețele și pixuri care să îți aducă mereu aminte de acest loc minunat.

La „Palma aquarium” poți face multe lucruri interesante, dar partea care mi-a plăcut cel mai mult a fost turul din culise, unde am văzut cum sunt crescute și îngrijite animale marine.

Mi-a plăcut foarte mult în această vacanță, din care m-am întors cu o mulțime de informații despre tradițiile și istoria locului, dar și amintiri frumoase despre oamenii aceluia loc. Cu siguranță cândva, în viitor, o să revin aici.

ȘTIAȚI CĂ...?

Frit Mallorquí este o tocăniță tradițională, veche din secolul al XIV-lea, făcută din măruntaie de porc sau miel, cartofi, ceapă, roșii și ardei roșii, condimentată cu fenicul.

Mallorca are mai multe sisteme de peșteri spectaculoase, iar cea mai faimoasă este Cuevas del Drach din Puerto Cristo, unde se află și cel mai mare lac subteran al Europei, Lacul Martel.

Castelul Bellver este unul dintre puținele castele circulare din Europa și singurul din Spania. Este situat pe o colină din apropierea Golfului Palmei și găzduiește în prezent un muzeu dedicat istoriei insulei.

CONCURSUL REGIONAL

„Odată... ca niciodată”

Organizat de Școala Gimnazială „Ioan Slavici” Sibiu, ediția 2025

Care a fost provocarea?

Alegem o poveste, o legendă sau un basm românesc, ilustrăm povestea prin desen și scoatem în evidență morala, mesajul textului.

Anton Pann

„Cine știe carte are patru ochi”

„Un țăran tot auzind
Pe unii, alții vorbind:
Cîți știu carte și citesc
Cu patru ochi să numesc,
A plecat la tîrg și el.
În desagă cu un miel.
Vîndu mielul, luă bani
Și merse prin lipscani
De ochi de om întrebînd
La ce negustori să vînd...”

Este povestea unui om neștiutor de carte care merge la tîrg pentru a cumpăra ochelari, crezînd că aceștia vor citi în locul lui cărțile și actele. Spera să devină învățat doar purtându-i, fără a depune efortul de a învăța să citească. El cumpără ochelarii, dar realizează că nu poate citi nici cu ei pe ochi și că „geaba” i-a cumpărat.

Ochelarii nu pot înlocui studiul personal.

Povestea în imagini:

„Prostia omenească” (Ion Creangă)
Desen realizat de Emma Danciu,
clasa a V-a A

Autorii selecțiați

Anton Pann

„Cine știe carte are patru ochi”
„Norocul și mintea”
„Tăcerea e ca mierea”
„Călătorul și stejarul”
„Lupul pocăit”
„Păcală”
„Cinci Pâini”

Ion Creangă

„Păcală”
„Acul și barosul”
„Ursul păcălit de vulpe”
„Prostia omenească”
„Moș Ion Roată și Unirea”
„Ion Roată și Vodă Cuza”
„Cinci Pâini”

Ion Pop Reteganul

„Cuvântul Ursitoarelor”
„Fata Pajurii”
„Nu minți”
„Man Tâlharul”
„Isteață și pace”
„Rînduneaua”
„Norocul și mintea”
„Zâna Apelor”
Petre Ispirescu
„Ileana Sânziana”
„Cele trei rodii aurite”
„Pipăruș Petru și Florea Înflorit”
„Stan Bolovan”

Rezultate obținute de elevii
CNGL la Concursul de ilustrare
a poveștilor din literatura
română „Odată... ca
niciodată”, etapa regională

ALBU IOANA ROXANA	PS
PĂRVU DIANA	III
TEPEȘ-BOBESCU ANASTASIA	PS
JEDER ANASTASIA	PS
BIANCHI MARCO NISTOR	III
OPRIȘAN IRINA	PS
DANCIU EMMA	III
REGIGA MARIA	PS
VULCAN CEZARA	PS
TELEANU CRISTINA	PS
KOVACH SARA	PS
DULL MATEI	II
DĂLBEA ANDREI	PS
JONES REBECCA	PS
MOZACU MATEI ALEXANDRU	III
TOTH STEFANIA	III
MIHALACHE ALEXANDRU	PS
SASU ANASTASIA	PS
TOMOICAGĂ TUDOR	PS
BOIȘAN ANDRA	PS
TRIF SONIA GABRIELA	III
BORICEANU GEANINA	III
IGAYDAROVA NIKOLETA	PS

Ateliere de lucru

Festivitatea de premiere

Au participat la proiect:

elevii claselor: a V-a și a VII-a

responsabilul CDI Marinela Rusu
cadre didactice: Daniela Lorinczi,
Ramona Săftescu, Cătălin Dumitru,
Anca Muntean, Laura Seician,
Marioara Vonica, Raluca Filip
(Prezentare: Ana Beca, VII A)

AUTORI: *Laboratorul de idei*, nr. 30/2026

SECȚIUNEA ATELIER DE LECTURĂ ȘI SCRIERE CREATIVĂ

Anastasia Diaconu, V A
Emma Sofia Solomon, V A
Levin Bucur, V A
Luca Gancea, V A
Maia-Sofia Ostafi, V A
Marvan Ali, V A
Miruna Medeșan, V A
Teodora Greavu, V A
Ama Maghiar, V B
Anastasia Bucșa, V B
Andreea Novac, V B
Andrei Crăciun, V B
Darius Bancu, V B
David Munteanu, V B
Dorin Dobra-Olteanu, V B
Eduard Oltean, V B
Ioana Stoica, V B
Mara Gogan, V B
Ștefan Zgripcea, V B
Talida Neagu, V B
Anastasia Jeder, VI A
Anastasia Matei, VI A
Cristina Teleanu, VI A
Eliza Ungurean, VI A
Emma Veștemeanu, VI A
Irina Opreșan, VI A
Iulian Mitea, VI A
Marco Bianchi, VI A
Miruna Purcar, VI A
Sara Kovach, VI A
Sofia Văcar, VI A

SECȚIUNEA ARTE

Andrei Crăciun, V B
Ingrid Zvorișteanu, VI A
Amelie Tămaș, VI B
Anastasia Țepeș Bobescu, VI B
Cezara Vulcan, VI B
Diana Pârvu, VI B
Emma Danciu, VI B
Ioana Calborean, VI B
Roxana Albu, VI B
Sonia Milea, VI B
Ștefania Șuiu, VI B
Vladiana Ciuru, VI B

SECȚIUNEA PROIECTE INTERNAȚIONALE

Alexandra Joarză, VII A
Antonia Herciu, VII B
Daria Burdușel, VII B
Daria Săvoiu, VII B
Ema Hancaș, VII B
Natalia Tudor, VII B
Nicole Dordea, VII B
Silvana Cârștoc, VII B
Ana Sofia Greavu, VIII B
Mihai Lazăr, VIII B

Colaboratori:

Mădălina Țimonea, IX E și Maria Nicu, IX E – Mesaj către viitorii liceeni
Larisa Radu, XI – Bazarul de Crăciun. CȘECNGL
Andreea Roman, XII I – „Shoe Box” 2025 – Un proiect de suflet pentru comunitate
Miriam Stan, XII-a F – Crăciunul este bucurie. Crucea Roșie Sibiu
Cristian Arghir – Programul vizitei de proiect Erasmus+ Acreditare în Valencia, Spania

SECȚIUNEA ȘTIINȚE

Anastasia Jeder, VI A
Cristina Teleanu, VI A
Eliza Ungurean, VI A
Emma Danciu, VI B
Roxana Albu, VI B
Sonia Milea, VI B
Vladiana Ciuru, VI B
Ana Maria Beca, VII A
Alexandra Joarză, VII A
Ecaterina Istrate, VII A
Raluca Pop, VII A
Andreea Gherghina, VII B
Antonia Baicu, VII B
Antonia Luțas, VII B
Darius Ciobanu, VII B
Daria Burdușel, VII B
Daria Săvoiu, VII B
Dragoș Neagu, VII B
Eduard Simulete, VII B
Ianis Tudorașcu, VII B
Ioan Benchea, VII B
Natalia Fodor, VII B
Natalia Tudor, VII B
Radu Codorean, VII B
Rareș Stanciu, VII B
Sara Nedelcu, VII B
Silvana Cârștoc, VII B
Alexia Neiciu, VIII A
Alexandra Bărbuș, VIII A
Ana Sarealbă, VIII B
Andreea Negoescu, VIII B
Damira Dinu, VIII B
Ecaterina Rusu, VIII B
Eliza Suci, VIII B
Emilia Neacșu, VIII B
Iulia Trâmbițaș, VIII B
Mihai Lazăr, VIII B
Natalia Daina, VIII B
Natalia Presăcan, VIII B
Paul Bratu, VIII B
Radu Mărginean, VIII B
Rareș Teleanu, VIII B

SECȚIUNEA CONCURSURI ȘI PROIECTE EDUCAȚIONALE

Maia-Sofia Ostafi, V A
Anastasia Bucșa, V B
Ana-Maria Stroe, V B
Andreea Novac, V B
Eduard Andrei Niculescu, V B
Eduard Oltean, V B
Mara Gogan, V B
Talida Neagu, V B
Alexandru Stoica Bâță, VI A
Anastasia Jeder, VI A
Andrei Jeder, VI A
Eliza Ungurean, VI A
Emma Veștemeanu, VI A
Theodora Călin, VI A
Anastasia Țepeș-Bobescu, VI B
Christian Roman, VI B
Diana Pârvu, VI B
Elena-Nectaria Benea, VI B
Emma Danciu, VI B
Ioana Albu, VI B
Sonia Milea, VI B
Tania Ciucean, VI B
Vladiana Ciuru, VI B
Ana Maria Beca, VII A
Ecaterina Istrate, VII A
Larisa Trihenea, VII A
Alexandra Bărbuș, VIII A
Alexia Neiciu, VIII A
Ana Elena Scăunaș, VIII A
Antonia Muntean, VIII A
Gabriella Jones, VIII A
Raisa Niculescu, VIII A
Raluca Angelescu, VIII A
Rebeca Jonnes, VIII A
Simina Muntean, VIII A
Ana Sarealbă, VIII B
Ecaterina Rusu, VIII B
Geanina Boriceanu, VIII B
Mihai Lazăr, VIII B
Natalia Daina, VIII B
Tudor Călinoiu, VIII B

ISSN 0123-456X

9 770123 456008

ISSN 3045 – 266X
ISSN-L 2068 – 4258

Nr. 30, Ianuarie 2026